Sergiu Bălțătescu Claudia Bacter

Bunăstarea văzută prin ochii copiilor români: rezultatele studiului internațional "Lumea copiilor" (ISCWeB)

Presa Universitară Clujeană

SERGIU BĂLȚĂTESCU CLAUDIA BACTER

BUNĂSTAREA VĂZUTĂ PRIN OCHII COPIILOR ROMÂNI

REZULTATELE STUDIULUI INTERNAȚIONAL "LUMEA COPIILOR" (ISCWeB)

SERGIU BĂLȚĂTESCU CLAUDIA BACTER

BUNĂSTAREA VĂZUTĂ PRIN OCHII COPIILOR ROMÂNI

REZULTATELE STUDIULUI INTERNAȚIONAL "LUMEA COPIILOR" (ISCWeB)

Presa Universitară Clujeană 2016 Referenți științifici:

Prof. univ. dr. Alina Roman Conf. univ. dr. Monica Secui

Lucrare publicată cu sprijinul financiar al Fundației Jacobs, în cadrul proiectului: Lumile Copiilor, Ancheta Internațională asupra Bunăstării Copiilor (www.isciweb.org)

ISBN 978-606-37-0029-3

© 2016 Autorii volumului. Toate drepturile rezervate. Reproducerea integrală sau parțială a textului, prin orice mijloace, fără acordul autorilor, este interzisă și se pedepsește conform legii.

Tehnoredactare computerizată: Cristian-Marius Nuna

Universitatea Babeş-Bolyai Presa Universitară Clujeană Director: Codruţa Săcelean Str. Hasdeu nr. 51 400371 Cluj-Napoca, România Tel./fax: (+40)-264-597.401 E-mail: editura@editura.ubbcluj.ro http://www.editura.ubbcluj.ro

CUPRINS

INTRODUCERE	. 7
Prezentarea proiectului	. 7
Contextul	. 9
Descrierea cantitativă a grupului-țintă	9
Situația familiei și a copilului. Politici sociale pentru familie și copil	10
Drepturile copilului	13
Sărăcie și inegalitate socială	16
Accesul la educație și calitatea acesteia	
Accesul la servicii de sănătate	21
METODOLOGIA DE CERCETARE	25
Obiectivele cercetării	25
Chestionarul	25
Eşantionul	26
Procedura de aplicare	27
Introducerea, verificarea și ponderarea datelor	28
REZULTATE	29
Participanții	29
Vârstă și sex	
Limba vorbită acasă	29
Casa și familia	30
Banii și posesiunile materiale	37
Prietenii și alte relații sociale	41
Zona de locuire	43
Şcoala	45
Victimizare fizică și relațională	45
Atitudini față de școală	47
Utilizarea timpului	50
Sinele	53
Satisfacția cu domeniile vieții personale	53
Schimbări în viața copiilor	56
Cunoașterea și respectarea drepturilor copilului	57

Bunăstarea subiectivă	59
Satisfacția cu viața ca întreg (OLS)	. 59
Scala de satisfacție cu viața pentru elevi (SLSS)	. 60
Scala multidimensională a satisfacției cu viața pentru elevi	. 62
Indexul bunăstării personale pentru școlari (PWI-SC)	. 62
PWI-SC9	. 63
Afectul pozitiv (AP)	. 64
Variații în nivelurile bunăstării subiective	. 65
Lumile copiilor români	66
Bunăstarea subiectivă a copiilor din grupuri de risc	70
Copiii romi	. 70
Copiii lăsați acasă de imigranți	. 70
Sinteza rezultatelor	72
Limitări metodologice	73
CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI	75
SUMMARY	81
The study	81
Key results	
Discussions and conclusions	
BIBLIOGRAFIE	87
Lucrări științifice	87
Reglementări legislative	93
MULŢUMIRI	97
LISTA MEMBRILOR ECHIPEI DE PROIECT ȘI COLABORATORILOR	99
ANEXE	101
Anexa 1: Chestionarul pentru clasa a II-a (vârsta de 8 ani),	
varianta în limba română	101
Anexa 2: Chestionarul pentru clasa a IV-a (vârsta de 10 ani),	
varianta în limba română	106
Anexa 3: Chestionarul pentru clasa a VI-a (vârsta de 12 ani),	
varianta în limba română	112

INTRODUCERE

PREZENTAREA PROIECTULUI

Lumile Copiilor, Ancheta Internațională asupra Bunăstării Copiilor (ISCWeB), este o anchetă la nivel global. Proiectul umple un mare gol în cercetarea internațională comparativă, oferind date privind perspectiva pe care o au copiii asupra vieții și bunăstării lor.

Adoptarea în 1989 a Convenţiei Naţiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului a fost un pas mare înainte în vederea protejării copiilor din toată lumea. Totuși, încă de atunci, cercetătorii din domeniu au susţinut că definirea şi recunoașterea drepturilor copiilor este doar un pas înspre realizarea obiectivului de a oferi copiilor mediul de care au nevoie pentru a profita din plin de oportunitățile pe care le au. Aceste drepturi sunt mai degrabă condiții elementare pentru ca, copiii să se poată dezvolta. Copiii au nevoie însă de mult mai mult – de un mediu în care să se simtă bine, care să-i ajute în eforturile de a-și împlini potențialul și de a-și valorifica calitățile.

Adevărata măsură a poziției unei națiuni este dată de cât de bine se ocupă de copiii ei, de sănătatea și de siguranța lor, de securitatea lor materială, de educația și socializarea lor, de faptul ca ei să se simtă iubiți, prețuiți și incluși în familiile și societățile în care s-au născut¹.

Fericirea și satisfacția percepută de copii într-o țară este unul din modurile cele mai bune de evaluare a felului în care mediul în care se dezvoltă le permite copiilor să-și atingă potențialul maxim. Dacă dorim să îmbunătățim bunăstarea copiilor și să-i conducem la atingerea potențialului lor deplin, trebuie mai întâi să le evaluăm și să le măsurăm bunăstarea. În vederea acestui obiectiv, nu există o mai bună modalitate decât de a te adresa direct copiilor, permițându-le să-și evalueze ei înșiși bunăstarea.

Studiul *Lumile copiilor* urmărește culegerea de date reprezentative asupra vieții zilnice a copiilor, a activităților zilnice și asupra percepțiilor și evaluărilor pe care le au asupra propriilor lor vieți. Scopul este îmbunătățirea bunăstării copiilor prin creșterea nivelului de conștientizare în rândul copiilor, părinților

¹ UNICEF, "Child poverty in perspective. An overview of child well-being in rich countries", (Florence: UNICEF Innocenti Report Card 7, 2007), p. 1.

și comunităților din care fac parte, a liderilor de opinie, a factorilor de decizie politică, profesioniștilor și publicului larg.

Proiectul a fost inițiat în anul 2009 atunci când o echipă de cercetători, în principal membri ai *Society for Child Indicators* (ISCI), au elaborat un chestionar care a fost ulterior pilotat în 6 țări. România s-a alăturat în anul 2011, participând la pilotarea unei a doua versiuni a chestionarului².

Primul val de anchetă s-a desfășurat în perioada 2011–2012 cu participarea a 14 țări (Algeria, Brazilia, Canada, Chile, Anglia, Israel, Nepal, România, Rwanda, Africa de Sud, Coreea de Sud, Spania, Uganda și Statele Unite ale Americii)³. În țara noastră, studiul a fost realizat pe un eșantion de 3419 de elevi din clasele a doua, a patra și a șasea din 4 județe din Nord-vestul țării⁴.

Valul curent de anchetă, finanțat de Fundația Jacobs, s-a desfășurat între 2013 și 2014 în 15 țări – Algeria, Columbia, Estonia, Etiopia, Germania, Israel, Nepal, Norvegia, Polonia, România, Africa de Sud, Coreea de Sud, Spania, Turcia și Marea Britanie. La anchetă au luat parte copii școlari cu vârste în jur de 8, 10 și 12 ani, care au completat chestionare. În cursul anului 2015 au fost publicate rapoartele naționale⁵ și un prim raport comparativ la nivel internațional⁶.

În România cercetarea a fost coordonată de către o echipă de cadre didactice de la Universitatea din Oradea, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială. Cercetarea s-a desfășurat pe un eșantion reprezentativ la nivel național de

8

² Cercetarea s-a realizat în luna iunie 2011 pe un eșantion de 200 de elevi din clasa a șasea din județul Cluj. Investigatori: Brînduşa-Antonia Grigoraș (Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj), Sergiu Bălțătescu (Universitatea din Oradea). O parte din rezultate a fost publicată în lucrarea: Brînduşa-Antonia Grigoraș, Sergiu Bălțătescu și Maria Roth, "The Well-Being of Children Aged 12–14 in Cluj County. A Pilot Study", Revista de Asistență Socială, vol. XI nr. 2 (2012).

Raportul comparativ este publicat în: Tamar Dinisman şi G. M. Rees, "Children's Worlds: Findings from the first wave of data collection", (York, UK: Children's Worlds Project (ISCWeB), 2014).

Studiul s-a realizat cu de către un consorțiu format din specialiști din trei universități: Universitatea din Oradea (Sergiu Bălțătescu și Claudia Oșvat), Universitatea Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca (Brînduşa-Antonia Grigoraș) și Universitatea "Aurel Vlaicu" din Arad (Alina Roman, Tiberiu Dughi, Anca Egerău). O parte din rezultate au fost prezentate în lucrările: Sergiu Bălțătescu et al., "Well-being of children age 8–11: a study in North-Western Romania" (lucrare prezentată la Interdisciplinary Research in Humanities: Psychology Section, Debrecen, 7–8 June 2013) și în: Sergiu Bălțătescu et al., "Life events and subjective well-being of Romanian school children" (lucrare prezentată la International Conference "Towards the Good Society – European Perspectives", Bucharest, 24–26 October 2013).

⁵ S. Bălțătescu și C. Oșvat, "Children's Worlds National Report – Romania", (Children's Worlds. The International Survey of Children's Well-Being (ISCWeB), 2015) Rapoartele naționale se găsesc la adresa: http://www.isciweb.org/?CategoryID=176&ArticleID=112.

⁶ G. Rees și G. Main, "Children's views on their lives and well-being in 15 countries: A report on the Children's Worlds survey, 2013–14" (York, UK: Children's Worlds Project (ISCWeB), 2015).

4.115 copii din clasele a doua, a patra și a șasea, în perioada noiembrie 2013 – februarie 2014.

Obiectivul final este acela de a creşte gradul de bunăstare a copiilor și de a îmbunătăți participarea lor la rezolvarea problemelor care îi afectează. Acest lucru va fi obținut prin informarea liderilor de opinie, factorilor decizionali, profesioniștilor și a publicului general, în ideea influențării politicilor și serviciilor care îi afectează pe copii.

CONTEXTUL

Descrierea cantitativă a grupului-țintă

Populația totală a României, conform bazei de date Tempo on-line a Institutului Național de Statistică, este de aproximativ 22.346.178 de persoane. Populația este distribuită pe grupele de vârstă vizate de acest studiu după se arată în tabelul 1.

Tabelul 1: Distribuția copiilor în funcție de vârstă (7–13 ani), în cifre absolute și relative

Vârsta	Numărul de copii	Procent
7	228697	1,02%
8	231800	1,04%
9	225011	1,01%
10	224457	1,00%
11	220877	0,99%
12	223442	1,00%
13	236884	1,06%
Total	1591168	7,12%

Sursa: INS.

Datele statistice (conform ultimului recensământ, din 2011) arată că marea majoritate a populației românești (88,9%) se declară de etnie română. Populația de etnie maghiară înregistrată a fost de 6,5%, iar numărul celor care s-au declarat a fi de romi a fost de aproximativ 3,3%. Potrivit cercetătorilor și ONG-urilor, această din urmă proporție este subestimată, dat fiind că un anumit procent (cel puțin 10%) dintre romi nu se identifică ca atare. Mai mult decât

atât, doar o parte din populația de romi vorbește limba *romani* (restul vorbind limba română sau maghiară, în funcție de limba majoritară în zonă).

În ceea ce privește religia, ponderea cea mai mare este reprezentată de populația de religie ortodoxă (85,94%). 4,56% din populația românească este de religie romano-catolică, iar 3,15% protestantă. 0,84% greco-catolică, 0,61% baptistă, 1,93% penticostală, iar 0,45% adventistă. Alte religii declarate însumează până la 1,80%. Românii sunt în general oameni religioși și-și învață copiii ca atare. În urma unei decizii a Curții Constituționale, în anul 2015 Ministerul Educației cere ca, părinții să solicite în scris dacă doresc să studieze copiii la școală religia. Ulterior, 90% dintre părinți au trimis aceste cereri.

Situația familiei și a copilului. Politici sociale pentru familie și copil

În România, în perioada comunistă, modelul statului paternalist era cel care ghida strategia la nivel de țară, statul fiind cel care intervenea atât la nivel individual cât și comunitar. În perioada 1957–1966 au avut loc modificări în ceea ce privește politica referitoare la situația copilului. În anul 1957, din dorința de integrare a femeilor pe piața muncii, a fost permisă prin decret întreruperea voluntară a sarcinii. În anul 1966, ca o consecință a scăderii natalității a fost adoptat Decretul 770, care interzicea o astfel de practică. Rezultatul în perioada imediat următoare a fost dublarea numărului de nașteri⁷. Strategia la nivel de țară era aceea a creșterii volumului forței de muncă, considerat un atu pentru țările independente. Creșterea numărului de copii era măsura care putea pe termen lung să conducă la îndeplinirea obiectivelor stabilite.

Industrializarea progresivă și schimbările economice au generat o serie de modificări în plan social, iar măsurile în vederea creșterii natalității și rezultatele acestora au afectat segmentele sărace ale populației îndeosebi pentru faptul că nu dispuneau de mijloace de contracepție. În acest context, situația economică și efectele creșterii forțate a ratei natalității au condus la o creștere a numărului copiilor abandonați⁸.

Reglementările din această perioadă din Codul Familiei și Legea 3/1970 au condus la centralizarea activităților privind protecția copilului. Rolul familiei și al comunităților a fost minimizat, statul având tendința de control absolut în

M. Lambru şi C. Roşu, "Acţiunea Statului în domeniul protecţiei copilului în dificultate din România. Profil şi reformă", în *Un deceniu de tranziţie. Situaţia copilului şi a familiei în România,* coord. I. Mihăilescu (Bucureşti: Extreme Group, 2000).

Elena Zamfir, "Social services for children at risk: The impact on the quality of life", Social indicators research, vol. 42 nr. 1 (1997).

ceea ce privește protecția copilului. Principala măsură de protecție a copilului a devenit instituționalizarea acestuia⁹. Rezultatul a fost dezastruos, numărul copiilor aflați în această situație în anul 1989 fiind de 100.000¹⁰.

După 1989, în toate țările aflate în tranziție, evoluția fertilității a fost influențată de condițiile socio-economice, îndeosebi de scăderea nivelului de trai, schimbarea atitudinii față de instituția căsătoriei și față de nașterea copiilor în afara căsătoriei. Această situație tinde să se mențină în România¹¹. În acest context, în anii '90 s-au înregistrat modificări în ceea ce privește modalitățile de constituire a familiei, stabilitatea, diviziunea rolurilor și natura funcțiilor familiei, comportamentul nupțial și sexual. Aceste schimbări asociate cu factorii socio-economici și culturali au determinat în țara noastră apariția unor noi tipuri de familie sau extinderea tipurilor anterior marginale (menaje nefamiliale, neparentale, monoparentale, grandparentale)¹².

De asemenea, se păstrează tendința de modernizare a vieții de familie, de schimbarea a rolurilor și a unor aspecte care țin de modul de viață. Observăm că în România se conservă o parte destul de mare din valorile tradiționale legate de rolul capului de familiei în asigurarea bunăstării familiei, protecția psihoafectivă și economică a membrilor acesteia, practicile culturale și religioase etc.¹³. Se înregistrează și schimbări semnificative, asociate cu modernizarea, în domenii precum numărul de copii din familie (în medie 1–2), schimbarea statutului social al femeii prin implicarea în activități profesionale, creșterea nivelului de educație etc.¹⁴ Un aspect îngrijorător este cel al scăderii natalității, ceea ce va conduce în timp la un dezechilibru demografic cu implicații socioeconomice serioase asupra populației țării. România se remarcă printr-un procent mare al gospodăriilor fără copii – 67,3%¹⁵. Se consideră că ineficiența politicilor sociale a contribuit la procesele de scădere a natalității și a ratei căsătoriilor¹⁶. Astfel, în absența unor măsuri de protecție eficiente pentru familie și copil și a unor politici demografice, nu se va înregistra creștere demografică.

⁹ Ibid.

¹⁰ Ş. Cojocaru, Copiii în situații de risc, în Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice, coord. Marian Preda (Iași: Polirom, 2009).

¹¹ Mariana Stanciu et al., *Condiții de viață ale familiilor cu copii din România* (București: Editura Expert, 2008).

¹² Ioan Mihăilescu, Familia în societățile europene (București: Editura Universității București, 1999).

¹³ F Chipea, Familia contemporană-tendințe globale și configurații locale (București: Expert, 2000).

¹⁴ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

¹⁵ Ibid.

¹⁶ M. Preda, Introducere, în *Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice*, coord. Marian Preda (Iași: Polirom, 2009).

În ceea ce privește măsurile de protecție socială pentru familie și copil, perioada 1989–1997 a fost una de elaborare de strategii, de schimbare a cadrului legislativ. Atribuțiile statului, singurul răspunzător până atunci pentru protecția copilului, au fost transferate comunităților locale (Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 26/1997). După anul 1997 a început o perioadă de reformă care a vizat dezvoltarea de servicii specifice în domeniu cu scopul acoperirii unei game cât mai largi de nevoi ale copiilor și familiilor acestora¹⁷. Au fost inițiate parteneriate între instituțiile publice și private care au condus la aplicarea în practică a măsurilor de protecție pentru familie și copil. Legislația din țara noastră, elaborată în conformitate cu reglementările internaționale, pune accent pe recunoașterea constituțională a drepturilor familiei, a drepturilor în sfera muncii și presupune distribuirea veniturilor potrivit legilor, participarea pe piața muncii, acordarea unor beneficii familiale în bani și în natură (alocații pentru copii, beneficii pentru naștere, deces etc.) și indemnizații de tip familial¹⁸.

Anul 1997 este cel în care se introduce alocația suplimentară pentru susținerea familiilor cu mai mulți copii, care este înlocuită în anul 2004 cu alocația familială complementară, cuantumul crescând progresiv cu numărul copiilor din familie, această creștere fiind plafonată la cel de-al treilea copil. Tot începând cu anul 2004, prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 105/2003, se acordă din partea statului sprijin financiar familiilor monoparentale, cuantumul alocației crescând progresiv până la cel de-al patrulea copil. Cadrul actual de reglementare a acestor modalități de sprijin este Legea nr. 277/2011 privind alocația pentru susținerea familiei, modificată prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 2/2011 și Hotărârea de Guvern nr. 38/2011 pentru aprobarea normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 277/2010. O altă formă de protecție socială a familiei și a persoanelor singure este venitul minim garantat, prestație care se acordă în baza Legii nr. 416/2001, cuantumul acordându-se diferențiat în funcție de componența familiei¹⁹.

Beneficiile pentru susținerea copilului și a familiei sunt reglementate prin Legea Asistenței Sociale nr. 292/2011. În ceea ce privește protecția maternității la locul de muncă, respectiv susținerea familiei în vederea creșterii copilului, sunt în vigoare Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 96/2003 și Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 148/2005.

Mária Roth-Szamosközi, Protecția copilului: dileme, concepții și metode (Cluj-Napoca: Presa Universitara Clujeană, 1999).

¹⁸ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

Adina Rebeleanu, Cadrul legislativ în asistența socială din România: prezent şi perspective (Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2011).

Cu toate acestea însă, în Strategia pentru Protecția Copilului și Familiei 2014–2020 (pp. 38–41) a Ministerului Muncii, Protecției Sociale și Familiei se identifică ca problemă lipsa alocării de resurse adecvate pentru protecția și promovarea drepturilor copiilor. Potrivit Strategiei, obiectivele pentru această perioadă vizează îmbunătățirea accesului tuturor copiilor la servicii de calitate (educație, sănătate), respectarea drepturilor și promovarea incluziunii sociale a copiilor aflați în situații vulnerabile, prevenirea și combaterea oricăror forme de violență, încurajarea participării copiilor la luarea deciziilor care îi privesc. De asemenea, studiile evidențiază faptul că "România nu dispune încă de un pachet de programe și servicii sociale compact", care să se plieze pe nevoile reale ale familiilor cu copii aflate în dificultate²⁰. Într-un studiu realizat de către UNICEF, care a vizat analiza descentralizării sistemului de protecție socială din România, regăsim propuneri concrete de acțiune: asigurarea unui mod uniform și echitabil de protecție socială pentru toate categoriile potențial vulnerabile și necesitatea stabilirii unui pachet minim de servicii sociale²¹.

Ceea ce este însă extrem de important în acest context faptul că, în realitate, nu numărul ajutoarelor contează, ci modul de abordare a problemelor, implementarea măsurilor în direcția împuternicirii beneficiarilor pentru ca treptat să devină capabili să își rezolve propriile probleme pentru a nu mai fi dependenți de ajutorul social²².

Drepturile copilului

Protecția socială a copiilor este "o condiție obligatorie a economiei sociale"²³. În țara noastră, problema copiilor și în special a celor aflați în dificultate este de actualitate și se află în centrul preocupărilor factorilor de decizie, eforturile concentrându-se asupra identificării de măsuri eficiente în vederea dezvoltării și bunăstării acestora.

Având în vederea nivelul mediu de viață scăzut al familiilor, copiii au fost afectați de deteriorarea situației economice și sociale din perioada de tranziție²⁴. Însă, în ciuda politicilor aplicate începând cu anul 1990 în scopul

²⁰ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România, p. 11.

²¹ M. Magheru, Descentralizarea sistemului de protecție socială în România, (București: UNICEF Romania, 2010).

²² Elena Zamfir, Asistenţa socială faţă în faţă cu societatea riscurilor din perspectiva politicilor sociale europene, *Calitatea vieţii*, vol. XXIII nr. 2 (2012).

²³ Mihaela Tofan și Gabriela Batculescu, Aspecte reglementative și practice privind protecția copilului în România, *Revista de Economie Socială*, vol. III nr. 4 (2013), p. 85.

²⁴ Roth-Szamosközi, Protecția copilului: dileme, concepții și metode.

susținerii social-economice a familiilor cu copii, multe familii se află și în prezent în situații critice²⁵.

După anul 1989 s-au întreprins eforturi deosebite în vederea îmbunătățirii situației copiilor aflați în dificultate și a familiilor acestora. Așa cum a fost specificat și în subcapitolul anterior, reforma a vizat îndeosebi crearea cadrului legislativ care să permită adoptarea de măsuri de protecție pentru aceste categorii. Distingem trei perioade de reforme privind bunăstarea copilului. Prima perioadă, 1990–1991, în care au fost identificate soluții rapide pentru rezolvarea problemelor urgente, a doua perioada – 1992–1997, în care au fost stabilite măsuri de reformă contradictorii, nefocalizate și a treia perioadă – 1997–2000, perioada de reforme reale²⁶.

Un aspect relevant este acela că la baza inițiativelor legislative stă Convenția cu privire la drepturile copilului, care a fost asumată de România prin adoptarea Legii nr. 18/1990 (publicată în Monitorul Oficial nr. 314 din 13 iunie 2001). Rămâne de văzut în ce mod aceste drepturi sunt și respectate. Rezultatele unui studiu realizat la nivel național în anul 2015 de către organizația Salvați Copiii evidențiază faptul că, în țara noastră, a crescut în ultima perioadă în percepția elevilor nivelul de respectare a drepturilor copilului în cazul următoarelor categorii de drepturi testate: "de a fi tratați în mod egal, de a se exprima liber, de a forma organizații, de a nu fi obligați să muncească în activități care nu au legătură cu școala, de a locui alături de părinții lor, la informare, de a avea acces la educație, la timp liber, de a nu fi victime ale abuzului sexual, fizic și traficului de persoane"²⁷. Rezultatele studiului sunt îmbucurătoare. Cu toate acestea însă, sunt identificate în țara noastră mai multe categorii de copii aflați în situații de risc și totodată dovezi privind încălcarea drepturilor fundamentale ale acestora, la care vom face referire în ceea ce urmează.

În domeniul protecției copilului, Codul Civil, Legea nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, ulterior modificată și completată de Legea nr. 257/2013, Codul Penal, Hotărârea de Guvern nr. 1439/2004 privind serviciile specializate destinate copilului care a săvârșit o faptă penală și nu răspunde penal, Legea 273/2004 privind regimul juridic al adopției, Legea nr. 138/2011 pentru ratificarea Convenției europene revizuite în materia adopției de copii, adoptată la Strasbourg la 27 noiembrie 2008 și semnată de România la

²⁶ A. V. Rus et al., Reforming the Romanian Child Welfare System: 1990–2010, *Revista de cercetare și intervenție socială*, vol. 34 (2011).

²⁵ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

²⁷ Ciprian Grădinaru, Cunoașterea, importanța și respectarea drepturilor copilului în România – opiniile elevilor – Studiu sociologic la nivel național (Salvați Copiii, 2015).

Strasbourg la 4 martie 2009, Ordinul nr. 288/2006 pentru aprobarea Standardelor minime obligatorii privind managementul de caz în domeniul protecției drepturilor copilului, Legea nr. 252/2010 privind ratificarea Convenției Consiliului Europei pentru protecția copiilor împotriva exploatării sexuale și a abuzurilor sexuale, adoptată la Lanzarote la 25 octombrie 2007 și semnată de România la Lanzarote la 25 octombrie 2007, reglementează cadrul legal privind respectarea, promovarea și garantarea drepturilor acestei categorii de populație. Prin Hotărârea 1113/2014 a fost aprobată Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014–2020 și Planul operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului. Scopul strategiei este de a promova "investiția în dezvoltarea și bunăstarea copilului, pe baza unei abordări holistice și integrate de către toate instituțiile și autoritățile statului, în condițiile respectării drepturilor copilului, satisfacerii nevoilor acestuia, precum și accesului universal la servicii" (p. 3).

În prezent, la nivel central, Autoritatea Națională pentru Protecția Copilului și Adopție aflată în subordinea Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice este cea care elaborează și fundamentează programe în domeniul protecției copilului și a familiei. De asemenea, coordonează și monitorizează întreaga activitate din teritoriu a Direcțiilor Generale de Asistență Socială și Protecția Copilului, instituții care funcționează în toate județele, începând cu anul 1997.

Toate inițiativele legislative din domeniu au la bază principiul respectării interesului superior al copilului și implicit a drepturilor acestuia. Drepturile copiilor pot fi clasificate în: 1. drepturi de protecție împotriva oricăror forme de abuz și exploatare; 2. dreptul de dezvoltare, prin accesul la toate serviciile de bază – educaționale, medicale; 3. dreptul de participare, de implicare în deciziile care îi privesc²⁸.

În ceea ce privește dreptul la protecție împotriva oricăror forme de abuz și exploatare, datele statistice la nivel național arată că în perioada 1 ianuarie-30 iulie 2015 au fost instrumentate și au beneficiat de servicii un număr de 6248 cazuri de abuz, neglijare, exploatare. Cel mai mare număr este cel al copiilor neglijați – 4720²⁹. Ce se întâmplă însă cu cazurile nedeclarate?

Probleme sunt identificate și în ceea ce privește dreptul la dezvoltare, prin acces la toate serviciile de bază. Ele sunt datorate în principal costului ridicat

²⁸ Tofan și Batculescu, Aspecte reglementative și practice privind protecția copilului în România.

²⁹ ANPDCA, Situații de abuz, neglijare, exploatare a copilului, Comunicat de presă, 2015, http://www.copii.ro/anpdca-content/uploads/2015/10/Situatie-ANE-IAN-IUNIE-2015.doc.

al creșterii și educării unui copil în România, aspect care contribuie la scăderea calității vieții familiale³⁰.

Un studiu realizat în anul 2010 de către Direcția Generală Justiție din cadrul Comisiei Europene în rândul tinerilor din 27 state membre ale Uniunii Europene a urmărit să surprindă părerea adolescenților din diferite medii cu privire la ce înseamnă să fi copil și care sunt obstacolele întâmpinate în ceea ce privește respectarea drepturilor. Unul dintre neajunsurile identificate de respondenții din România a fost cel al neimplicării lor în procesul de luare a deciziilor privind propria viață. Dorința adolescenților a fost aceea ca adulții să aibă mai multă încredere în ei și să le respecte opiniile³¹.

Cu toate că țara noastră a aderat încă din anul 1990 la convențiile internaționale privind drepturile copilului și dispunem de un cadru legislativ în concordanță cu reglementările internaționale, totuși România este într-o etapă de început în ceea ce privește aplicarea normelor. Unele dintre problemele identificate sunt cea a cuantumului prestațiilor sociale, care este mic comparativ cu cel din spațiul european sau faptul că pentru susținerea familiilor cu copii a fost alocat un volum mic de resurse³².

Reconstrucția sistemului de protecție a copilului la standarde profesionale, pentru a răspunde nevoilor copiilor, ale părinților și familiilor, care să se potrivească cu politicile locale, reprezintă o sarcină dificilă³³.

Sărăcie și inegalitate socială

Dimensiunea economică a existenței este extrem de importantă pentru orice familie, motiv pentru care satisfacerea nevoilor în condițiile lipsei resurselor financiare sau a resurselor financiare insuficiente constituie o provocare pentru multe familii cu copii din România³⁴.

Dacă veniturile familiei sunt mici, prezența copiilor amplifică riscul de sărăcie, acesta crescând în gospodăriile unde sunt trei sau mai mulți adulți și copii. Datele statistice ne arată că în anul 2007, în cazul acestor din urmă familii, rata sărăciei a fost de 24%, iar ponderea acestora în populația săracă a fost de 31%. Veniturile gospodăriilor din România sunt în general scăzute comparativ

³⁰ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

³¹ Comisia Europeană, Drepturile copiilor, așa cum le văd ei (Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2010).

³² Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

³³ Mária Roth-Szamosközi, Intersection of Tradition and Need of Change in Romanian Child Protection System (Research Report, Research funded by RSC–Soros Foundation, Prague, 1998).

³⁴ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

cu media din statele membre ale Uniunii Europene, reprezentând jumătate din veniturile populației din primele 10 noi state membre ale uniunii³⁵.

Cu toate că în perioada 2001–2008 în țară s-a înregistrat o creștere economică care a avut influențe pozitive în ceea ce privește veniturile populației, în momentul de față, începând cu anul 2010, țara se află într-o perioadă de criză economico-financiară, existând riscul amplificării sărăciei îndeosebi prin scăderea ocupării, a creșterii numărului șomerilor, a scăderii puterii de cumpărare cu preponderență a populației cu venituri mici. Astfel, o proporție mare a populației României se află în risc de sărăcie³⁶.

Așa cum putem observa din cele specificate anterior, sărăcia pe lângă lipsa veniturilor este asociată cu consumul redus, un grad scăzut de ocupare a forței de muncă, accesul limitat la educație și servicii de sănătate, participarea limitată la luarea deciziilor și posibilități limitate de a influența propriul nivel de trai etc. ³⁷. Una dintre problemele majore cu care țara noastră se confruntă este cea a asigurării resurselor în vederea punerii în practică a măsurilor de protecție pentru familiile cu copii aflate în dificultate. Potrivit Eurostat, în anul 2013, România avea un Produs Intern Brut pe cap de locuitor ce nu depășea 54% din media înregistrată la nivelul Uniunii Europene, fiind astfel al doilea cel mai sărac stat după Bulgaria (47%)³⁸. Tot din datele Eurostat rezultă că cele mai ridicate ponderi ale copiilor care trăiesc în sărăcie se află în România (48,7%), Bulgaria (44,6%), Letonia (42,0%) și Ungaria (38,7%). De asemenea, România se află pe ultimul loc în ceea ce privește ponderea PIB pentru protecția socială³⁹.

În țara noastră, cele mai vulnerabile familii cu copii sunt familiile sărace, cele disfuncționale, familiile monoparentale, familiile cu mulți copii, cele din mediul rural, familiile de romi și familiile cu copii cu dizabilități⁴⁰. Un aspect îngrijorător este acela că, în continuare, copiii reprezintă categoria de vârstă cu riscul cel mai ridicat de sărăcie.

³⁵ F. Panduru, M. Molnar şi M. Poenaru, Venituri, inegaliate, sărăcie, în Riscuri şi inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale şi Demografice, coord. Marian Preda (Iasi: Polirom, 2009).

³⁶ Ibid.; Mariana Stanciu și Adina Mihoilescu, Situația sorociei din România în context internațional, în anul 2013, Calitatea Vieții, vol. XXIV nr. 4 (2013).

³⁷ Daniela Vîrjan, Economia şi protecția socială în relație cu sărăcia. Date și opinii, *Revista de Economie Socială*, vol. II nr. 3 (2012).

³⁸ Pierre Varly et al., Costul intervenției insuficiente în educație în România (București: UNICEF România, 2014).

³⁹ Stanciu și Mihoilescu, Situația sorociei din România în context internațional, în anul 2013.

⁴⁰ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

Începând cu anul 2007, Uniunea Europeană s-a implicat în explorarea indicatorilor bunăstării copiilor. A fost stabilit astfel un grup de lucru privind bunăstarea și sărăcia în rândul copiilor, subiectul sărăciei în rândul copiilor fiind în mod special analizat. Un studiu realizat de către Jonathan Bradshaw, care a urmărit să analizeze ce indicatori ar putea fi introduși pentru a înțelege bunăstarea copiilor dincolo de sărăcie a evidențiat că următoarele aspecte sunt relevante aici: nivelurile medii ale bunăstării copiilor sunt asociate cu Produsul Intern Brut pe cap de locuitor, cheltuielile sociale ca procent din Produsul Intern Brut și cu proporția Produsului Intern Brut destinată beneficiilor și serviciilor pentru familie⁴¹.

Revenind la problema finanțării deficitare a serviciilor pentru familii cu copii aflate în dificultate, să nu uităm că nu numai statul, prin instituțiile sale are responsabilități față de copii și familiile acestora. Părinții sunt deopotrivă responsabili, prin valorile promovate în familie îndeosebi cele legate de educație, cultură, prin faptul că sunt modele de urmat pentru copiii lor. Toate aceste elemente contribuie la creșterea și dezvoltarea armonioasă a copiilor, de modul în care adulții din viața copiilor acționează depinzând succesul sau eșecul.

Cu toate că, în general, părinții acționează ca o umbrelă pentru copiii lor, și inegalitatea din țara noastră îi afectează pe copii. Potrivit Eurostat, în 2011, 32,9% dintre copii erau expuși riscului de sărăcie. Unul din cinci copii care trăiesc cu adulți activi pe piața forței de muncă sunt săraci. Unul din zece copii trăiesc în gospodării fără adulți angajați⁴². Din punct de vedere geografic, sărăcia este concentrată în regiunea Nord-Est. Copiii din mediul rural sunt de asemenea deprivați. Doar o treime din gospodăriile situate în aceste zone au o baie în interior și doar una din 10 are canalizare. Cu toate acestea, în ultimii ani și în orașe s-au dezvoltat pungi de sărăcie extremă. Un sfert din copiii de la sate spun că sunt obosiți pentru că trebuie să lucreze în gospodărie (înainte sau după venirea la școală). 12% dintre ei nu vin la școală pentru că au fost nevoiți să lucreze⁴³.

Accesul la educație și calitatea acesteia

Educația constituie un factor cheie în dezvoltarea societății, fiind un instrument prin care putem modela viitorul. De aceea este extrem de importantă

⁴¹ J. Bradshaw, Beyond Child Poverty, *Institute of Childhood and Urban World Working Papers*, nr. 2 (2007).

⁴² Guvernul României. "Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014–2020." 2014.

⁴³ Gabriel Bădescu și Niculina Petre, *Bunăstarea copilului din mediul rural* (Cluj Napoca: Risoprint, 2012).

investiția în acest domeniu. Scopul educației este acela al pregătirii tinerilor în vederea integrării în muncă și în comunitate, în strânsă corelație cu dezvoltarea personalității lor. Toate acestea pot fi realizate dacă dispunem de resurse adecvate⁴⁴.

Reforma sistemului de educație, demarată în anii '90, este departe de a se fi încheiat. Dimpotrivă, ea a parcurs mai multe perioade de criză, care au coincis cu momentele de instabilitate economică, politică și socială la nivel de țară. Principalele probleme identificate în sistem sunt determinate de motivația financiară redusă a personalului, diferențe între mediul rural și urban în ceea ce privește alocarea resurselor și rata de cuprindere școlară. La acestea se adaugă și dificultățile economice și sociale cu care se confruntă multe familii cu copii din țară, care determină o rată crescută a absenteismului și abandonului școlar, cu implicații majore asupra dezvoltării copiilor și integrării ulterioare în muncă și societate⁴⁵.

În România, indicatorii privind abandonul școlar, părăsirea prematură a sistemului de educație, înregistrează valori dintre cele mai ridicate, comparativ cu celelalte state ale Uniunii Europene⁴⁶. De asemenea, studiile evidențiază faptul că problemele sistemului de învățământ românesc au un efect negativ asupra participării și rezultatelor școlare ale copiilor proveniți din familii sărace, copiii romi, cei cu dizabilități, care sunt deseori marginalizați sau chiar excluși din școală⁴⁷. Copiii din mediul rural au comparativ un standard de viață mai scăzut. Ei își petrec un timp mai mare deplasându-se la și de la școală (cam 90 de minute pe zi) și petrec de asemenea două ore pe zi ajutându-și părinții la curățenie în casă, îngrijirea animalelor sau îngrijirea altor membri ai familiei. 13% dintre copiii din mediul rural afirmă că lucrează cel puțin 4 ore pe zi. Munca acasă constituie un dezavantaj clar pentru calitatea vieții copiilor din mediul rural, arată rezultatele unei anchete sociologice⁴⁸. Studiul relevă faptul că sărăcia în rândul copiilor antrenează o serie de vulnerabilități, cum ar fi limitarea accesului la servicii, marginalizare, rezultate școlare slabe și abandon școlar, aspecte cu implicații majore asupra evoluției ulterioare a copiilor⁴⁹. De

⁴⁴ G. Nistor, Asistența socială și consilierea în școală, în *Consilierea în asistența socială*, coord. Hanibal Dumitrașcu (Iași: Polirom, 2012).

⁴⁵ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

⁴⁶ Florentin Flavius Mihalache, Abandonul şcolar în opt şcoli din mediul urban, Calitatea vieții, vol. XXII nr. 3 (2011).

⁴⁷ A.N. Dan, Locuința și serviciile de locuire, în Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice, coord. Marian Preda (Iași: Polirom, 2009).

⁴⁸ Gabriel Bădescu și Niculina Petre, Bunăstarea copilului din mediul rural (Cluj Napoca: Risoprint, 2012).

⁴⁹ Ibid.

asemenea, copiii care provin din familii extrem de sărace sunt foarte vulnerabili și prezintă risc de abandon școlar. Din această categorie, copiii romi prezintă un risc mai ridicat comparativ cu copiii din alte etnii⁵⁰.

Statisticile sunt însă îngrijorătoare. Se estimează că în anul 2011 peste 44 de mii de copii de vârsta învățământului primar și peste 48 de mii de copii de vârsta învățământului gimnazial se aflau în afara sistemului de educație. Dintre aceștia, 3,68% în învățământul primar și 3,75% în învățământul gimnazial nu au fost cuprinși niciodată într-o formă de învățământ. Principalii factorii cu rol important în producerea abandonului școlar sunt cei de natură socioeconomică. Contează însă aici atitudinea familiei față de școală/educația copiilor, munca/activitățile lucrative în gospodărie și/sau în afara acesteia și situația familială a copilului⁵¹.

Toate studiile efectuate la nivelul țării noastre evidențiază aceeași problemă, și anume, riscul de abandon școlar crescut în cazul copiilor care provin din familii extrem de sărace, al copiilor romi, al celor cu dizabilități. Aceștia din urmă întâmpină dificultăți majore în îndeplinirea dreptului la o educație de calitate și trebuie să se lupte cu calitatea scăzută a serviciilor de sănătate și lipsa de accesibilitate a spațiului public.⁵²

O altă problemă o constituie fondurile insuficiente alocate pentru educație, care plasează România în categoria statelor cu cheltuieli mult sub media europeană. În cadrul studiilor efectuate au fost făcute numeroase recomandări specifice pentru ameliorarea problemelor identificate. Rămâne ca de acestea să țină cont factorii de decizie.

Și alte studii, cum ar fi cel inițiat de UNICEF "Costul investiției insuficiente în educație în România", au formulat propuneri privind necesitatea creșterii progresive a investiției în educație până la 6% din PIB, cum este prevăzut în Legea Educației din 2011. Totuși, cum se specifică în raport: "nu este suficient ca educația să beneficieze de mai multă finanțare – aceste fonduri suplimentare trebuie investite strategic"⁵³. Prioritar este să se acorde atenție educației timpurii și celei primare, investițiile suplimentare să fie direcționate către școlile care cuprind și mențin în procesul de școlarizare copii proveniți din medii dezavan-

Manuela Sofia Stănculescu, Monica Marin și Alina Popp, Copil în România – O diagnoză multidimensională (UNICEF, 2012).

⁵¹ O. Apostu et al., Copiii care nu merg la școală. O analiză a participării la educație în învățământul primar și gimnazial (București: Institutul de Științe ale Educației, UNICEF România, 2015).

⁵² Guvernul României, Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014–2020 (2014).

⁵³ Varly et al., Costul intervenției insuficiente în educație în România, p. 10.

tajate, iar accentul să se pună pe dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale copiilor⁵⁴.

O problemă importantă o reprezintă violența în școală. România este una din țările cu niveluri ridicate ale acestui fenomen⁵⁵, care îmbracă diferite forme. Când este vorba despre violența între colegii de școală, rolurile de victimă și victimizator sunt adesea interșanjabile.

Accesul la servicii de sănătate

În țara noastră, în perioada comunistă serviciile de sănătate erau gratuite, modelul fiind centrat pe îngrijirile spitalicești. Sistemul medical era puternic centralizat, finanțarea fiind asigurată de la bugetul de stat, care era unul sărac, înregistrându-se astfel dificultăți în asigurarea de servicii de calitate. După anul 1989, serviciile de sănătate au funcționat deficitar, pe de-o parte din cauza centralizării sistemului și pe altă parte din cauza resurselor materiale și umane insuficiente⁵⁶. Începând cu anul 1996 au avut loc schimbări în ceea ce privește cadrul legislativ, iar anul 1999 poate fi considerat anul în care au avut loc transformările efective⁵⁷. La acestea a contribuit și Legea asigurărilor sociale de sănătate, prin care s-a urmărit mărirea contribuției populației în scopul finanțării suplimentare a serviciilor⁵⁸.

În conformitate cu Carta Drepturilor Fundamentale ale Uniunii Europene, Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Convenția ONU cu Privire la Drepturile Copilului, sănătatea și accesul la servicii medicale reprezintă unul dintre drepturile fundamentale ale oricărei persoane. Astfel, dezvoltarea de servicii de sănătate și facilitarea accesului la acestea se află în centrul preocupărilor privind promovarea și protejarea acestui drept.

Rezultatele unui studiu comparativ între România și alte țări din Uniunea Europeană relevă faptul că dificultățile materiale întâmpinate de populația din țara noastră par să aibă o pondere mai mare în ceea ce privește accesul la serviciile medicale, comparativ cu media Uniunii Europene. În acest context, categoriile

⁵⁴ Ibid.

Mihaela Jigău, Aurora Liiceanu și Liliana Preoteasa, coord., Violența în școală (Bucharest: Institute of Educational Sciences, UNICEF, Alpha MDN, 2006), Sergiu Bălţătescu, "Cele două fețe ale violenței în școală: rolurile de victimă și victimizator", în Educație și schimbare socială. Perspective sociologice și comunicaționale, coord. Sergiu Bălţătescu, et al. (Oradea: Editura Universității din Oradea. 2010).

⁵⁶ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

⁵⁷ Cristina Doboş, Dificultăți de acces la serviciile publice de sănătate în România, Calitatea vieții, vol. XVII nr. 1–2 (2006).

⁵⁸ Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

defavorizate se confruntă cu probleme de acces la serviciile de îngrijire a sănătății⁵⁹. Ca priorități naționale în sectorul sănătate în ceea ce privește serviciile, regăsim în Strategia Națională de Sănătate 2014–2020 – Sănătate pentru Prosperitate, crearea unui sistem de servicii de asistență comunitară de bază destinate grupurilor vulnerabile, iar ca măsură transversală, o politică sustenabilă de asigurare a resurselor financiare în sănătate, asigurarea controlului costurilor, a protecției financiare a populației (HG nr. 1028/2014). Strategia Națională privind incluziunea socială și reducerea sărăciei a Ministerului Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice, are ca obiectiv asigurarea accesului grupurilor sărace sau vulnerabile la servicii de sănătate de bună calitate (HG nr. 383/27.05.2015).

Unii dintre determinanții principali ai stării de sănătate sunt cei socioeconomici. Având în vedere faptul că România este una dintre țările europene
cu un nivel de sărăcie dintre cele mai ridicate, acest aspect își pune amprenta și
asupra stării de sănătate a populației și implicit asupra accesului la serviciile de
sănătate. Studiile arată că anumite categorii sociale au acces limitat sau sunt
excluse de la servicii medicale. Dintre acestea amintim persoanele cu venituri
reduse – familii neasigurate, cele cu venituri ocazionale sau care trăiesc din
ajutorul de șomaj și asistență socială; persoane dezavantajate din perspectiva
mediului de rezidență – familii din mediul rural sau din zone unde lipsesc
serviciile medicale, copii și tineri abandonați sau care nu au domiciliu stabil,
persoane de etnie romă⁶⁰. Rezultatele unui studiu privind bunăstarea copilului
din mediul rural vin să confirme că gradul de bunăstare al unei familii are
efecte pozitive asupra accesului copiilor la servicii medicale, atât în ceea ce
privește investigațiile/diagnosticul, cât și tratamentul din partea unui specialist⁶¹.

Pornind de la considerentul că investiția pentru viitor a unei societăți o reprezintă copiii, preocuparea pentru o stare de sănătate bună a acestora este în centrul atenției. La nivel european, a fost adoptată Strategia Europeană de Sănătate a Copiilor și Adolescenților 2015–2020, prin care sunt stabilite o serie de obiective care să permită copiilor și adolescenților să atingă potențialul maxim de sănătate și bunăstare. În vederea atingerii acestor obiective, statele membre

⁵⁹ Bogdan Olaru, Inegalități în accesul la serviciile medicale în România şi Uniunea Europeană. O analiză comparativă, Revista Română de Bioetică, vol. 11 nr. 1 (2013).

⁶⁰ Carmen Daniela Domnariu, Aspecte ale stării de sănătate a populației în mediul rural, Acta Medica Transilvanica, vol. 17 nr. 2 (2012); L. Popescu, Serviciile de îngrijire a sănătății, în Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice, coord. Marian Preda (Iași: Polirom, 2009); Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

⁶¹ Bădescu și Petre, Bunăstarea copilului din mediul rural.

Introducere

au elaborat strategii proprii. Astfel, țara noastră, prin Strategia Națională de Sănătate 2014–2020 și Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014–2020, asigură cadrul pentru implementarea măsurilor propuse⁶².

Mai trebuie abordat un aspect important: accesul la îngrijirea sănătății depinde de caracteristicile sistemului de sănătate (gradul de cuprindere a populației în sistemul de asigurări, factorii financiari, factorii geografici, infrastructură, dotare, personal), dar și de caracteristicile populației căreia i se adresează, cele economice, sociodemografice și culturale⁶³.

⁶² Ministerul Sănătății, Raportul național de sănătate a copiilor și tinerilor din România, (București: Institutul Național de Sănătate Publică, Centrul Național de Evaluare și Promovare a Stării de Sănătate, 2014).

⁶³ Popescu, Serviciile de îngrijire a sănătății.

METODOLOGIA DE CERCETARE

OBIECTIVELE CERCETĂRII

Studiul *Lumile copiilor* culegerea de date reprezentative asupra vieții zilnice a copiilor, a activităților acestora și asupra percepțiilor și evaluărilor pe care aceștia le au asupra propriilor lor vieți. Scopul este îmbunătățirea bunăstării copiilor prin creșterea nivelului de conștientizare în rândul copiilor, părinților și comunităților din care fac parte, a liderilor de opinie, a factorilor de decizie politică, profesioniștilor și publicului larg.

CHESTIONARUL

În cadrul proiectului au fost elaborate trei chestionare diferite – pentru copii cu vârstele de 8, 10 respectiv 12 ani. Toate chestionarele s-au referit la aspectele-cheie ale vieții copiilor:

- Caracteristici de bază (vârsta, sexul, țara nașterii). Varianta românească cuprinde și o întrebare despre limba vorbită acasă.
- Locuire, casă și relațiile din familie
- Bani și situația economică
- Prietenii și alte relații
- Zona locală
- Scoala
- Utilizarea timpului
- Sinele
- Bunăstarea subiectivă
- Drepturile copilului

Chestionarul pentru grupele de vârstă 10 și 12 ani cuprinde în plus întrebări privind schimbările recente din viața copiilor. Versiunea românească mai cuprinde pentru aceleași grupe de vârstă întrebarea dacă în ultimul an părinții au locuit sau lucrat mai mult de o lună în străinătate.

S-au folosit patru tipuri de întrebări:

- De date factuale (de exemplu vârsta și genul)
- De acord (cu răspunsuri variind de la "Nu sunt de acord" la "Total de acord"

- De frecvență (cu răspunsuri variind de la "Rar sau niciodată" la "Zilnic sau aproape zilnic")
- De satisfacție, cu scale de la 0 la 10. Pentru grupa de vârstă 8 ani s-a folosit scala fețelor¹.

EŞANTIONUL

Pentru cercetarea românească am urmărit realizarea unui eșantion reprezentativ la nivel național de copii din clasele a II-a (8–9 ani), a IV-a (copii cu vârstele de 10–11 ani) și a VI-a (copii cu vârsta de 12–13 ani). Am urmărit să avem cel puțin 1200 de copii în fiecare grup. Unitatea primară de eșantionare a fost clasa de elevi. Eșantioane separate au fost concepute pentru clasele a II-a și a IV-a (corespunzătoare școlilor primare) și a VI-a (corespunzătoare învățământului secundar).

Toate cele trei eșantioane au fost realizate folosind aceeași metodologie. Mai întâi s-a obținut, de la Ministerul Educației, o listă completă a școlilor (incluzând numărul de copii din fiecare clasă). Această listă a fost împărțită în 16 straturi în funcție de cele opt regiuni de dezvoltare și de contextul teritorial în care se află școala (urban/rural).

Tabelul 2: Județele selectate în cadrul fiecărui strat

	Regiunea	Județe	Numărul de județe selectate din numărul total de județe
1	Nord-Vest	Bihor, Cluj, Sălaj, Satu Mare	4/6
2	Centru	Alba, Brașov, Mureș	3/6
3	Nord-Est	Iasi, Bacău, Botoșani	3/6
4	Sud-Est	Constanța, Buzău, Galați	3/6
5	Sud	Prahova, Argeș, Călărași	3/7
6	București-Ilfov	Bucharest, Ilfov	2/2
7	Sud-Vest	Dolj, Olt, Vîlcea	3/5
8	Vest	Arad, Timiș	2/4

¹ Scalele de bunăstare subiectivă folosite sunt prezentate pe scurt în capitolul dedicat din acest volum.

_

Mărimea proiectată a subeșantioanelor pentru aceste regiuni a fost proporțională cu ponderea elevilor care învață în școlile din mediul rural și urban din aceste regiuni față de numărul total de elevi din țară. În cadrul fiecărui strat au fost selectate aleator între două și patru județe, adică aproximativ jumătate din lista de județe din fiecare regiune de dezvoltare. Tabelul 2 prezintă județele selectate în fiecare regiune.

Școlile din aceste județe au fost listate în ordinea județelor și a mediului de rezidență. Apoi a fost realizată o estimare aproximativă a numărului total de clase pentru fiecare școală pe baza datelor existente. După aceea s-a calculat un pas de eșantionare pentru fiecare strat, prin împărțirea numărului de elevi înscriși în acest strat la numărul planificat de copii.

Am extras un prim număr de eșantionare pentru fiecare subeșantion cuprinzând copiii de 8 ani. Apoi am selectat școala și numărul (estimat) clasei căruia îi corespunde acest elev. În același mod, pe baza pasului de eșantionare, s-au selectat și celelalte clase. Procedura a fost repetată pentru subeșantioanele de copii de 10 și 12 ani, avându-se grijă a nu se selecta mai mult de două clase pe școală.

PROCEDURA DE APLICARE

Cercetarea de teren a început în noiembrie 2013 și s-a finalizat în martie 2014. A fost obținut în prealabil acordul Inspectoratelor școlare din județele respective. Operatori special instruiți (în majoritate studenți și masteranzi ai Universităților din Oradea, Universității Babeș-Bolyai din Cluj-Napoca, Universității "Aurel Vlaicu" din Arad și Universității din București) au fost trimiși pe teren și după obținerea acordului școlilor au mers la clase. Chestionarele au fost aplicate în clasă, în prezența operatorului (și în majoritatea claselor a învățătoarei sau profesorului de la oră). Operatorul a prezentat mai întâi scopul cercetării și modalitatea de răspuns la întrebări și a explicat copiilor că, dacă nu doresc, sunt liberi să nu răspundă la chestionar sau la unele întrebări din el. Totuși, nu am înregistrat refuzuri de a completa chestionarele. Dar unii copiii (2–3 din fiecare clasă) au lipsit din diferite motive.

La clasa a doua (și în unele cazuri la clasa a patra) chestionarul a fost administrat prin metoda extemporalului: operatorul a dictat, pe rând, fiecare întrebare și copiii au completat răspunsurile. Pentru clasele a 4-a și a 6-a operatorul doar a împărțit chestionarele și a dat explicații copiilor care nu au înțeles. După verificarea datelor și eliminarea chestionarelor incomplete, setul

de date de sondaj cuprinde 4104 chestionare: 1242 (grupa de vârstă 8 ani), 1355 (grupa de vârstă 10 ani) și 1507 (grupa de vârstă 12 ani).

În majoritatea cazurilor, chestionarul a fost administrat în limba română. Pentru clasele în care limba de predare este maghiară a fost folosită o versiune tradusă. Folosind o întrebare cu privire la limba vorbită acasă, am realizat o estimare aproximativă a etniei respondentului și am asociat ponderi respondenților care să se potrivească distribuției pe vârste și etnie din ultimul recensământ al populației. În tabelul 5 este înfățișată distribuția limbii vorbite acasă (frecvențe ponderate și neponderate).

INTRODUCEREA, VERIFICAREA ȘI PONDERAREA DATELOR

Echipa românească a avut ca responsabilitate controlul calității aplicării chestionarelor. Răspunsurile au fost introduse într-un fișier standard cu ajutorul programului SPSS. S-au verificat introducerea corectă și s-au eliminat chestionarele cu un număr mare de non-răspunsuri. Ulterior, înainte de combinarea într-un set de date comun cu celelalte țări participante, s-a realizat centralizat excluderea din baza de date a următoarelor tipuri de chestionare:

- Cazurile de copii având mai mult sau mai puțin de doi ani decât grupa de vârstă cerută.
- Cazurile care conțin o proporție foarte mare de non-răspunsuri.
- Chestionare în care se dădea un răspuns identic la toate întrebările, vădind o neînțelegere din partea respondentului a întrebărilor puse.

Calculul ponderilor s-a făcut tot centralizat, în funcție de strategia de eșantionare folosită pentru fiecare țară și de abaterile de la datele statistice. Pentru România s-a încercat corectarea ponderii mai reduse decât cea estimată de copii de etnie romă.

Detalii suplimentare privind toate elementele metodologiei pot fi găsite în raportul comparativ internațional².

_

² Rees şi Main, "Children's views on their lives and well-being in 15 countries: A report on the Children's Worlds survey, 2013–14".

REZULTATE

PARTICIPANȚII

Vârstă și sex

51,9% din eșantion sunt băieți și 48,1% fete. Vârstele copiilor variază de la 7 la 13 ani, dar datorită procedurii de selecție, cei mai mulți dintre copii sunt exact de 8, 10 sau 12 ani.

Tabelul 3: Distribuția în funcție de vârstă și gen (frecvențe absolute)

	7 ani	8 ani	9 ani	10 ani	11 ani	12 ani	13 ani	14 ani	Total
Băiat	64	503	142	551	146	573	125	17	2120
Fată	89	468	126	483	167	548	72	9	1962
Total	153	971	268	1033	312	1121	198	26	4082

Doar 2,9% dintre copii s-au născut in afara României.

Tabelul 4: Locul nașterii (toate grupele de vârstă)

	Sunt născut în acestă țară
Da	97,1%
Nu	2,9%
Total	100%

Limba vorbită acasă

Pentru a estima cărui grup etnic aparțin copiii am inclus o întrebare privind limba vorbită acasă. Rezultatele cu privire la limba română și maghiară au fost ponderate pentru a se potrivi cu datele din recensământul populației din 2012. Proporția respondenților de limbă romani variază de la o grupă de vârstă la alta. Aceste proporții ar trebui să fie tratate cu prudență, întrucât majoritatea cetățenilor romi folosesc limba populației majoritare din regiunea în care trăiesc,

cum ar fi limba română sau maghiară, limba romani fiind utilizată în relațiile dintre aceștia.¹

Tabelul 5: Limba vorbita acasă, în funcție de grupa de vârstă

	8 ani		10 ar	ni	12 ani		
	Frecvențe ponderate și procente	Frecvențe nepon- derate	Frecvențe ponderate și procente	Frecvențe nepon- derate	Frecvențe ponderate și procente	Frecvențe nepon- derate	
Română	1134 (91,3%)	1134	1213 (89,5%)	1197	1365 (90,6%)	1359	
Maghiară	73 (5,9%)	74	81 (6,0%)	101	76 (5,1%)	87	
Romani	15 (1,2%)	16	41 (3,0%)	34	33 (2,2%)	32	
Alta	11 (0,9%)	10	3 (0,2%)	5	6 (0,4%)	6	
NŞ/NR	8 (0,7%)	8	16 (1,2%)	18	26 (1.7%)	23	
TOTAL	1242 (100%)	1242	1355 (100%)	1355	1507 (100%)	1507	

CASA ȘI FAMILIA

Copiii au fost întrebați dacă trăiesc în case identice sau diferite. Aproximativ trei sferturi dintre ei dorm întotdeauna în aceeași casă. Un foarte mic procent (în jur de 2%) declară că dorm în mod regulat în două case cu adulți diferiți.

Tabelul 6: Locuirea în funcție de vârstă

	8 ani	10 ani	12 ani
Dorm întotdeauna în aceeași casă	74,4%	77,0%	75,8%
Dorm de obicei în aceeași casă, dar câteodată dorm în altă parte (de exemplu la prieteni sau într-o casă de vacanță)	23,2%	20,9%	22,0%
Dorm de obicei în două case cu adulți diferiți	2,4%	2,1%	2,2%

97,7% dintre copii locuiesc împreună cu familia lor, 1,2% trăiesc cu un asistent maternal și un procent asemănător într-o casă de copii. 82,6% din copii

30

¹ MANCOM, Studiu privind comunitățile defavorizate (romi) din regiunea centru, Alba-Iulia, (Agenția pentru Dezvoltare Regională Centru, 2014).

trăiesc cu tatăl și mama biologici. 7,5% dintre ei locuiesc cu o mamă singură și doar 1,7% cu un tată singur. 4,1% locuiesc cu mama și partenerul ei iar 1,7% locuiesc cu tatăl și partenera sa (vezi tabelul 7). 68% dintre copii locuiesc cu frații lor și 4,2% cu alți copii. 20,6% dintre copii trăiesc în aceeași casă cu bunicii și 33% cu bunicile.

Tabelul 7: Componența familiei (adulți) (10-12 ani) (%)

	10 ani	12 ani
Mama și tata	83,1%	82,1%
Mama și partenerul ei	3,6%	4,5%
Tata și partenera lui	1,1%	0,8%
Mamă singură	7,6%	7,5%
Tatăl singur	2,0%	1,4%
Alte cazuri	2,6%	3,7%

Cei mai mulți dintre respondenții care se încadrează la "alte cazuri", trăiesc cu bunica (58%), bunicul (35%) sau cu alți adulți (32%) (figura 2).

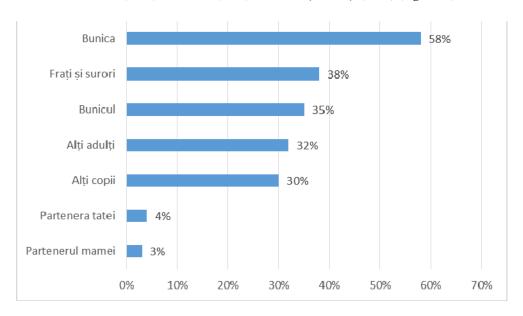

Figura 2: Componența familiei (adulți) pentru răspunsurile "alt caz" (10–12 ani) (%)

Următoarele cinci întrebări se referă la opiniile copiilor cu privire la casa și oamenii cu care trăiesc. Rezultatele sunt cuprinse în tabelul 5. Copiii sunt cel mai mult de acord cu afirmația "Acasă mă simt în siguranță" și cel mai puțin în acord cu "Părinții (sau persoanele care au grijă de mine) mă tratează în mod corect".

Tabelul 8: Opinii despre casă și familie (toate grupele de vârstă) (%)

	Nu sunt de acord	Sunt foarte puţin de acord	Sunt oarecum de acord	Sunt foarte de acord	Total de acord
Acasă mă simt în siguranță	2,2%	1,2%	3,6%	19,9%	73,1%
Acasă am un loc liniștit în care pot să învăț	3,4%	2,1%	7,0%	23,1%	64,4%
Părinții mei (sau persoanele care au grijă de mine) mă ascultă și țin cont de ceea ce spun	4,9%	3,8%	13,6%	22,9%	54,8%
Părinții (sau persoanele care au grijă de mine) mă tratează în mod corect	3,3%	3,2%	8,4%	21,3%	63,8%
În familia noastră ne petrecem timpul în mod plăcut împreună	2,1%	1,6%	3,9%	18,4%	74,0%

Tabelul 9 rezumă variațiile în răspunsurile la aceste cinci întrebări. Nu au existat diferențe în răspunsuri în funcție de sex. Ponderea răspunsurilor pozitive la întrebările "Părinții mă ascultă și țin cont de ceea ce spun" și "În familia noastră ne petrecem timpul în mod plăcut împreună" tinde să scadă cu vârsta. Această scădere poate fi legată de respectarea dreptului la opinie, problemă ce devine cu vârsta o temă tot mai sensibilă. Adolescenții încep să conștientizeze faptul că, în cadrul familiei, pot contribui la luarea deciziilor care îi privesc și își doresc ca adulții să le acorde mai multă atenție în această direcție și totodată să aibă încredere în capacitatea lor decizională, lucru care de multe ori nu se întâmplă².

_

² Bădescu și Petre, *Bunăstarea copilului din mediul rural*; Comisia Europeană, "Drepturile copiilor, așa cum le văd ei".

Tabelul 9: Variațiile în întrebări despre acasă și oamenii cu care locuiești (medii pe scala 0–4)

	Mă simt în siguranță	Am un loc liniștit în care să învăț	Părinții mă ascultă	Ne petrecem timpul în mod plăcut împreună	Părinții mă tratează în mod corect	
Gen (toate grupele de vârstă)						
Băiat	3,59	3,39	3,16	3,33	3,58	
Fată	3,60	3,43	3,15	3,40	3,64	
Grupa de vârstă						
8 ani	3,64	3,48	3,27	3,46	3,60	
10 ani	3,59	3,40	3,12	3,38	3,59	
12 ani	3,59	3,42	3,19	3,34	3,62	
Tipul familiei (10 și 12 ani)						
Mamă și tată	3,60	3,43	3,18	3,43	3,64	
Părinte și părinte vitreg	3,52	3,23	3,03	3,24	3,48	
Părinte singur	3,61	3,42	3,15	3,16	3,54	
Alt caz	3,41	3,19	2,85	2,72	3,36	
Total	3,59	3,41	3,15	3,36	3,61	

Există, de asemenea, diferențe semnificative în funcție de tipul familiei, copiii care locuiesc cu părinții biologici dând și cele mai multe răspunsuri pozitive. Urmează copiii care trăiesc cu un singur părinte, care evaluează însă mai negativ itemii "Părinții mă tratează în mod corect" și "Ne petrecem timpul în mod plăcut împreună". Putem interpreta aceste rezultate în contextul relației părinte-copil din cadrul familiilor monoparentale. Copiii din aceste familii pot aprecia negativ modul în care sunt tratați de către părinții care îi îngrijesc sau modul de petrecere a timpului liber împreună cu aceștia³. Acest fapt se poate datora, în primul rând, dificultăților în ceea ce privește exercitarea rolului de părinte. Astfel, părintele singur este nevoit nu numai să ia toate deciziile

_

³ Ronald W Henderson, Parent–Child Interaction: Theory, Research, and Prospects (Academic Press, 1981).

privind asigurarea condițiilor materiale și financiare, dar și să se implice efectiv în acest proces. Pentru acest motiv eforturile depuse sunt mai mari, ceea ce poate conduce la epuizarea resurselor personale și limitarea timpului liber de care dispune. Alte explicații țin de problemele ce pot apărea în plan afectivemoțional atât la părinte cât și la copil sau de problemele create de privarea copilului de afecțiunea celuilalt părinte⁴.

Tabelul 10 prezintă frecvențele răspunsurilor la întrebările despre timpul petrecut cu familia. Cele mai multe dintre activitățile de zi cu zi sunt dedicate discuțiilor (91% fac asta majoritatea zilelor sau în fiecare zi). 77,6% dintre copii se distrează în familie și 65,7% dintre copii învăță împreună cu familia majoritatea zilelor sau în fiecare zi.

	Deloc	O dată sau de două ori	Majoritatea zilelor	În fiecare zi
Cât de des în familie: Am vorbit unii cu alții	2,8%	6,1%	16,6%	74,5%
Cât de des în familie: Ne-am distrat împreună	7,1%	15,3%	36,1%	41,5%
Cât de des în familie: Am învățat împreună	17,2%	17,2%	25,0%	40,7%

În tabelul 11 comparăm procentul de răspunsuri "majoritatea zilelor" sau "în fiecare zi" la întrebările de mai sus. Fetele sunt mult mai susceptibile să discute cu membrii familiei și să se distreze împreună cu ei. Diferențele de gen în ce privește frecvența activității de a învăța împreună cu părinții nu sunt semnificative. În schimb, există diferențe legate de grupa de vârstă: copiii mai mici se distrează și discută mai mult cu familiile lor decât cei mai mari. Desigur, în perioada de preadolescență și adolescență se înregistrează transformări majore în ceea ce privește interesele. Treptat, familia lasă loc colegilor care devin principalii factori de socializare și influențare a comportamentului. Se instalează criza adolescentului care se confruntă cu nevoia de afirmare a propriei personalități, de a-și dezvolta noi roluri sociale și de a-și câștiga independența⁵.

⁴ Anca Scutaru, Familia monoparentală de la vulnerabilitate la autocontrol (Iași: Lumen, 2006).

⁵ P. R. Newman și B. M. Newman, Early adolescence and its conflict: Group identity versus alienation, Adolescence vol. 11 (1976); Luminița Iacob, Repere psihogenetice. Caracterizarea vârstelor școlare, în Psihologie școlară, coord. Andrei Cosmovici și Luminița Iacob (Iași: Polirom, 1999).

Tabelul 11: Variații în timpul petrecut cu familia. Frecvența răspunsurilor "majoritatea zilelor" sau "în fiecare zi" (%)

	Am vorbit unii cu alții	Ne-am distrat împreună	Am învățat împreună				
Gen							
Băiat	90,1%	79,1%	70,8%				
Fată	92,7%	81,2%	72,0%				
Grupa de vârstă							
8 ani	91,6%	85,5%	84,3%				
10 ani	91,3%	78,4%	69,7%				
12 ani	90,9%	76,9%	62,0%				
Tipul familiei							
Mamă și tată	92,9%	79,9%	67,3%				
Părinte și părinte vitreg	89,1%	79,4%	68,0%				
Părinte singur	87,7%	70,8%	59,6%				
Alt caz	89,4%	81,8%	80,7%				
Mediul							
Rural	90,8%	81,8%	72,3%				
Urban	91,7%	78,2%	70,4%				
Total	91,3%	79,9%	71,3%				

Copiii care trăiesc cu mama și tatăl lor biologici tind să petreacă mai mult timp vorbind cu părinții lor decât cei care trăiesc cu un părinte biologic și cu unul vitreg (frecvența altor activități de familie fiind similare). Copiii care trăiesc în familii monoparentale discută și se distrează în familie mai puțin decât copiii care locuiesc cu cupluri întregi (ambii părinți sau un părinte biologic și unul vitreg), ceea ce este de înțeles având în vedere sarcinile sporite în seama părintelui singur⁶. Oarecum neașteptat, copiii din alte tipuri de familii raportează că s-au distrat și au învățat împreună cu familia mai mult decât restul copiilor.

_

⁶ Viorel-Mihai Cioflică, Aspecte relaționale în familia monoparentală – o abordare calitativă, în *Familia monoparentală în România și fenomene conexe*, coord. Petru Iluţ (Presa Universitară Clujeană, 2009).

În sfârșit, copiii din școlile urbane raportează că s-au distrat și au învățat împreună cu familia mai puțin frecvent decât cei de la școlile din mediul rural. O explicație ar putea fi bugetul de timp liber mai redus al părinților din mediul urban.

Următorul set de întrebări se referă la satisfacția cu viața de familie. Copiii din grupa de vârstă 8 ani au fost rugați să răspundă la aceste întrebări folosind scala fețelor, cu cinci puncte. Tabelul 12 rezumă rezultatele obținute. Pentru toate variabilele, cel puțin 95% dintre copii au raportat că sunt mulțumiți sau foarte mulțumiți de aceste aspecte.

	0 (cea mai nefericită față)	1	2	3	4 (cea mai fericită față)
Casa sau apartamentul în care locuiești	0,9%	0,8%	1,9%	13,9%	82,5%
Oamenii cu care locuiești	0,7%	0,9%	2,9%	14,5%	81,0%
Toți ceilalți oameni din familia ta	0,9%	0,7%	3,2%	13,8%	81,4%
Viața ta de familie	1,5%	1,2%	2,0%	11,0%	84,3%

Tabelul 12: Satisfacția cu casa și oamenii cu care locuiești (8 ani) (%)

Aceleași întrebări au fost adresate copiilor din grupele de vârstă 10 și 12 ani, cerându-li-se să dea răspunsuri pe scala 0–10. Tabelul 13 rezumă distribuția acestor răspunsuri în funcție de sex, vârstă și tipul familiei. Nu există variații în funcție de vârstă în privința satisfacției cu aspectele vieții de familie. Fetele, în schimb, sunt mai mulțumite de oamenii cu care locuiesc. Acest aspect poate fi pus în relație cu stilul parental. Se observă faptul că imaginea de sine a fetelor preadolescente și adolescente este mai puțin influențată de stilul parental, având în vedere faptul că ele se maturizează mai devreme, comparativ cu băieții care resimt controlul mai puternic⁷.

Diferențe semnificative sunt, cum era de așteptat, în funcție de tipul familiei. Copiii care trăiesc cu un singur părinte sunt cel mai puțin mulțumiți cu casele lor. Acest lucru era de așteptat, date fiind dificultățile economice

_

Ionela-Raluca Crişan, Relaţia părinte-copil în contextul separării partenerilor conjugali (Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2012).

întâlnite în cadrul famiilor monoparentale⁸. În schimb, copiii care locuiesc cu alte persoane decât părinții lor sunt cei mai nesatisfăcuți cu restul indicatorilor.

Tabelul 13: Satisfacția cu casa și oamenii cu care locuiești (10–12 ani) (medii pe scala 0–10)

	Casa sau apartamentul în care locuiești	Oamenii cu care locuiești	Toți ceilalți oameni din familia ta	Viața ta de familie	
Gen					
Băiat	9,34	9,42	9,43	9,59	
Fată	9,39	9,62	9,51	9,63	
Grupa de vârstă					
10 ani	9,38	9,51	9,49	9,61	
12 ani	9,35	9,53	9,46	9,60	
Tipul familiei					
Mamă și tată	9,40	9,55	9,51	9,66	
Părinte și părinte vitreg	9,35	9,47	9,58	9,68	
Părinte singur	9,13	9,45	9,31	9,52	
Alt caz	9,21	9,17	8,93	8,79	
Total	9,40	9,55	9,51	9,66	

BANII ȘI POSESIUNILE MATERIALE

Le-am adresat copiilor întrebări privind lucrurile pe care le au ei și familiile lor (pentru grupa de vârstă 8 ani a fost inclusă o listă mai scurtă). Tabelul 14 rezumă răspunsurile afirmative. Rezultatele evidențiază faptul că aproximativ 99% dintre copii au avut haine bune de mers la școală. Între 84% și 88% dintre copii au acces la calculator acasă, în vreme ce peste 75% dintre aceștia au acces la Internet. 75% dintre copiii de 10 ani au propriul telefon mobil, acest procent fiind semnificativ mai mare pentru copiii de 12 ani (88%).

-

⁸ Ibid.

Tabelul 14: Lucruri pe care le ai (toate grupele de vârstă) (procentul răspunsurilor "Da")

	8 ani	10 ani	12 ani
Telefon mobil	-	75,7%	88,5%
Propria ta cameră	-	56,3%	70,9%
Cărți pe care să le citești de plăcere	-	90,5%	86,1%
Ceva al tău la care să asculți muzică	-	84,2%	89,1%
Haine bune de mers la școală	98,6%	98,9%	99,3%
Acces la un calculator acasă	84,6%	84,6%	88,0%
Acces la Internet	76,5%	78,1%	81,6%
O mașină pentru transportul familiei	65,1%	58,5%	58,7%
Un televizor acasă pe care poți să îl folosești	95,9%	96,5%	97,3%

Proporția copiilor care au propria lor cameră variază de la 56,3% pentru cei de 10 ani până la 70,9% pentru cei de 12 ani. Între 10 și 15 procente dintre copii nu au cărți pe care să le citească de plăcere și o proporție similară nu au echipamente audio ale lor pe care să asculte muzică.

Tabelul 15: Satisfacția copiilor cu toate lucrurile pe care le au (media).

	8 ani	10 ani	12 ani
	(scala 0–4)	(scala 0–10)	(scala 0–10)
Toate lucrurile pe care le ai	3,8	9,7	9,5

Dacă în România copiii raportează că sunt destul de mulțumiți de aspectele materiale, când le adresăm întrebări cu privire la grijile pe care le au în privința banilor pe care le au familiile lor, răspunsul este surprinzător. Aproximativ o treime dintre copii raportează că sunt adesea sau întotdeauna îngrijorați. Contrar așteptărilor, copiii sunt sensibili la problemele financiare ale familiilor lor. Copiii din grupele de vârstă 10 și 12 ani au fost întrebați dacă primesc bani de buzunar. Dacă aproape o treime dintre copiii de 10 ani nu primesc bani de buzunar, procentul scade la 5% pentru grupa de vârstă de 12 ani.

Tabelul 16: Cât de des ești îngrijorat în legătură cu câți bani are familia ta?

	8 ani	10 ani	12 ani
Niciodată	34,0%	30,8%	30,5%
Câteodată	22,8%	39,4%	41,8%
Adesea	18,6%	10,9%	10,6%
Întotdeauna	24,6%	18,9%	17,1%
TOTAL	100%	100%	100%

O proporție asemănătoare (sub 40%) de copii din ambele grupe de vârstă primesc bani de buzunar, dar nu în mod regulat.

Tabelul 17: Bani de buzunar (10-12 ani) (%)

	10 ani	12 ani
Nu primesc bani de buzunar	30,8	5,4
Primesc bani de buzunar, dar nu în mod regulat	39,4	36,3
Primesc bani de buzunar în fiecare săptămână	10,9	48,2
Primesc bani de buzunar în fiecare lună	18,9	10,1
Total	100	100

Copiii din grupa de vârstă 12 de ani au fost rugați să răspundă la unele întrebări despre statusul economic al gospodăriei lor. Mai mult de jumătate dintre respondenți trăiesc în gospodării cu doi adulți care lucrează. La polul opus, 5,7% dintre copii locuiesc într-o gospodărie în care niciun adult nu lucrează.

Tabelul 18: Câți dintre adulții cu care locuiești primesc bani pentru munca lor? (12 ani)

	%
Niciunul	5 , 7
Unul	23,3
Doi	52,5
Mai mult de doi	18,5
Total	100

Copiii au fost mai degrabă optimiști cu privire la evoluția nivelul lor de trai. Doar 12,1% dintre ei au raportat că familia lor a avut mai puțini bani comparativ cu anul precedent. În schimb, 46,7% răspund că familia lor are mai mulți bani decât în urmă un an (tabelul 19).

Tabelul 19: Față de anul trecut, câți bani are familia ta acum? (12 ani)

	%
Mai mult ca anul trecut	46,7
La fel ca anul trecut	41,3
Mai puțin ca anul trecut	12,1
Total	100

Similar cu întrebarea anterioară, doar 9,1% dintre copii au raportat că familiile lor cheltuie mai puțin ca anul trecut pentru ei. Aproape o jumătate dintre ei 47,7% au răspuns că familiile lor cheltuie mai mult ca anul trecut.

Tabelul 20: Câți bani cheltuie părinții tăi pe lucuri pentru tine (bani de buzunar, haine și cadouri)? (12 ani)

	%
Mai mult ca anul trecut	47,7
La fel ca anul trecut	43,2
Mai puṭin ca anul trecut	9,1
Total	100

În sfârșit, 16,6% dintre participanții la studiu au răspuns că i-au auzit pe adulți vorbind mai mult despre problemele financiare decât acum un an. Peste jumătate dintre ei (52%) au răspuns că i-au auzit pe părinții lor discutând mai puțin decât anul trecut despre aceste probleme.

Tabelul 21: Cât de des îi auzi pe adulții din familia ta vorbind despre probleme cu banii? (12 ani)

	%
Mai mult ca anul trecut	16.6
La fel ca anul trecut	31,5
Mai puțin ca anul trecut	52,0
Total	100

PRIETENII ȘI ALTE RELAȚII SOCIALE

Prima întrebare pe această temă a făcut referire la punctele de vedere ale copiilor raportate la prietenii lor (figura 3). Mai mult de jumătate dintre copii (52%) sunt total de acord că prietenii lor sunt de obicei drăguți cu ei și 63% sunt total de acord că au destui prieteni. Fetele răspund într-o proporție ceva mai mare ca băieții că prietenii lor sunt de obicei drăguți cu ele, dar par să ducă mai mare lipsă de prietenii decât băieții. Există, de asemenea, diferențe semnificative în răspunsurile la întrebările de mai sus în funcție de grupa de vârstă: cu vârsta, scade numărul de răspunsuri pozitive la toate întrebările. Peste jumătate dintre copii vorbesc cu prietenii lor în fiecare zi (tabelul 22). Frecvența cu care se distrează în fiecare zi cu prietenii scade cu vârsta. 57% dintre copiii de 8 ani s-au distrat cu prietenii în fiecare zi. Acest procent scade însă la 42% în cazul copiilor de 10 ani și la 39% pentru cei de 12 ani.

În mod similar, 23% din copiii de opt ani se întâlnesc în fiecare zi cu prietenii pentru a studia împreună, dar acest procent scade la 15% la categoria de vârstă de 10 ani și la 12% pentru categoria de vârstă de 12 ani.

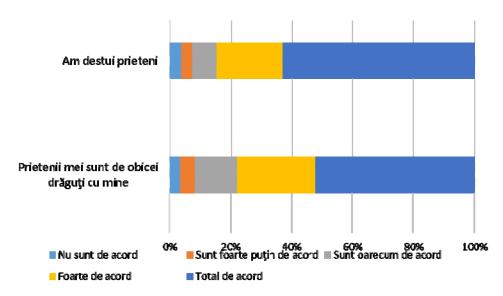

Figura 3: Vederile copiilor asupra prietenilor lor (%)

Tabelul 22: Frecvența activității cu prietenii în ultima săptămână, în funcție de grupa de vârstă

		Deloc	O dată sau de două ori	Majoritatea zilelor	În fiecare zi
	8 ani	9,6%	12,3%	20,7%	57,4%
Am vorbit unii cu alții	10 ani	8,8%	11,0%	27,2%	53,0%
	12 ani	6,0%	10,8%	29,7%	53,6%
	8 ani	12,3%	11,1%	19,4%	57,2%
Ne-am distrat împreună	10 ani	12,8%	14,6%	30,1%	42,4%
	12 ani	9,3%	16,1%	35,8%	38,8%
Ne-am întâlnit	8 ani	54,5%	9,8%	12,7%	23,1%
să învățăm împreună	10 ani	52,4%	17,1%	15,2%	15,2%
(în afara școlii)	12 ani	52,1%	24,3%	11,8%	11,8%

În general, copiii evaluează într-un mod foarte pozitiv relațiile cu prietenii și cu alte persoane, răspunsurile medii fiind peste 8,6 (respectiv 3,4 pe scala fețelor) (tabelul 23).

Tabelul 23: Satisfacția copiilor cu prietenii și alte persoane (medii)

	8 ani (scala 0–4)	10 ani (scala 0–10)	12 ani (scala 0–10)
Prietenii tăi	3,5	9,0	8,9
Oamenii care locuiesc în zona ta	3,4	8,7	8,6
Relațiile tale cu oamenii în general	3,5	9,1	9,2

Nu există diferențe semnificative în ceea ce privește gradul de satisfacție cu aceste domenii pentru copiii de diferite grupe de vârstă. Fetele, în schimb, sunt mai mulțumite cu relațiile pe care le au cu oamenii în general (tabelul 24).

Tabelul 24: Satisfacția copiilor cu cu prietenii și alte persoane (medii)

	8 a (scala	nni n 0–4)	10 și 12 ani (scala 0–10)	
	Băieți	Fete	Băieți	Fete
Prietenii tăi	3,5	3,6	8,9	9,0
Oamenii care locuiesc în zona ta	3,4	3,5	8,6	8,6
Relațiile tale cu oamenii în general	3,4	3,6	9,1	9,2

ZONA DE LOCUIRE

În ceea ce privește zona în care trăiesc copiii, există unele constatări contrastante (vezi figura 4). Pe de-o parte, peste 70 % dintre copii sunt foarte de acord sau total de acord cu afirmația "Mă simt în siguranță când mă plimb în zona în care locuiesc". Pe de altă parte, în cazul întrebării "În zona mea sunt destule locuri de joacă sau de distracție", acest procent scade la 50 %.

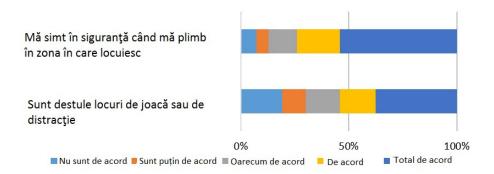

Figura 4: Evaluarea pe care o fac copiii locurilor de joacă și siguranței în zona în care trăiesc (%)

Există o variație semnificativă în privința răspunsurilor în funcție de caracteristicile socio-demografice ale copiilor. Astfel, băieții evaluează ceva mai bine existența locurilor de joacă, ceea ce trimite la rolurile de gen diferite: băieții sunt învățați de mici să se joace pe maidan, să se murdărească, în vreme ce fetele preferă locurile mai curate și mai sigure.

Tabelul 25: Evaluarea zonei în care trăiesc copiii (medii pe scala 0-4)

	Sunt destule locuri de joacă sau de distracție	Mă simt în siguranță când mă plimb în zona în care locuiesc
Gen		
Băiat	2,5	3,1
Fată	2,3	3,1
Grupă de vârstă		
8 ani	2,6	3,2
10 ani	2,5	3,1
12 ani	2,2	3,0
Mediul în care se află școala		
Rural	2,2	3,2
Urban	2,7	2,9
Total	2,4	3,1

În general, procentul copiilor care evaluează pozitiv zona în care trăiesc scade cu vârsta. Variații puternice și contrastante există în conformitate cu mediul de rezidență.

Copiii din mediul rural se plâng în mai mare măsură de lipsa locurilor de joacă. Doar 49 % dintre ei sunt foarte de acord sau total de acord cu afirmația "În zona mea sunt destule locuri de joacă sau de distracție", comparativ cu cei din localitățile urbane (59%). Acest rezultat este explicabil în contextul deficitului de infrastructură din zonele rurale din România⁹. În ceea ce privește siguranța percepută, situația este opusă: 80% dintre respondenții care învață în localități rurale sunt foarte de acord sau total de acord cu afirmația "Mă simt în siguranță când mă plimb în zona în care locuiesc", iar procentul răspunsurilor similare ale copiilor care învață în mediul urban este de numai 67%. Copiii sunt în general foarte mulțumiți cu zona în care trăiesc, iar acest lucru nu pare să scadă

44

⁹ Bădescu și Petre, Bunăstarea copilului din mediul rural; Stanciu et al., Condiții de viață ale familiilor cu copii din România.

cu vârsta (tabelul 26). Comparativ, ei sunt mai puțin satisfăcuți cu modul în care sunt tratați când merg la medic și acest lucru pare să scadă cu vârsta.

Copiii au un nivel semnificativ mai mic de satisfacție cu spațiile din aer liber pe care copiii le pot folosi, iar această evaluare scade, de asemenea, cu vârsta.

8 ani 10 ani 12 ani (scala 0-4) (scala 0-10) (scala 0-10) Felul în care se poartă oamenii cu tine 3,6 9.2 9,1 atunci când mergi la doctor Spațiile din aer liber pe care copiii le pot 3,2 8,3 8,1 folosi în zona ta

Tabelul 26: Satisfacția copiilor cu zona în care locuiesc (medii)

Nu există diferențe semnificative între satisfacția băieților și fetelor dar și a copiilor de diferite grupe de vârstă cu zona în care locuiesc. Totuși, copiii care învață la școlile din mediul urban sunt mai mulțumiți decât cei din mediul rural cu spațiile din aer liber pe care copiii le pot folosi (vezi tabelul 27).

3,7

9,3

9,3

8 ani 10 și 12 ani (scala 0-4) (scala 0-10) Rural Urban Rural Urban Felul în care se poartă oamenii cu 3,6 3,6 9,1 9,2 tine atunci când mergi la doctor Spațiile din aer liber pe care 3,1 3,3 8,0 8,3 copiii le pot folosi în zona ta Zona în care locuiești, în general 3.7 3.7 9.3 9.2

Tabelul 27: Satisfacția copiilor cu zona în care locuiesc

ŞCOALA

Zona în care locuiești, în general

Victimizare fizică și relațională

40% dintre copii au fost victimizați fizic (au fost loviți de alți copii) la școală și 44% au suferit victimizarea relațională (au fost excluși de la jocuri și activități de copiii din clasă).

Tabelul 28: Victimizarea în școală în ultima lună (toate grupele de vârstă)

	Niciodată	O dată	De 2 sau 3 ori	Mai mult de 3 ori
Ai fost lovit de alți copii la școală	60,0%	16,1%	11,7%	12,2%
Copiii din clasa ta NU te-au lăsat să participi la jocurile și activitățile lor	55,7%	11,0%	8,7%	24,6%

Experiența victimizării depinde puternic de caracteristicile socio-demografice ale copilului. Băieții sunt victimizați într-o mai mare măsură decât fetele. Copiii de 8 ani au fost într-o măsură mult mai mare excluși din jocuri și activități de ceilalți copii din clasă. Copiii din școlile rurale sunt victimizați mai frecvent decât cei din decât cei din școlile urbane.

Tabelul 29: Victimizarea în școală în funcție de caracteristicile socio-demografice (%)

		Niciodată	O dată	De 2 sau 3 ori	Mai mult de 3 ori
Ai fost lovit de alți	Băiat	53,9%	16,2%	13,6%	16,3%
copii la școală	Fată	66,8%	15,7%	9,6%	7,9%
Copiii din clasa ta	Băiat	54,3%	10,7%	9,3%	25,7%
NU te-au lăsat să participi la jocurile și activitățile lor	Fată	57,2%	11,4%	7,9%	23,6%
Ai fost lovit de alţi	8 ani	59,5%	15,9%	11,0%	13,5%
copii la școală	10 ani	58,8%	17,1%	13,0%	11,1%
	12 ani	61,4%	15,3%	11,1%	12,2%
Copiii din clasa ta	8 ani	40,5%	9,4%	12,3%	37,8%
NU te-au lăsat să participi	10 ani	60,2%	12,6%	9,5%	17,7%
la jocurile și activitățile lor	12 ani	63,8%	11,0%	4,9%	20,3%
Ai fost lovit de alți	Rural	58,8%	16,9%	12,8%	11,4%
copii la școală	Urban	61,0%	15,4%	10,6%	13,0%

		Niciodată	O dată	De 2 sau 3 ori	Mai mult de 3 ori
Copiii din clasa ta	Rural	54,1%	10,6%	9,6%	25,7%
NU te-au lăsat să participi la jocurile și activitățile lor	Urban	57,1%	11,4%	7,8%	23,6%
Ai fost lovit	Mamă și tată	60,7%	16,5%	12,4%	10,5%
de alți copii la școală	Părinte și părinte vitreg	53,2%	15,8%	9,2%	21,7%
	Părinte singur	61,0%	13,0%	10,3%	15,7%
	Alt caz	59,2%	16,0%	11,0%	13,8%
Copiii din clasa ta	Mamă și tată	61,7%	12,0%	7,2%	19,1%
NU te-au lăsat să participi la jocurile și activitățile lor	Părinte și părinte vitreg	56,8%	17,8%	8,2%	17,1%
	Părinte singur	67,4%	8,7%	5,2%	18,7%
	Alt caz	42,8%	9,2%	11,9%	36,1%

Copiii care locuiesc cu ambii părinți biologici au nivelurile de victimizare cele mai scăzute. La polul opus în privința victimizării fizice sunt copiii care trăiesc cu un părinte vitreg. În schimb, cei supuși altor aranjamente de locuire sunt și cei mai supuși victimizării relaționale

Atitudini față de școală

Copiii au fost rugați să răspundă la o serie de întrebări cu privire la evaluarea pe care o fac diferitelor aspecte ale școlii. Contrar nivelurilor destul de mari de victimizare în școală, majoritatea copiilor declară că le place să meargă la școală (cu excepția a aproximativ 9% dintre ei). Cei mai mulți dintre copii au fost de asemenea foarte de acord sau total de acord cu restul întrebărilor.

Cel mai puțin elevii au fost de acord cu afirmația: "Profesorii mei mă ascultă și țin cont de ceea ce spun eu" (12 % nu au fost de acord sau au fost doar puțin de acord). La polul opus este răspunsul la întrebarea "Profesorii mei sunt corecți cu mine" (doar 6 % nu au fost de acord sau au fost foarte puțin de acord).

Tabelul 30: Evaluarea diferitelor aspecte ale școlii (toate grupele de vârstă)

	Nu sunt de acord	Foarte puţin de acord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	Total de acord
Profesorii mei mă ascultă și țin cont de ceea ce spun eu	6,2%	5,4%	15,6%	21,7%	51,2%
Îmi place să merg la școală	4,8%	4,3%	9,6%	21,1%	60,2%
Profesorii mei sunt corecți cu mine	2,8%	3,5%	9,3%	19,9%	64,4%
Mă simt în siguranță la școală	4,5%	3,8%	9,3%	17,6%	64,8%

Examinând diferențele în răspunsuri în funcție de caracteristicile sociodemografice, constatăm că fetele au o atitudine mai pozitivă asupra școlii decât băieții. De asemenea, copiilor din școlile rurale le place școala și se simt ascultați și înțeleși de profesori într-o măsură mai mare decât copiii din școlile urbane. Opiniile pozitive despre școală scad însă cu vârsta (tabelul 31).

Tabelul 31: Variațiile în opiniile despre școală în funcție de gen și grupă de vârstă (medii pe scala 0-4)

	Profesorii mei mă ascultă și țin cont de ceea ce spun eu	Îmi place să merg la școală	Profesorii mei sunt corecți cu mine	Mă simt în siguranță la școală
Gen				
Băiat	3,0	3,2	3,3	3,3
Fată	3,1	3,4	3,5	3,4
Grupă de vârstă		•		
8 ani	3,3	3,6	3,6	3,6
10 ani	3,1	3,4	3,5	3,4
12 ani	2,8	2,9	3,1	3,1
Mediul				
rural	3,1	3,4	3,4	3,3
urban	3,0	3,2	3,4	3,3
Total	3,1	3,3	3,4	3,3

În mod similar, copiii sunt în general mulțumiți cu diferitele aspecte ale școlii, dar satisfacția lor scade cu vârsta (tabelul 32).

Tabelul 32: Satisfacția copiilor cu aspectele legate de școală (medii)

	8 ani (scala 0–4)	10 ani (scala 0–10)	12 ani (scala 0–10)
Ceilalți copii din clasă	3,5	8,7	8,5
Notele pe care le iei	3,6	9,0	8,4
Expriența ta cu școala	3,6	9,3	8,9
Lucrurile pe care le-ai învățat	-	9,4	9,2
Viața ta de elev	-	9,6	9,4
Relația cu profesorii	3,6	9,3	9,0

Cele mai înalte niveluri de satisfacție sunt cu viața de elev și cu lucrurile pe care le-au învățat (aceste întrebări fiind însă adresate numai copiilor din grupele de vârstă de 10 și 12 ani). Urmează satisfacția cu relațiile cu profesorii și cu experiența la școală. Copiii au cele mai scăzute niveluri de satisfacție cu ceilalți copii din clasă și cu notele sau calificativele pe care le primesc.

Fetele sunt mai mulțumite cu aproape toate aspectele legate de școală. Excepție face satisfacția cu ceilalți copii din clasă. Copiii din școlile rurale și urbane sunt la fel de mulțumiți cu școala, cu excepția notelor (cu care cei din școlile urbane sunt mai mulțumiți) și relațiilor cu cadrele didactice (de care sunt mai mulțumiți cei din școlile rurale) (tabelul 33). Pentru copiii din grupa de vârstă de 8 ani găsim aceeași distribuție în funcție de categoriile socio-demografice.

Tabelul 33: Satisfacția copiilor cu aspectele legate de școală (10–12 ani, medii pe scala 0–10)

	Băiat	Fată	Rural	Urban
Ceilalți copii din clasă	8,6	8,6	8,6	8,6
Notele pe care le iei	8,5	8,9	8,6	8,8
Expriența ta cu școala	8,9	9,2	9,1	9,1
Lucrurile pe care le-ai învățat	9,2	9,4	9,3	9,3
Viața ta de elev	9,3	9,6	9,5	9,5
Relația cu profesorii	9,0	9,3	9,2	9,1

Rămâne de studiat într-un articol separat și atitudinile față de școală ale copiilor din familii integrale în comparație cu atitudinile celor din alte tipuri de familii, știut fiind că de exemplu că elevii din a doua categorie au rezultate școlare mai proaste și manifestă probleme de dezvoltare socio-emoțională¹⁰.

UTILIZAREA TIMPULUI

Potrivit *Cercetării statistice privind utilizarea timpului* (TUS 2012), copiii cu vârsta de 10 până la 14 ani studiază zilnic, în medie, 5 ore și 6 minute într-o zi de școală și o oră și 11 minute într-o zi de weekend. Ei folosesc calculatorul zilnic pentru divertisment în medie 40 de minute. Copiii români dorm în medie 9 ore și 36 minute în zilele de școală și 10 ore și 51 de minute la sfârșit de săptămână. Într-o zi de școală își petrec, de asemenea, 2 ore și 51 de minute pe îngrijirea personală (3 ore și 9 minute la sfârșit de săptămână). 42 de minute sunt dedicate activităților casnice și de îngrijirea familiei (55 de minute în week-end), dar distribuția pe sexe este inegală: fetele petrec 54 de minute pentru această activitate în zilele de școală (o oră și cinci minute fără școală) iar băieții doar 32 de minute (46 de minute în zilele fără școală). Drept rezultat fetele dispun de 25 minute mai puțin pentru petrecerea timpului liber la sfârșit de săptămână decât băieții. Într-o zi lucrătoare copiii de vârsta 10–14 ani călătoresc în medie o oră și 4 minute, iar la sfârșit de săptămână numai 42 minute¹¹.

Doar o cincime dintre români (cei mai mulți din clasa de mijloc) merg în vacanță în vară. 81 % dintre cei care au copii merg în vacanță cu părinții lor¹². În restul vacanței, copiii din mediul urban merg în tabere de vară sau în mediul rural, la rudele de la țară sau pur și simplu rămân pe lângă casă. Copiii din mediul rural merg într-o mai mică măsură în vacanță organizate.

Din datele studiului *Lumile copiilor* reiese că cel mai frecvent copiii români își fac temele (89 % dintre ei fac acest lucru în fiecare zi sau aproape în fiecare zi), se uită la televizor (78 %), ajută în casă la treburile gospodărești (66%), fac sport sau exerciții fizice (60%), stau la calculator (49%) și citesc de plăcere (48%).

Adrian Hatos și Sergiu Bălțătescu, Family Structure and School Results: Multivariate Analysis of Answers of Teenage Students in a Romanian City, Child Indicators Research, vol. 6 nr. 2 (2013); Secui, M., D. Bîrle și R. Stan, Dezvoltarea socio-emoțională a copilului și adolescentului în condiții de parenting incomplet (2011).

¹¹ Institutul Național de Statistică, Utilizarea timpului în România. Cercetarea statistică privind utilizarea timpului (TUS) realizată în gospodăriile populației în perioada septembrie 2011– septembrie 2012", Comunicat de presă, 2013, http://www.insse.ro/cms/files/statistici/comunicate/com anuale/ util timpul/utilizarea timpului r13.pdf.

¹² IRES, Vacanțele românilor. Raport de cercetare, http://www.ires.com.ro/uploads/articole/ires-vacantele-romanilor-2014 raport-de-cercetare.pdf.

Aproximativ 46% dintre copii iau ore în afara școlii cel puțin o zi pe săptămână. Având în vedere preocupările de politici din țara noastră¹³, în chestionarul aplicat în România a fost adăugat un element suplimentar. Am constatat că 12,4 % dintre copii lucrează zilnic sau aproape zilnic.

Fetele citesc de plăcere, ajută în gospodărie și își fac temele într-o proporție mai mare decât băieții. Aceștia, în schimb, stau mai mult pe calculator, fac sport și muncesc mai mult. Frecvența lecturii scade cu vârsta, lăsând loc vizionării TV și statului la calculator. Copiii din școlile din mediul rural iau ore în afara școlii într-o proporție mult mai mică decât cei din școlile urbane.

Tabelul 34: Bugetul de timp al copiilor (toate grupele de vârstă)

	Rareori sau niciodată	Mai puţin de o dată pe săptămână	O dată sau de două ori pe săptămână	În fiecare zi sau aproape în fiecare zi
Iau ore în afara școlii	46,1%	7,9%	25,3%	20,8%
Citesc de plăcere	15,0%	10,8%	25,8%	48,3%
Ajut în casă la treburile gospodărești	6,0%	6,7%	20,8%	66,5%
Îmi fac temele	2,2%	2,6%	6,5%	88,7%
Mă uit la televizor	3,6%	4,0%	14,8%	77,7%
Fac sport sau exerciții fizice	9,6%	7,3%	23,5%	59,6%
Stau la calculator	17,6%	9,4%	24,2%	48,8%
Muncesc singur sau alături de alți membri ai familiei	73,6%	6,5%	7,4%	12,4%

De asemenea, ei folosesc calculatorul mai puțin decât copiii care învață în orașe. În schimb, ajută mai mult cu treburile casnice și lucrează în afara gospodăriei mai mult.

51

¹³ Studii pe baza datelor culese de Institutul Național de Statistică estimează că aproximativ 7% dintre copiii români lucrează într-o formă sau alta. Pentru anumite grupe de vârstă procentul este mult mai mare. Vezi Cătălin Ghinăraru, *Munca copiilor în România* [Children's work in Romania] (UNICEF, 2004).

Tabelul 35: Bugetul de timp: activități pe care le fac copii cel puțin o dată pe săptămână (toate grupele de vârstă)

	Iau ore în afara școlii	Citesc de plăcere	Ajut în casă la treburile gospodărești	Îmi fac temele	Mă uit la televizor	Fac sport sau exerciții fizice	Stau la calculator	Muncesc
Gen								
Băiat	46,1%	70,3%	84,0%	94,0%	92,8%	85,6%	78,0%	24,4%
Fată	46,2%	78,4%	90,7%	96,7%	92,0%	80,6%	67,9%	14,9%
Grupă de vârst	ĭ							
8 ani	50,2%	79,7%	86,6%	95,6%	91,8%	84,1%	71,1%	n,a,
10 ani	43,0%	77,7%	89,7%	94,7%	91,1%	81,7%	70,0%	21,6%
12 ani	45,6%	66,4%	85,5%	95,3%	94,1%	83,6%	77,3%	18,3%
Mediul								
Rural	36,4%	74,5%	90,0%	94,5%	91,5%	82,5%	69,4%	24,7%
Urban	55,1%	73,8%	84,6%	95,8%	93,2%	83,8%	76,4%	15,0%
Tipul familiei								
Mamă și tată	45,2%	73,7%	87,8%	95,2%	93,0%	83,7%	75,4%	20,2%
Părinte și părinte vitreg	39,3%	65,7%	90,8%	94,0%	94,5%	79,1%	66,5%	15,7%
Părinte singur	41,0%	66,7%	85,9%	97,2%	92,0%	80,0%	71,2%	19,2%
Alt caz	49,2%	77,1%	86,2%	94,9%	91,3%	83,2%	70,0%	19,5%
Total	46,1%	74,1%	87,2%	95,2%	92,4%	83,1%	73,0%	19,9%

În chestionarul pentru grupele de vârstă de 10–12 ani au fost incluse și întrebări privind satisfacția cu modul de folosire a timpului liber și cu activitățile desfășurate (tabelul 36). Copiii sunt în general mulțumiți cu aceste domenii, dar satisfacția lor scade cu vârsta. Nu există diferențe semnificative în funcție de sex sau de mediul de rezidență.

Tabelul 36: Satisfacția copiilor cu modul de folosire a timpului liber și cu activitățile desfășurate (10–12 ani) (medii pe scala 0–10)

	Băiat	Fată	10 ani	12 ani	Rural	Urban	TOTAL
Felul în care îți folosești timpul	9,2	9,1	9,3	9,1	9,2	9,2	9,2
Ceea ce faci în timpul liber	9,3	9,2	9,3	9,2	9,3	9,2	9,2

Copiii din alte tipuri de familii au de departe răspunsurile cele mai negative la aceste două întrebări (tabelul 37). Oarecum paradoxal, copiii din familiile monoparentale au cele mai multe resurse de timp liber timp liber, poate cauza supravegherii parentale mai reduse.

Tabelul 37: Satisfacția copiilor cu modul de folosire a timpului liber și cu activitățile desfășurate, în funcție de tipul familiei (10–12 ani) (medii pe scala 0–10)

	Mamă și tată	Părinte și părinte vitreg	Părinte singur	Alt caz	TOTA L
Felul în care îți folosești timpul	9,2	9,0	9,3	8,7	9,2
Ceea ce faci în timpul liber	9,3	9,2	9,3	8,3	9,2

SINELE

Satisfacția cu domeniile vieții personale

Copiii de toate vârstele au fost rugați să răspundă la șase întrebări care fac referire la satisfacția cu privire la diferite domenii ale vieții lor (cei de 10 și 12 ani au răspuns la 11 întrebări). După cum se poate observa în tabelul 38, pe ansamblu aceștia au raportat niveluri foarte ridicate de satisfacție (peste 9 pe scala 0–10 sau 3,6 pe scala de la 0 la 4).

Tabelul 38: Satisfacția copiilor cu diferitele domenii ale vieții lor

	8 ani (scala 0–4)	10 ani (scala 0–10)	12 ani scala 0–10)
Felul în care îți folosești timpul	3,7	9,3	9,2
Sănătatea ta	3,8	9,6	9,6

	8 ani (scala 0–4)	10 ani (scala 0–10)	12 ani scala 0–10)
Felul în care arăți	3,7	9,3	9,4
Corpul tău	3,8	9,4	9,3
Felul în care ești ascultat de către adulți	3,6	9,2	9,1
Încrederea pe care o ai în tine	3,8	9,4	9,4
Cât de în siguranță te simți	-	9,6	9,4
De lucrurile la care vrei să fii bun	-	9,6	9,4
De lucrurile pe care le faci în afara casei	-	9,3	9,3
De ceea ce se poate întâmpla cu tine, mai târziu în viață	-	8,9	9,0
De cât ești de pregătit pentru viitor	-	9,2	9,1

Tabelul 39: Satisfacția cu domeniile vieții, în funcție de gen și mediul de rezidență (10–12 ani)

	Băiat	Fată	Rural	Urban
Felul în care îți folosești timpul	9,3	9,2	9,3	9,2
Sănătatea ta	9,6	9,6	9,6	9,6
Felul în care arăți	9,4	9,3	9,3	9,3
Corpul tău	9,3	9,3	9,4	9,3
Felul în care ești ascultat de către adulți	9,2	9,1	9,1	9,1
Încrederea pe care o ai în tine	9,4	9,4	9,5	9,3
Cât de în siguranță te simți	9,4	9,5	9,5	9,4
De lucrurile la care vrei să fii bun	9,5	9,5	9,5	9,5
De lucrurile pe care le faci în afara casei	9,3	9,3	9,3	9,3
De ceea ce se poate întâmpla cu tine, mai târziu în viață	8,9	9,0	8,9	9,0
De cât eşti de pregătit pentru viitor	9,2	9,1	9,1	9,1

Copiii raportează cele mai înalte niveluri de satisfacție cu sănătatea, siguranța și lucrurile la care sunt buni. Pentru ultimele două domenii, nivelul de satisfacție scade ușor cu vârsta. Niveluri ușor mai reduse de satisfacție sunt cu "ceea ce se poate întâmpla cu tine, mai târziu în viață" (în jur de 9). Nu există diferențe semnificative între băieți și fete și nici între copiii care învață în școlile din mediul rural și cei din școlile urbane (tabelul 39).

Există, totuși, diferențe semnificative între copiii care trăiesc în diferite tipuri de familii. Cele mai ridicate niveluri de satisfacție le au cei care locuiesc doar cu părinții lor biologici (fie și în familii monoparentale). Copiii care locuiesc cu un părinte vitreg au niveluri mai mici de satisfacție cu aspectul personal, corpul, modul cum sunt ascultați de către adulți, siguranța personală și modul cum se simt pregătiți pentru viitor.

Copiii care trăiesc în alte tipuri de familii sunt însă de departe cei mai puțin mulțumiți aproape toate domeniile enumerate.

Tabelul 40: Satisfacția cu diferitele domenii ale vieții, în funcție de tipul familiei (10–12 ani)

	Mamă și tată	Părinte și părinte vitreg	Părinte singur	Alt caz
Felul în care îți folosești timpul	9,3	9,2	9,3	8,3
Sănătatea ta	9,6	9,5	9,7	9,0
Felul în care arăți	9,4	9,1	9,4	8,8
Corpul tău	9,4	8,9	9,4	9,0
Felul în care ești ascultat de către adulți	9,2	8,6	9,1	8,6
Încrederea pe care o ai în tine	9,4	9,3	9,4	9,0
Cât de în siguranță te simți	9,5	9,1	9,4	9,1
De lucrurile la care vrei să fii bun	9,5	9,3	9,5	9,3
De lucrurile pe care le faci în afara casei	9,3	9,4	9,3	9,1
De ceea ce se poate întâmpla cu tine mai târziu în viață	9,0	9,0	9,0	8,5
De cât eşti de pregătit pentru viitor	9,2	8,9	9,1	8,8

Schimbări în viața copiilor

I-am întrebat pe copiii din categoriile de vârstă de 10 și 12 de ani despre schimbările care au avut loc în ultimul an în viața lor. După cum se arată în figura 5, în această perioadă doar 10 % din copii și-au schimbat locuința. 7,6 % dintre ei s-au mutat în altă zonă din oraș/sat sau în alt oraș/sat și 8 % s-au mutat la altă școală lor. 8,7 % au locuit în altă țară mai mult de o lună și iar 6,6% locuiesc cu alți părinți sau tutori decât anul trecut.

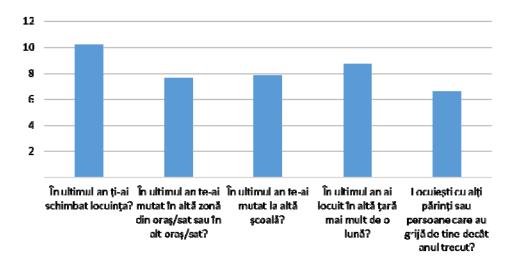

Figura 5: Schimbări în viața copiilor (10–12 ani) (%)

Băieții par să fi trecut prin mai puține schimbări decât fetele, deși cu excepția răspunsurilor la întrebarea "Ai locuit în altă țară mai mult de o lună?", diferențele nu sunt semnificative statistic. Se pare că această diferență are valoarea unei regularități statistice. Un studiu realizat în România și alte 7 țări arată și faptul că fetele sunt mai afectate de schimbările critice petrecute în viața lor decât băieții. Categoria de vârstă a copiilor nu este asociată cu vreo schimbare în viața acestora. În schimb, diferențele asociate cu tipul școlii sunt interesante. Copiii care învață în școlile din mediul rural sunt (cum era de așteptat) mai puțin supuși schimbărilor de locuință, zonă, localitate sau școală, dar au o probabilitate mai mare de a trăi cu alți părinți sau tutori decât în anul anterior.

Cum era de așteptat, am găsit diferențe semnificative în funcție de tipul familiei. Copiii din familiile intacte au trecut și prin cele mai puține schimbări. Cei care trăiesc cu un părinte vitreg au o probabilitate mai mare să-și schimbe

locuința, zona, localitatea sau școala, dar și să trăiască cu alți părinți decât în anul anterior. Copiii care locuiesc cu un singur părinte sau în alte aranjamente sunt de asemenea supuși mai multor schimbări.

Tabelul 41: Schimbări în viața copiilor în ultimele 12 luni – procentul răspunsurilor de "da" (10–12 ani)

	Băiat	Fată	10 ani	12 ani	rural	urban	Mamă și tată	Părinte și părinte vitreg	Părinte singur	Alt caz
Ţi-ai schimbat locuinţa	11,0	9,4	10,4	10,1	7,9	12,5	8,1	27,0	18,1	14,4
Te-ai mutat în altă zonă din oraș/sat sau în alt oraș/sat	8,4	6,8	7,3	7,9	6,1	9,1	6,0	20,6	12,9	12,6
Te-ai mutat la altă școală	8,8	6,9	7,5	8,2	6,9	8,8	6,2	15,3	14,1	16,2
Ai locuit în altă țară mai mult de o lună	9,7	7,6	8,2	9,1	7,8	9,5	7,7	8,8	15,2	12,7
Locuiești cu <i>alți</i> părinți sau persoane care au grijă de tine ca și anul trecut	5,8	7,5	6,9	6,3	8,2	5,0	5,4	12,1	11,7	11,9

Cunoașterea și respectarea drepturilor copilului

Analizând cele trei întrebări cu privire la cunoștințele și atitudinile copiilor cu privire la drepturile lor, aflăm că doar 11% dintre aceștia au răspuns "nu" la întrebarea "știu ce drepturi au copiii" iar 29% dintre aceștia au răspuns că nu sunt siguri. 28% dintre ei au răspuns că nu știu despre Convenția cu privire la Drepturile Copiilor (25% nefiind siguri). În sfârșit, 14% răspund că ei cred că adulții din România respectă drepturile copiilor (32% nefiind siguri).

Nu există vreo variație în răspunsurile la aceste întrebări în funcție de gen. După cum ne-am așteptat, cunoștințele copiilor cu privire la drepturile lor și la Convenția ONU cresc în general cu vârsta. Pe de altă parte, copiii mai mari cred într-o mai mare măsură că adulții respectă drepturile copilului (figura 6).

Tipul familiei induce variații semnificative în privința modului în care copiii își cunosc drepturile și în faptul dacă știu despre Convenția cu privire la Drepturile Copiilor.

	Nu	Nu sunt sigur	Da
Știu ce drepturi au copiii	11,2%	28,8%	60,0%
Am auzit de Convenția cu privire la Drepturile Copiilor	28,0%	24,9%	47,1%
Cred că, în țara mea, adulții respectă drepturile copiilor	14,1%	31,9%	54,0%

Lipsa cunoștințelor privind drepturile copilului este asociată cu o mai mare încredere că adulții respectă aceste drepturi. Găsim asocieri similare în cazul copiilor din mediul rural (în comparație cu cei din mediul urban), precum și în cazul băieților (comparativ cu fetele).

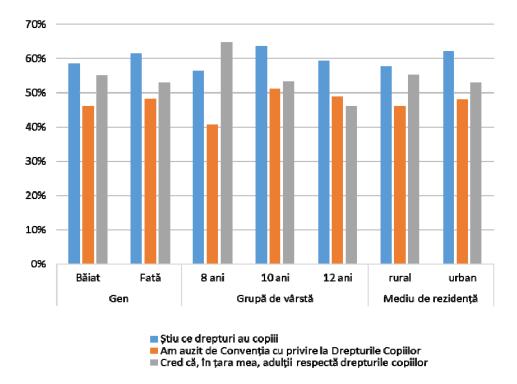

Figura 6: Răspunsuri afirmative la întrebările privind cunoașterea drepturilor copiilor, în funcție de gen, grupa de vârstă și mediul de rezidență (%)

BUNĂSTAREA SUBIECTIVĂ

În anchetă au fost incluse câteva măsuri ale bunăstării subiective, precum Satisfacția cu viața ca întreg (*Satisfaction with Life as a Whole*), Scala de satisfacție cu viața pentru elevi (*The Student's Life Satisfaction Scale*), Scala multidimensională a satisfacției cu viața pentru elevi (*Brief Multidimensional Student Life Satisfaction Scale*), Indexul bunăstării personale pentru școlari (*Personal Well-being Index – School Children (PWI-SC)*) și Afectul pozitiv (Positive affect)¹⁴.

Satisfacția cu viața ca întreg (OLS)

Aceasta este o măsură cu un singur item, scalat de la 0 la 10. Pe ansamblu, peste 81% din copiii de 10 ani și 74% din cei de 12 ani sunt pe deplin satisfăcuți cu viața lor (răspunzând cu 10). În rândul copiilor de 8 ani, 84% au încercuit fața cea mai fericită (4 pe scala de la 0 to 4).

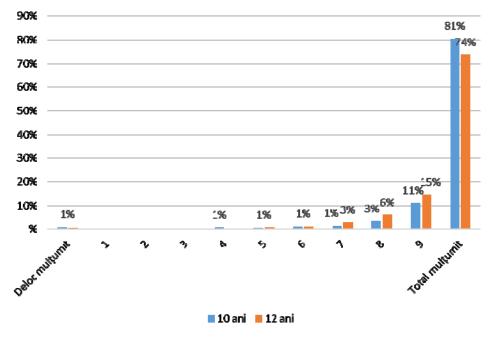

Figura 7: Satisfacția cu viața ca întreg (10–12 ani)

Pentru mai multe detalii vezi Rees şi Main, "Children's views on their lives and well-being in 15 countries: A report on the Children's Worlds survey, 2013–14".

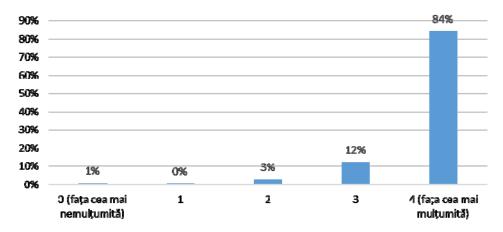

Figura 8: Satisfacția cu viața ca întreg (8 ani)

Scala de satisfacție cu viața pentru elevi (SLSS)

Scala folosită în studiul Lumile copiilor este o versiune redusă, compusă din 5 itemi, a *Scalei de satisfacție cu viața pentru elevi* introdusă de Huebner¹⁵. Copiii din grupa de vârstă de 8 ani au răspuns la itemi pe o scală în cinci puncte cu valori de la "Nu sunt de acord" la "Total de acord". Pe ansamblu, copii au oferit răspunsuri foarte pozitive și la această scală.

Tabelul 43: Itemii scalei SLSS (8 ani)

	Nu sunt de acord	Sunt foarte puţin de acord	Sunt oarecum de acord	Sunt foarte de acord	Total de acord
Viața mea merge bine	0,9%	0,9%	3,8%	16,2%	78,3%
Viața mea e așa cum trebuie	1,2%	1,5%	4,4%	19,4%	73,5%
Am o viață bună	1,0%	1,4%	3,3%	16,1%	78,2%
Am ce vreau în viață	2,9%	3,0%	6,3%	18,6%	69,2%
Lucrurile în viața mea sunt excelente	1,7%	2,0%	5,7%	18,9%	71,6%

¹⁵ E. S. Huebner, Preliminary Development and Validation of a Multidimensional Life Satisfaction Scale for Children, *Psychological Assessment*, vol. 6 nr. 2 (1994).

_

Copiilor de 10–12 ani li s-au pus aceleași întrebări, dar răspunsurile au fost date pe o scală de la 0 la 10.

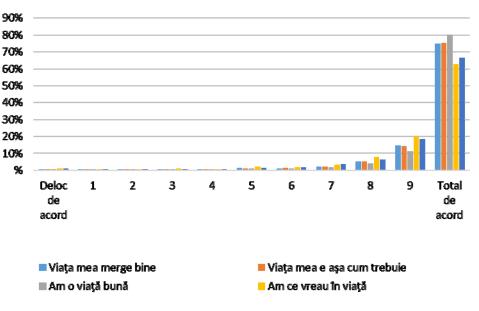

Figura 9: Itemii SLSS (10-12 ani) (%)

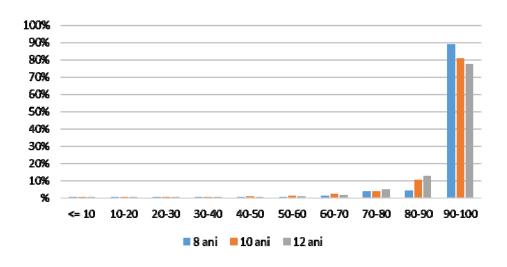

Figura 10: Distribuția valorilor scalei SLSS pentru toate grupele de vârstă (%)

Pentru toate categoriile de vârstă, aplicând analiza factorială exploratorie am obținut un singur factor care explică peste 70% din variația totală a itemilor. Scala compusă din însumarea celor 5 itemi are o fidelitate foarte bună (Cronbach alfa peste 0,8). Distribuția valorilor acestei scale pe cele trei grupe de vârstă este indicată în figura 9. Se observă de aici că proporția celor care au obținut valori de la 90 la 100 scade cu vârsta. În schimb, la grupa de vârstă de 12 ani avem mai multe valori de 80–90.

Scala multidimensională a satisfacției cu viața pentru elevi

The Brief Multidimensional Student Life Satisfaction Scale este o adaptare a celei propuse de Huebner, însumând cinci domenii (satisfacția cu familia, cu prietenii, experiența cu școala, zona în care locuiesc și corpul). Cele cinci variabile încarcă într-un singur factor. Scalele au o fidelitate moderată (Cronbach alfa între 0,55 și 0,6). Scala este o sumă a acestor cinci scoruri transformate pe o scală de la 0 la 100. Distribuția scorurilor este indicată în figura 11.

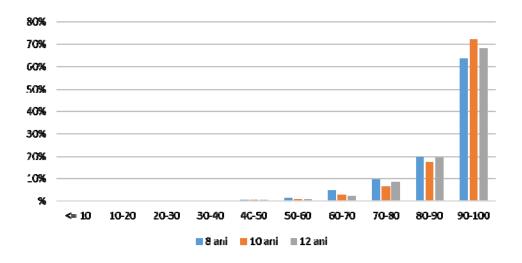

Figura 11: Distribuția scorurilor BMSLSS (toate grupele de vârstă) (%)

Indexul bunăstării personale pentru școlari (PWI-SC)

Pentru copiii din grupele de vârstă de 10 și 12 ani am calculat Indexul bunăstării personale pentru școlari¹⁶, însumând indicatorii de satisfacție cu

¹⁶ R. A. Cummins şi A. Lau, Personal Wellbeing Index-School Children (PWI-SC) (School of Psychology, Deakin University: Melbourne, 2005).

"toate lucrurile pe care le ai", "sănătatea ta", "lucrurile la care vrei să fii bun", "relațiile tale cu oamenii în general", "cât de în siguranță te simți", "lucrurile pe care le faci în afara casei și "ceea ce se poate întâmpla cu tine, mai târziu în viață". Cele șapte variabile încarcă într-un singur factor iar scala obținută prin însumarea lor are o fidelitate bună (Cronbach alfa = 0.694). În figura 12 am prezentat distribuția acestei variabile pentru cele două grupe de vârstă.

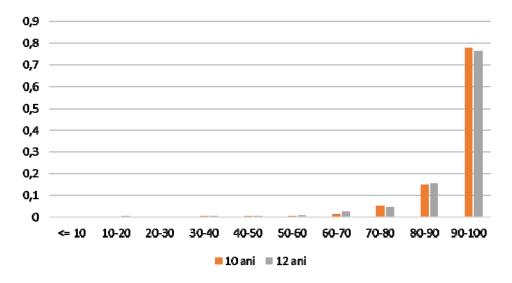

Figura 12: Distribuția scorurilor pe scala PWI-SC (10–12 ani) (%)

PWI-SC9

Urmându-l pe Casas et al.¹⁷ am calculat o variantă adaptată a PWI-SC care include doi itemi adiționali ce se referă la satisfacția cu "felul în care îți folosești timpul" și "experiența ta cu școala". Distribuția pentru această scală cu nouă itemi pentru grupele de vârstă de 10 și 12 ani este indicată în figura 13. Variabilele încarcă într-un singur factor iar scala sumativă are o fidelitate bună (Cronbach alfa = 0,76).

¹⁷ Ferran Casas et al., Testing the personal wellbeing index on 12–16 year-old adolescents in 3 different countries with 2 new items, *Social Indicators Research*, vol. 105 nr. 3 (2012); Ferran Casas et al., School Satisfaction Among Adolescents: Testing Different Indicators for its Measurement and its Relationship with Overall Life Satisfaction and Subjective Well-Being in Romania and Spain, ibid., vol. 111 (2013).

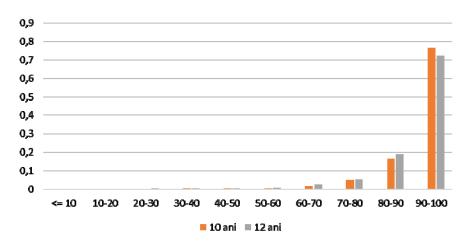

Figura 13: Distribuția scorurilor pe scala PWI-SC9 (10–12 ani) (%)

Afectul pozitiv (AP)

Copiilor din grupele de vârstă de 10 și 12 ani le-au fost adresate șase întrebări privind afectul pozitiv - Russell's Core Affect¹⁸. Copiii au fost întrebați cât de des în ultimele două săptămâni s-au simțit mulțumiți, fericiți, relaxați, activi, calmi și plini de energie. Cei șase itemi încarcă într-un singur factor, iar scala obținută prin însumarea acestor indicatori are o fidelitate foarte bună (Cronbach alfa = 0,828). În figura 14 prezentăm variația nivelurilor acestor scale pentru cele două grupe de vârstă.

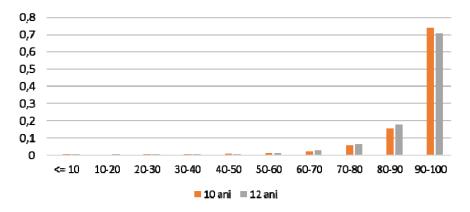

Figura 14: Distribuția scorurilor pe scala a afectului pozitiv (10 and 12 ani) (%)

¹⁸ James A. Russell, A circumplex model of affect, Journal of Personality and Social Psychology, vol. 39 nr. 6 (1980).

Variații în nivelurile bunăstării subiective

Scopul acestei secțiuni este de a evidenția distribuția celor șase scale de bunăstare subiectivă în funcție de caracteristicile socio-demografice ale copiilor (Tabelul 44). Nu am identificat diferențe semnificative de gen în nivelurile bunăstării subiective. În schimb, pentru vârstă există un trend consistent: copiii de 10 ani au niveluri mai ridicate de bunăstare subiectivă decât cei de 12 ani. Cele mai mari diferențe între cele două grupe de vârstă se înregistrează în cazul scalelor BMSLSS și PWI9, cel mai probabil datorită faptului că includ un item de satisfacție cu experiența cu școala.

Tabelul 44: Distribuția valorilor diferitelor scale de bunăstare subiectivă în funcție de variabilele socio-demografice (10–12 ani) (medii)

	OLS	SLSS	BMSLSS	PWI7	PWI9	AP
Gen						
Băiat	95,2	93,7	92,0	93,3	92,7	92,5
Fată	95,1	93,8	93,0	93,9	93,5	91,9
Grupă de vârstă						
10 ani	95,5	94,2	93,1	93,8	93,6	92,4
12 ani	94,7	93,3	92,0	93,3	92,6	91,9
Structura familiei						
Mamă și tată	95,7	94,5	92,9	93,8	93,3	92,7
Părinte și părinte vitreg	92,3	92,2	90,7	92,5	91,6	91,0
Părinte singur	95,3	92,1	92,4	93,5	93,0	90,6
Alt caz	87,5	86,1	88,1	90,6	89,9	86,5
Mediu de rezidență						
rural	95,4	93,5	92,5	93,3	92,8	92,4
urban	94,8	94,0	92,5	93,8	93,3	91,9
Total	95,1	93,7	92,5	93,6	93,1	92,2

Cum era de așteptat, copiii care locuiesc cu ambii părinți au nivelurile cele mai ridicate de bunăstare subiectivă. Cele mai mari diferențe față de restul copiilor se înregistrează pentru scalele BMSLSS și SLSS. Oarecum paradoxal, copiii din familii monoparentale au niveluri mai ridicate de bunăstare subiectivă decât cei care locuiesc cu mama sau tatăl vitreg. Nu există o diferență semnificativă statistic între copii care învață în mediul rural și cei care învață în mediul urban.

LUMILE COPIILOR ROMÂNI

Comparând satisfacția copiilor cu diferite aspecte ale vieții lor găsim unele variații semnificative, ce nu sunt evidente atunci când discutăm separat fiecare aspect al vieții. Aceste diferențe stau ca o dovadă a importanței faptului de a întreba copiii cu privire la diferitele aspecte ale vieții lor. Tabelul 45 înfățișează media, abaterea standard și procentele sub medie pentru toate întrebările privind satisfacția cu diferitele domenii ale vieții ale copiilor din categoria de vârstă de 8 ani.

Tabelul 45: Satisfacția copiilor de 8 ani cu diferitele aspecte ale vieții (media, abaterea standard, procentul celor care au răspuns cu valoarea maximă și procentul celor sub mediana scalei)

	Media	Abaterea standard	% max	% sub mediana scalei
Toate lucrurile pe care le ai	3,8	0,6	85,0%	1,2%
Viața ta ca întreg	3,8	0,6	84,2%	1,0%
Încrederea pe care o ai în tine	3,8	0,6	83,5%	1,4%
Casa sau apartamentul în care locuiești	3,8	0,6	82,5%	1,7%
Sănătatea ta	3,8	0,6	82,2%	1,5%
Corpul tău	3,8	0,6	81,9%	1,5%
Viața ta de familie	3,8	0,7	84,3%	2,8%
Ceea ce faci în timpul liber	3,7	0,6	81,1%	1,5%
Felul în care arăți	3,7	0,6	81,6%	1,7%
Toți ceilalți oameni din familia ta	3,7	0,6	81,4%	1,6%

	Media	Abaterea standard	% max	% sub mediana scalei
Oamenii cu care locuiești	3,7	0,6	81,0%	1,6%
Zona în care locuiești, în general	3,7	0,8	78,8%	3,4%
Felul în care îți folosești timpul	3,7	0,7	75,0%	1,9%
Relația cu profesorii	3,6	0,8	76,8%	3,0%
Expriența ta cu școala	3,6	0,8	74,2%	2,9%
Felul în care se poartă oamenii cu tine atunci când mergi la doctor	3,6	0,8	72,1%	3,1%
Notele pe care le iei	3,6	0,8	72,5%	3,4%
Felul în care ești ascultat de către adulți	3,6	0,8	72,0%	3,1%
Prietenii tăi	3,5	0,8	67,0%	3,2%
Relațiile tale cu oamenii în general	3,5	0,8	65,4%	3,4%
Ceilalți copii din clasă	3,5	0,9	63,7%	3,8%
Oamenii care locuiesc în zona ta	3,4	0,9	61,6%	5,0%
Spațiile din aer liber pe care copiii le pot folosi în zona ta	3,2	1,2	58,1%	11,8%

După cum se observă, copiii din această grupă de vârstă dau răspunsuri foarte pozitive la întrebările de satisfacție cu toate aspectele vieții lor. Cei mai mulțumiți sunt cu aspectele legate de sine (lucrurile pe care le au, viața ca întreg, încrederea în sine, sănătatea, corpul, timpul liber, modul cum arăți etc.). Urmează aspectele legate de familie (casa în care locuiesc, ceilalți oameni din familie, oamenii cu care locuiesc). Vin apoi satisfacția cu domeniile legate de școală (relația cu profesorii, notele etc.), prietenii, colegii de școală și alți oameni. Cea mai redusă satisfacție este cu oamenii din zona în care locuiesc soi de locurile de joacă din zonă.

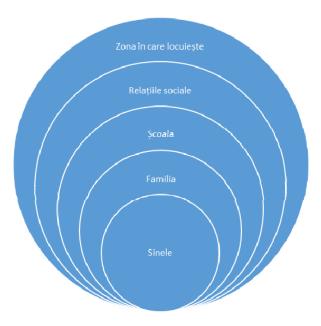

Figura 15: Lumile copiilor români (domenii grupate în funcție de gradul de satisfacție al copiilor de toate vârstele)

Pentru copiii din categoriile de vârstă 10 și 12 ani s-a folosit un set mai larg de întrebări, iar răspunsurile au fost date pe o scală de la 0 la 10. Și la aceste vârste ierarhia indicatorilor de satisfacție este aceeași. Diferența cea mai notabilă este că domeniile legate de sine și de familie sunt mult mai apropiate.

Tabelul 46: Satisfacția copiilor din categoriile de vârstă 10–12 ani cu diferitele aspecte ale vieții (media, abaterea standard, procentul celor care au răspuns cu valoarea maximă și procentul celor sub mediana scalei)

	Media	Abaterea standard	% max	% sub mediana scalei
Viața ta de familie	9,6	1,2	82,8	1,6
Sănătatea ta	9,6	1,2	80,1	1,2
Toate lucrurile pe care le ai	9,6	1,1	78,2	1,0
Oamenii cu care locuiești	9,5	1,5	82,8	2,6
Viața ta ca întreg	9,5	1,3	76,9	1,5
Lucrurile la care vrei să fii bun	9,5	1,1	68,2	0,8

	Media	Abaterea standard	% max	% sub mediana scalei
Toți ceilalți oameni din familia ta	9,5	1,4	76,6	1,8
Lucrurile pe care le-ai învățat	9,5	1,3	74,2	1,2
Ceea ce faci în timpul liber	9,5	1,2	72,1	1,1
Cât de în siguranță te simți	9,5	1,4	75,1	1,5
Încrederea pe care o ai în tine	9,4	1,4	72,0	1,9
Casa sau apartamentul în care locuiești	9,4	1,6	76,3	2,4
Corpul tău	9,3	1,5	70,4	1,9
Felul în care arăți	9,3	1,5	69,4	1,9
Lucrurile pe care le faci în afara casei	9,3	1,5	67,0	2,3
Viața ta de elev	9,3	1,6	68,7	2,5
Zona în care locuiești, în general	9,3	1,7	70,8	2,8
Felul în care îți folosești timpul	9,2	1,7	68,4	3,1
Felul în care îți folosești timpul	9,2	1,6	63,8	2,5
Felul în care se poartă oamenii cu tine atunci când mergi la doctor	9,2	1,8	68,2	3,5
Relația cu profesorii	9,1	1,8	65,3	3,3
Relațiile tale cu oamenii în general	9,1	1,7	62,3	3,0
Felul în care ești ascultat de către adulți	9,1	1,7	61,8	3,2
De cât ești de pregătit pentru viitor	9,1	1,6	58,5	2,4
Expriența ta cu școala	9,1	1,6	58,8	2,3
De ceea ce se poate întâmpla cu tine, mai târziu în viață	9,0	1,9	55,3	3,8
Prietenii tăi	9,0	1,8	58,2	3,5
Notele pe care le iei	8,7	2,0	48,6	4,5
Oamenii care locuiesc în zona ta	8,6	2,0	47,6	5,0
Ceilalți copii din clasă	8,6	2,0	45,2	4,2
Spațiile din aer liber pe care copiii le pot folosi în zona ta	8,2	2,8	48,7	11,3

BUNĂSTAREA SUBIECTIVĂ A COPIILOR DIN GRUPURI DE RISC

În această categorie am făcut o scurtă referire la copiii romi și ca cei lăsați acasă de părinții migrați. O discuție specială ar merita însă și alte categorii de risc precum copiii din mediul rural, cei cu dizabilități, cei aflați în sistemul de îngrijire a copilului.

Copiii romi

Se cunosc de multă vreme problemele copiilor romi, generate de lipsa de educație, de sărăcie și excluziune socială. În cercetarea noastră am inclus o întrebare asupra limbii vorbite cel mai des acasă, ca variabilă proximală pentru etnia respondenților. Opinăm că distribuția în funcție de limba vorbită reflectă distribuția pe etnii (vedeți tabelul 5). Comparativ cu alte etnii, copiii care vorbesc acasă limba Romani au cele mai scăzute niveluri de satisfacție cu toate domeniile vieții, toate grupele de vârstă.

Tabelul 47: Nivelurile medii ale OLS și SLSS, în funcție de grupa de vârstă și limba vorbită acasă

		Română	Maghiară	Romani
Satisfacția cu viața ca întreg	8 ani	3,8	3,7	3,6
	10 și 12 ani	9,5	9,3	9,1
SLSS -	8 ani	90,6	89,2	87,8
	10 și 12 ani	94,0	90,8	89,3

Copiii lăsați acasă de imigranți

Potrivit estimărilor, peste două milioane de români lucrează în străinătate¹⁹. Date fiind precaritatea situației lor socio-economice și nevoia de stabilitate din viața copiilor, cei mai mulți dintre părinții care migrează sunt forțați să nu își ia copiii cu ei. Astfel, copiii rămân fie cu unul din părinți fie cu părinți-surogat,

70

¹⁹ Andrei Luca Popescu, Harta românilor plecați în străinătate. Topul țărilor UE în care românii reprezintă cea mai mare comunitate, *Gândul*, 21 decembrie 2015.

recrutați din rândul familiei și prietenilor²⁰. În ultimii 10 ani, situația "copiilor lăsați acasă" de părinții migrați a apărut ca o problemă socială în România. Deși există și efecte pozitive precum creșterea posibilităților financiare și capitalul social crescut al familiilor²¹, cele mai multe efecte sunt negative. Studiile din literatura de specialitate conchid că această categorie de copii se confruntă cu probleme psihologice serioase precum singurătate, anxietate, traumă și pierderea încrederii în adulți²². Ei manifestă și probleme de integrare, ca de pildă comportamente violente și agresive²³.

I-am întrebat pe copiii din categoriile de vârstă de 10 și 12 ani dacă, în ultimul an, vreunul dintre părinți a locuit sau au lucrat în străinătate mai mult de o lună. Răspunsurile arată că mamele a 16,2% și tații a 23,6% dintre copiii au fost în această situație. Mai mult, 8,7% dintre copii au indicat că ambii părinți ai lor au trăit sau au lucrat în străinătate cel puțin o lună în ultimul an.

Pe ansamblu, copiii ai căror părinți nu au trăit sau lucrat în străinătate au o satisfacție mai mare cu viața, ceea ce se potrivește cu rezultatul că stabilitatea din viața copiilor îi face pe aceștia mai fericiți²⁴. Cei mai nemulțumiți de viață sunt cei care au avut ambii părinți în străinătate.

Drept rezultat al rolurilor de gen din familia românească, când mama este plecată în străinătate efectul asupra copiilor este aproape la fel de puternic ca atunci când ambii părinți au fost plecați în străinătate (figura 16).

Floare Chipea şi Sergiu Bălțătescu, Copiii lăsați acasă de emigranți. Studiu în județul Bihor", Sociologie Românească, vol. VIII nr. 4 (2010).

Aceste efecte nu au putut totuși fi puse în evidență de analizele realizate datele curente – vezi Sergiu Bălțătescu, Adrian Hatos și Claudia Oșvat, Parents migration and well-being of children left at home: evidence from a Romanian national survey with children 10–13 years old, in 2nd CDCDI International Conference Challenges Ahead: Integration of Migrants on the European Labour Market (Bucharest, 2015).

A. Pottinger şi S. Williams Brown, Understanding the impact of parental migration on children: Implications for counselling families from the Caribbean, Vistas 2006 Online, vol. 1 (2006); Godfrey F. Glasgow şi Janice Gouse-Sheese, "Themes of Rejection and Abandonment in Group Work with Caribbean Adolescents", Social Work with Groups, vol. 17 nr. 4 (1994); Ceres I. Artico, Latino families broken by immigration: the adolescent's perceptions, New Americans: recent immigration and American society (New York: LFB Scholarly Publ., 2003).

²³ Glasgow şi Gouse-Sheese, Themes of Rejection and Abandonment in Group Work with Caribbean Adolescents; J. Dreby, "Children and Power in Mexican Transnational Families", *Journal of Marriage and Family*, vol. 69 nr. 4 (2007).

²⁴ Carme Montserrat et al., The Effect of Critical Changes and Gender on Adolescents' Subjective Well-Being: Comparisons Across 8 Countries, *Child Indicators Research*, vol. 8 nr. 1 (2014).

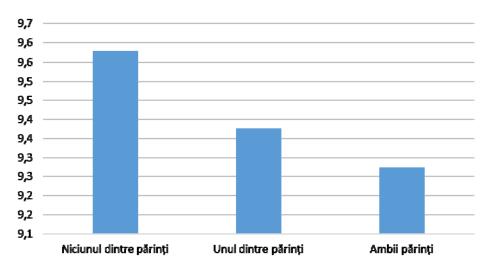

Figura 16: Satisfacția cu viața ca întreg a copiilor de 10 și 12 ani, în funcție de numărul de părinți plecați în străinătate cel puțin o lună în ultimul an

SINTEZA REZULTATELOR

Lumile copiilor români se situează pe un continuum de satisfacție ce pornește cu sinele și familia – domeniile cu care sunt cei mai satisfăcuți și merge până la relații personale și zona în care locuiesc – domeniile cu care sunt cel mai puțin satisfăcuți. Cu vârsta, satisfacția cu familia crește în această ierarhie, iar elevii devin comparativ tot mai nemulțumiți de școală.

Am examinat, pentru toți indicatorii de satisfacție folosiți în anchetă, variațiile în funcție de gen, grupă de vârstă, mediul în care este localizată școala și tipul de familie. Există diferențe mici de satisfacție în funcție de gen. Fetele participă mai mult în activități cu familia și sunt mai mulțumite de oamenii de care locuiesc, dar și de relațiile cu oamenii în general. Le place mai mult decât băieților să meargă la școală și evaluează mai pozitiv toate aspectele legate de aceasta. Ele citesc mai mult, ajută în casă și își fac temele într-o măsură mai mare. Băieții, dimpotrivă, stau mai des pe calculator, fac sport și lucrează pentru bani într-o mai mare măsură. La școală, ei sunt într-o mai mare măsură victime ale bullying-ului. În general, au trecut în ultimul an prin mai multe schimbări (de domiciliu, de școală etc.) decât fetele.

Vârsta este asociată cu variații mai puternice de atitudine și comportament în rândul copiilor. Nivelurile de satisfacție cu diferitele domenii ale vieții scad în general cu vârsta. Copiii mai mari simt că sunt mai puțin ascultați de părinți și de alți adulți. Ei petrec mai puțin timp în activități de familie precum cele distractive sau învățatul cu părinții. În schimb, au acces mai mare la telefon mobil, la calculator și Internet acasă. Zona în care locuiesc li se pare mai puțin sigură sau satisfăcătoare. Cu toate că sunt victimizați într-o mai mică măsură în școală decât copiii de vârste mai mici, ei evaluează mai negativ școala decât aceștia. Într-adevăr, cele mai puternice diferențe de vârstă sunt cele legate de evaluarea domeniilor legate de școală. Practic toate evaluările din cadrul acestui domeniu descresc dramatic cu vârsta. În final și bunăstarea subiectivă descrește serios cu vârsta.

Copiii din mediul rural nu beneficiază într-o măsură similară cu ceilalți de bunuri precum telefonul mobil, acces la calculator și la Internet acasă. Drept rezultat stau mai puțin pe calculator, se uită mai puțin la TV și fac mai puțin sport. În schimb, realizează mai multe activități de natură să le scadă calitatea vieții, ca de pildă ajută cu treburile gospodărești sau chiar lucrează pentru bani. Ei sunt mai puțin mulțumiți de posibilitățile de joacă și de distracție din zona în care locuiesc. Totuși, nu sunt mai nemulțumiți de celelalte aspecte ale vieții lor decât copiii care învață în mediul urban. Dimpotrivă, ei evaluează mai pozitiv unele aspecte legate de școală și afirmă că le place mai mult școala. Acest fapt s-ar putea datora faptului că au trecut prin mai puține schimbări importante, incluzând aici schimbarea zonei de locuit și a școlii – știut fiind că schimbările sunt un factor stresor pentru copii. Pe ansamblu însă, copiii care învață în școlile din mediul rural au niveluri identice de bunăstare subiectivă cu cei care învață în mediul urban.

Am calculat variația indicatorilor de satisfacție în funcție de structura familiei. Am găsit un pattern de diferențe semnificative și câteodată puternice. Copiii care trăiesc cu ambii părinți tind să aibă cele mai ridicate niveluri de de satisfacție cu viața de familie și cu satisfacția cu viața ca întreg. Ei sunt de asemenea implicați mai frecvent în activități de familie. În multe cazuri, copiii care trăiesc cu familiile vitrege au o calitate a vieții mai redusă decât cei care trăiesc cu un părinte singur. Cei supuși altor aranjamente de locuire – cei mai mulți dintre aceștia lăsați în grija rudelor de către părinții plecați să la lucru în străinătate – au cel mai redus nivel de bunăstare.

LIMITĂRI METODOLOGICE

Cea mai mare parte a copiilor intervievați au dat răspunsuri foarte pozitive la întrebările de satisfacție. Drept rezultat, indicatorii de satisfacție (majoritatea măsurați cu scale de la 0 la 10) au niveluri medii foarte ridicate.

Comparativ, folosirea scalelor cu 4 sau 5 categorii de răspunsuri diminuează semnificativ numărul răspunsurilor foarte pozitive obținute. Putem avea aici un efect de scală, dat fiind că în țara noastră elevii primesc note de la 1 la 10. Se știe că un 4 este sinonim cu "insuficient", iar la clasele mici profesorii nu dau decât în rare cazuri note mai mici. Drept rezultat evaluările pe scala 0–10 pot suferi de o eroare pozitivă²⁵.

Mai putem suspecta o eroare sistematică ce ar putea fi legată de nevoia de performanță. Dat fiind că interviurile au avut loc în școală, copiii români ar putea ca parțial să identifice situația de interviu cu cea de răspuns la ore. Astfel, unii dintre ei ar putea da răspunsuri mai pozitive decât ar fi cazul din dorința de a arăta că performează bine în domeniile incluse în chestionar. Acest gen de efect de dezirabilitate socială ar putea să introducă efecte pozitive în rezultatele obținute. Această chestiune ar trebui lămurită de studii ulterioare.

-

²⁵ Şi în cercetările realizate pe eşantioane de adulți am găsit că, după transformarea liniară a rezultatelor, românii dau răspunsuri mai pozitive pe scalele de la 0 la 10 decât pe cele de la 1 la 4 sau de la 1 la 5. De exemplu, conform rezultatelor *European Quality of Life Survey*, România are niveluri medii de satisfacție cu viața mai ridicate decât Polonia, ceea ce în niciun caz nu rezultă din alte anchete. Vezi Sergiu Bălțătescu, "Probleme ale transformării scalelor de satisfacție față de viață", *Calitatea Vieții*, vol. 17 nr. 1–2 (2006); *Fericirea în contextul social al tranziției postcomuniste din România. Ediția a doua, revizuită și adăugită* (Cluj-Napoca: Editura EIKON, 2014), cap. 3.3. Compatibilizarea diferitelor măsuri.

CONCLUZII ȘI RECOMANDĂRI

Rezultatele studiilor efectuate în ultimii ani relevă faptul că România se numără printre țările cele mai sărace din Uniunea Europeană. Totodată, alocările din PIB pentru domenii importante precum sănătatea, educația și protecția socială sunt reduse comparativ cu cele din țările dezvoltate. Cele mai vulnerabile categorii de familii sunt cele sărace cu copii, cele din mediul rural, familiile de romi, familiile cu copii cu dizabilități, familiile disfuncționale și cele monoparentale. De asemenea, copiii fac parte dintre categoriile de vârstă cu riscul cel mai ridicat de sărăcie¹.

Dificultățile de ordin economic cu care se confruntă un procent destul de mare al familiilor cu copii generează o serie de probleme în ceea ce privește starea de sănătate, participarea la viața socială și implicit accesul la servicii cum ar fi cele de sănătate, educație etc.

Problemele acestor categorii de populație au fost și se află în continuare în centrul atenției factorilor de decizie, dovadă fiind preocupările pentru identificare de măsuri eficiente care să răspundă nevoilor existente și strategiile elaborate la nivel de țară. Deși au fost făcute eforturi privind modificarea cadrului legislativ pentru a fi în concordanță cu normele internaționale și au fost stabilite măsuri de protecție socială pentru categoriile sociale vulnerabile, încă nu dispunem de un pachet de programe compact care să vină în întâmpinarea nevoilor reale ale familiilor cu copii aflate în dificultate.

Foarte interesant este că, în ciuda acestor dificultăți, mulți dintre copiii din țara noastră nu resimt prea mult problemele cu care se confruntă familiile din care fac parte. Rezultatele studiului *Lumile copiilor* vin să confirme această constatare, exprimată și de unele studii anterioare. De exemplu, potrivit studiilor comparative, copiii români au o calitate percepută a vieții mai mare decât cei din Catalonia² dar și față de alte țări latine³. Acest lucru nu face decât să ne suprindă,

Pierre Varly et al., Cost of Non-investment in Education in Romania (Bucharest: UNICEF Romania, 2014).

² Ferran Casas et al., Similarities and differences in the PWI of Romanian and Spanish adolescents aged 13–16 years-old, in *IX ISQOLS Conference: Quality of Life Studies: Measures and Goals of the Progress of Societies* (Florence, Italy, 2009).

³ Jaime Alfaro et al., El bienestar subjetivo en la infancia: Estudio de la comparabilidad de 3 escalas psicométricas en 4 países de habla latina, *Psicoperspectivas: Individuo y Sociedad*, vol. 14 nr. 1 (2015).

dat fiind faptul că, potrivit rezultatelor pe eșantioane naționale, adulții români sunt printre cei mai nemulțumiți de viața lor și cei mai nefericiți din Europa⁴.

Încercând să explicăm această stare de fapt, trebuie să precizăm mai întâi că la studiu au participat copii din alte 14 țări, care au oferit în general răspunsuri foarte pozitive la toate întrebările puse. Astfel, peste 76% din totalul participanților la studiu din toate țările, în medie, au oferit punctaj de 9 și 10 la întrebările privind satisfacția cu viața lor ca întreg⁵.

Rezultatele pentru toate cele 15 țări participante evidențiază că, la nivel național, în contradicție cu rezultatele privind adulții, nivelul mediu de fericire în cazul copiilor nu este corelat cu PIB-ul, un indicator standard pentru bogăția țării.

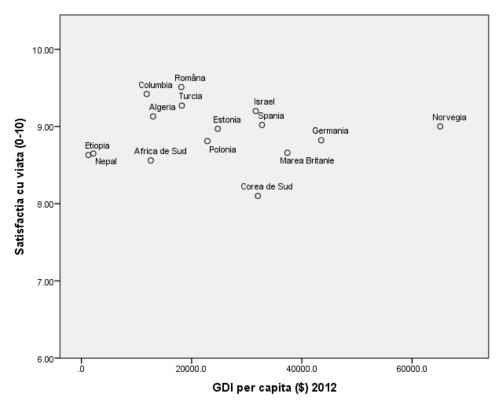

Figura 17: PIB per capita (2002) și satisfacția cu viața a copiilor din grupele de vârstă 10 și 12 ani. Sursa: datele prezentate de Rees și Main (2015)

⁴ Sergiu Bălţătescu, Bunăstarea subiectivă în noile ţări membre ale UE: o evaluare comparativă a tendinţelor, Sociologie românească, vol. 5 nr. 3 (2007); Fericirea în contextul social al tranziţiei post-comuniste din România. Ediţia a doua, revizuită şi adăugită

⁵ Rees şi Main, Children's views on their lives and well-being in 15 countries: A report on the Children's Worlds survey, 2013–14, p. 35.

Astfel, în unele din țările cu nivelul cel mai ridicat al veniturilor pe cap de locuitor din eșantion (Marea Britanie, Germania și Norvegia), copiii au niveluri dintre cele mai scăzute de satisfacție cu viața din tot eșantionul (cel mai scăzut nivel fiind în Coreea de Sud). În schimb, România împarte statutul de țară având cele mai ridicate niveluri de bunăstare subiectivă ale copiilor cu alte state din clasa celor cu venituri medii (precum Turcia sau Columbia).

Una dintre explicațiile propuse anterior⁶ ține de faptul că părinții încearcă să îi protejeze pe copii de serioasele dificultăți economice. Ipoteza "umbrelei parentale" pare a fi susținută de datele românești. Astfel, peste jumătate (52%) dintre copiii din țara noastră care au participat la studiu au răspuns că nu i-au auzit de părinți discutând despre problemele din familie. Ca urmare, la nivel individual, venitul familiei nu este printre cei mai înalți predictori ai fericirii copiilor.

De asemenea, dacă ne raportăm la familie, rezultatele studiului relevă faptul că un procent de peste 80% dintre copiii participanți la studiu de la noi din țară provin din familii organizate. De asemenea, jumătate trăiesc în gospodării unde ambii părinți lucrează. Acestea pot fi două dintre motivele pentru care un procent mare dintre participanți au apreciat pozitiv satisfacția cu viața din cadrul familiei, cu bunurile de care dispun.

Copiii români au și unul din cele mai ridicate niveluri de satisfacție cu școala din eșantionul de 15 țări. Pentru aceasta putem formula o altă explicație, care se bazează pe diferența dintre calitatea vieții acasă și calitatea vieții la școală. În țările cu venit foarte scăzut, copiii se simt privilegiați să meargă la școală și condițiile la școală sunt mai bune decât cele de acasă. În schimb, în țările avansate din punct de vedere economic, unde practic toți copiii beneficiază de educație, faptul de a merge la școală este un lucru obișnuit și stresant, în timp ce acasă calitatea vieții este, desigur, mai ridicată.

Revenind la bunăstarea subiectivă, legătura cu școala trimite la o explicație a diferențelor între țări, care este bazată de conceptul de *condiții societale pentru* o viață bună⁷. Acest autor insistă că nu numai ofertele societății contează pentru

⁶ Sergiu Bălţătescu şi Robert A. Cummins, Using the Personal Wellbeing Index to explore subjective wellbeing of high-school and college students in Romania (lucrare prezentată la 7th ISQOLS Conference: "Prospects for Quality of Life in the New Millennium", Grahamstown, South Africa, 17–20 iulie 2006); Sergiu Bălţătescu, "Bunăstarea subiectivă a elevilor de liceu şi studenţilor. Studiu folosind "Personal Wellbeing Index", Anuarul Institutului de Istorie "G. Bariţ" din Cluj-Napoca, Series Humanistica, vol. VII (2009)

Livability – concept introdus de Ruut Veenhoven, coord., Happiness in nations: subjective appreciation of life in 56 nations, 1946–1992, Studies in social and cultural transformation (Rotterdam, Netherlands:

satisfacția și fericirea locuitorilor ei, ci și cerințele acesteia⁸. Dincolo de cazurile celor care muncesc, pentru copii școala reprezintă provocarea cea mai mare. Aceasta ar putea explica de ce în țările cu sisteme educative foarte pretențioase, precum Coreea de Sud, copiii resimt o mare presiune competitivă, ceea ce conduce la un stres mai mare⁹ și posibil la scăderea nivelurilor de satisfacție cu viața și bunăstării subiective.

Oricare ar fi explicația pentru nivelurile comparative ale bunăstării subiective, ceea ce am observat însă este că, odată cu înaintarea în vârstă, scade și satisfacția cu diferite domenii ale vieții ca și cu viața ca întreg. Acest fapt este pus în evidență și de studii anterioare¹⁰. De asemenea, copiii care provin din familii monoparentale sau familii cu un părinte vitreg sunt mai puțin satisfăcuți cu viața de familie, ceea ce desigur concordă cu rezultatele altor studii care au investigat aspecte privind viața în acest tip de familii¹¹.

În plus, copiii au identificat probleme în ceea ce privește modul în care aceștia pot să își exprime opiniile în cadrul familiei și modul în care sunt tratați corect.

Dacă ne raportăm la școală, observăm că există diferențe între mediul urban și rural în ceea ce privește satisfacția cu școala. În mediul rural scorurile sunt mai scăzute, ceea ce este explicabil având în vedere infrastructura și baza materială a școlilor. În schimb, se observă faptul că relația elev-cadru didactic este apreciată mai pozitiv de către elevii din școlile din mediul rural, comparativ cu elevii din școlile din mediul urban. Este posibil ca în școlile din mediul rural relațiile profesor-copil să fie mai bune.

În ceea ce privește victimizarea, România se află printre țările cu nivelurile măsurate cele mai ridicate din eșantionul de 15 țări. Această problemă este foarte întâlnită în școli. Cel mai mult o resimt copiii care provin din familii cu

Erasmus University of Rotterdam, Department of Social Sciences, RISBO, Center for Socio-Cultural Transformation, 1993).

^{8 &}quot;The four qualities of life. Ordering Concepts and Measures of the Good Life", *Journal of Happiness Studies*, vol. 1 (2000).

⁹ Nansook Park, Life Satisfaction Among Korean Children and Youth: A Developmental Perspective, School Psychology International, vol. 26 nr. 2 (2005).

Casas et al., School Satisfaction Among Adolescents: Testing Different Indicators for its Measurement and its Relationship with Overall Life Satisfaction and Subjective Well-Being in Romania and Spain; Bălţătescu, Bunăstarea subiectivă a elevilor de liceu şi studenţilor. Studiu folosind "Personal Wellbeing Index".

vezi de exemplu Kate A. Levin şi Candace Currie, "Family structure, mother-child communication, father-child communication, and adolescent life satisfaction: A cross-sectional multilevel analysis", Health Education, vol. 110 nr. 3 (2010).

un singur părinte sau cu un părinte vitreg. Copiii din școlile din mediul rural au identificat această problemă mai mult decât cei din mediul urban.

Diferențe regăsim și în ceea ce privește siguranța mediului și posibilitatea de a petrece timpul liber în spații special amenajate pentru joacă. Dacă copiii au apreciat ca sigure vecinătățile, în ceea ce privește spațiile de joacă identificăm discrepanțe între mediul rural și mediul urban. Copiii din mediul rural au acces limitat la spații de joacă, ceea ce este foarte explicabil dat fiind slaba dezvoltare a infrastructurii în mediul rural.

Când încercăm să prezicem fericirea copiilor, rezultatele studiului arată că libertatea de a-și petrece timpul în felul în care își doresc este cel mai bun indicator pentru fericirea lor¹².

Dincolo de nivelurile mediii foarte ridicate ale bunăstării și satisfacției copiilor, rezultatele studiului arată că în general categoriile vulnerabile au niveluri mult mai scăzute de satisfacție.

După cum putem observa, participanții la studiu au evidențiat câteva dintre problemele cu care se confruntă copiii. Deși surprinzător, percepția acestora asupra situației nu este atât de gravă pe cât ne-am fi așteptat, totuși, este important ca părerea lor să fie luată în considerare.

Explicațiile propuse nu sunt definitive. Ne aflăm doar la începutul înțelegerii surselor de fericire ale copiilor. Proiecte precum *Lumile copiilor* încurajează colectarea datelor de acest gen, oferindu-le copiilor ocazia de a-și exprima sentimentele cu privire la viața lor, chiar dacă rezultatele pot părea incomode la prima vedere.

Astfel, este de dorit ca la nivelul politicilor pentru copii și tineret și al celor pentru familii să se regăsească în special măsuri de protecție a copiilor din mediul rural și a celor romi. Aceasta trebuie să aibă în vedere facilitarea accesului la condiții egale de viață și de educație, pentru ca perspectiva de viitor a acestora să nu fie îngrădită. De asemenea, trebuie pus un accent mai mare pe oferirea de servicii familiilor aflate în dificultate în vederea reducerii inegalității sociale.

Nu trebuie însă uitat că familia deține rolul primordial în creșterea și educarea copiilor și ar fi important ca sprijinul să meargă și în direcția împuternicirii părinților pentru a deveni capabili de a-și rezolva singuri problemele cu care se confruntă.

_

Jonathan Bradshaw şi Gwyther Rees, "Child well-being in the macro context" (lucrare prezentată la 5th ISCI Conference, Cape Town, South Africa, 2–4 September 2015).

Un alt aspect important este cel legat de dreptul la opinie al copilului, care nu este respectat în multe dintre situații nici în familii, nici la școală. Copiii și tinerii sunt capabili să ia decizii cu privire la problemele care îi privesc și ar fi de dorit ca opiniile acestora să fie luate în considerare. Acest aspect contribuie la dezvoltarea personală a acestora. Astfel, ei pot deveni membri responsabili ai comunităților din care fac parte, implicându-se activ în rezolvarea problemelor cu care se confruntă categoriile vulnerabile.

SUMMARY

THE STUDY

Children's Worlds, the International Survey of Children's Well-Being (ISCWeB), is the first global research on children's subjective well-being. It started in 2009, and Romania joined two years later by piloting the second version of the questionnaire. The Romanian team participate in the second wave collecting data within a sample of 3419 pupils in the second, fourth and six grade in 4 counties in North-West of the country.

The current wave, financed by Jacobs Foundation, took place between 2013 and 2014 in 15 countries: Algeria, Colombia, Estonia, Ethiopia, Germany, Israel, Nepal, Norway, Poland, Romania, South Africa, South Korea, Spain, Turkey and the UK. School children aged around 8, 10 and 12 years old took part in the survey through completing questionnaires. In Romania the research field was undertaken on a representative sample of 4.115 children¹. The purpose of the survey is to improve children's well-being by creating awareness among children, their parents and their communities, but also among opinion leaders, decision makers, professionals and the general public.

KEY RESULTS

Romanian children's worlds are situated on a continuum of satisfaction starting with self and family as the most satisfactory and having, on the other end, relationships and local area as the least satisfactory. With age, satisfaction with family increases in ranking and school becomes less and less satisfactory.

For all the measures in the survey we examined the variations in gender, age group, type of locality in which the school is located and type of family.

For many of the measures of children's subjective well-being, there are only small variations by gender. Girls are more likely to participate in activities with the family, and are more satisfied with the people they live with, as well as with the relationships with people in general. They like going to school more and evaluate all their school life dimensions more positively. At home they read more, help with housework and do homework in a higher proportion.

¹ Coordinators: Sergiu Bălțătescu and Claudia Oșvat, University of Oradea, Romania.

Boys, on the contrary, more frequently use computers, play sports and work. They evaluate the places to play in the area they live more positively. In school, they experience higher levels of bullying. They also tend to experience more changes in their lives than girls.

Age is associated with stronger variations in the behaviors as well as in the attitudes of children. Many of children's evaluations of their lives decrease with age. They feel less listened to by their parents and other adults. They spend much less time in family activities like having fun or learning together. Instead, they have more access to mobile phones, computer and Internet at home. They find less satisfaction and safety in the area in which they live. While they are less victimized by their colleagues in schools, they have less positive evaluations of school. Indeed, the most dramatic age differences are within the school domains. All evaluations of the quality of school life decrease steadily with age. Finally, also children's subjective well-being is decreasing with age.

Rural children benefit less from the modern endowments of their families: mobile telephone, computer and Internet. As a result they less frequently play with computers, watch TV, and play sport. Instead, they do much more activities that are thought to decrease their quality of life, like helping with housework or even working. They are also less satisfied with play and fun possibilities in their living areas. However, they do not seem less satisfied with all aspects of their situation than children from urban settings. On the contrary, they seem to evaluate some aspects linked with school more positively and are more likely to say that they like going to it. This may be also because they experience less changes in life, including changes of local area and school. Overall, urban and rural children have rather equal levels of subjective well-being.

We have also computed variations in children's experiences and evaluations according to family structure. Here we found a pattern of significant, and sometimes strong, differences. Children living with both parents tend to have higher levels of satisfaction with family life and higher levels of overall subjective well-being. They are also involved more frequently in family activities such as talking together and having fun together. In many cases, children living with stepfamilies have worse quality of life than those living with a lone parent. Children subjected to other living arrangements – most of them children left in care of relatives by the migrating parents – have the lowest subjective well-being of all.

DISCUSSIONS AND CONCLUSIONS

Numerous studies from recent years show that Romania is among the poorest countries in the European Union. Moreover, allocations of GDP for key areas such as health, education, and social protection are very low compared to those in developed countries. The most vulnerable are the poorest families with children, those living in the rural areas, Roma, families with disabled children, dysfunctional families and those with single parents. Children also are part of the age groups with the highest risk of poverty².

The economic difficulties facing a large percentage of families with children create a number of problems concerning health, participation in society and hence access to services such as health and education.

The problems these groups face are in the focus of policy makers concerned with identifying effective measures to meet their needs and to develop strategies at national level. In recent years, efforts have been made to amend the legislative framework to be consistent with international standards, and social protection measures for vulnerable social groups have been implemented. However, Romania still lacks integrated services to meet the needs of vulnerable families with children.

Despite these difficulties, many children in Romania do not report they are very affected by the problems that face their families. The Children's Worlds study tends to confirm these results, also identified in previous studies. For example, Romanian children have had a higher perceived quality of life than those from Catalonia³, but also compared to some other countries in Latin America⁴. This is rather surprising, given that Romanian adults are among the most dissatisfied with their lives in Europe⁵ as well as in the world.

We should, however, remember that children from the other 14 countries in the study also have provided very positive answers to all the questions. For example, over 76% of study participants gave average scores from 9 to 10 to

² Varly et al., "Cost of Non-investment in Education in Romania".

³ Ferran Casas et al., "Children's subjective well-being. Analysing the comparability of 3 psychometric scales in 4 Latin-languages speaking countries", in *Sustaining Quality of Life across the Globe. The XII Quality of Life Conference* (Free University Berlin, 2014).

⁴ Alfaro et al., "El bienestar subjetivo en la infancia: Estudio de la comparabilidad de 3 escalas psicométricas en 4 países de habla latina".

⁵ Bălțătescu, "Bunăstarea subiectivă în noile țări membre ale UE: o evaluare comparativă a tendințelor".

questions about their satisfaction with life as a whole⁶. Moreover, the results for all 15 participating countries show that in contradiction with results of the adults, the average level of happiness in children is not correlated with GDP, a standard indicator of the wealth of the country⁷.

Whatever the explanation for the comparatively high levels of subjective well-being among Romanian children, results from the Children's Worlds study show that, with age, the levels of their satisfaction with most areas of life drop. This result was also identified by previous studies⁸. It seems that with age comes a greater awareness of the problems children face.

Also, children living with a single parent or with a step-parent are less satisfied with their family life, consistent with the results of other studies⁹. In addition, children have identified problems with the way they can express their views within the family and how they are treated fairly.

We also observed differences between the urban and rural children regarding satisfaction with school. Children from rural areas are less satisfied, understandable given the precarious infrastructure of many schools in Romanian villages. A closer teacher-child relationship in rural schools seems to compensate for this problem: the children learning in these schools are more satisfied with the teacher-child relationship and with how they are listened to by the teachers.

Victimization is another problem. Romania is one of the countries with the highest levels among the 15 surveyed. It is quite common in Romanian schools¹⁰, and children living with a single parent or a step-parent face it more often. Children in rural schools identified this problem more often than those in urban areas.

We also find differences regarding the children's opportunities to spend time on playgrounds in the area where they live. While all the children found their neighborhoods very safe, those living in rural areas have limited access to playgrounds, explainable given the poor infrastructure development in rural areas.

84

⁶ Rees şi Main, "Children's views on their lives and well-being in 15 countries: A report on the Children's Worlds survey, 2013–14", p. 35.

⁷ Bradshaw şi Rees, "Child well-being in the macro context".

⁸ Bălțătescu, "Bunăstarea subiectivă a elevilor de liceu şi studenților. Studiu folosind "Personal Wellbeing Index"".

⁹ see for example Levin şi Currie, "Family structure, mother-child communication, father-child communication, and adolescent life satisfaction: A cross-sectional multilevel analysis".

¹⁰ Jigău, Liiceanu și Preoteasa, Violența în școală.

Thus, beyond the very high average levels of children's subjective well-being in Romania, the survey results show that vulnerable categories have much lower levels of satisfaction. Children themselves identified some of the problems they face and their opinion should be taken into account.

When designing policies for children, young people and families, it is highly desirable to include special measures to protect children from rural areas and the Roma children. These policies should consider facilitating access to good living conditions and equal education, in order that their future outlook is not limited. Policies should also place more emphasis on offering services to families in need to reduce social inequality.

We must not forget that the family has the primary role in raising children and it is important that this support should go towards enabling parents to solve the problems they face.

Another important aspect is the child's right to opinion, which is not respected in many cases either by the families or at school. Children and young people are able to make decisions on issues that affect them and it would be highly desirable for their views to be taken into account. This would contribute to the personal development of children. Thus, they can become responsible members of the communities they belong to, and actively involved in solving the problems faced by vulnerable categories.

BIBLIOGRAFIE

LUCRĂRI ȘTIINȚIFICE

- Alfaro, Jaime, Ferrán Casas, Jorge C. Sarriera, Livia Bedin, Brindusa Grigoras, Sergiu Bălţătescu, Sara Malo şi David Sirlopú. "El bienestar subjetivo en la infancia: Estudio de la comparabilidad de 3 escalas psicométricas en 4 países de habla latina." *Psicoperspectivas: Individuo y Sociedad*, vol. 14, nr. 1 (2015), pp. 6–12, http://www.scielo.cl/pdf/psicop/v14n1/art02.pdf.
- ANPDCA. "Situații de abuz, neglijare, exploatare a copilului." Comunicat de presă, 2015, http://www.copii.ro/anpdca-content/uploads/2015/10/Situatie-ANE-IAN-IUNIE-2015.doc.
- Apostu, O., M. Balica, C. Fartuşnic, B. Florian, I. Hora şi L. Voinea. "Copiii care nu merg la şcoală. O analiză a participării la educație în învățământul primar şi gimnazial." Bucureşti: Institutul de Ştiințe ale Educației, UNICEF România, 2015, http://www.unicef.ro/wp-content/uploads/copiii-care-nu-merg-la-scoala-pt-web.pdf.pdf.
- Artico, Ceres I. *Latino families broken by immigration: the adolescent's perceptions.* New York: LFB Scholarly Publ., 2003. http://www.loc.gov/catdir/toc/fy037/2003003569.html.
- Bădescu, Gabriel și Niculina Petre. *Bunăstarea copilului din mediul rural*. Cluj Napoca: Risoprint, 2012. http://www.worldvision.ro/ downloads/allgemein/Raport Bunastarea copilului din mediul rural.pdf.
- Bălțătescu, S. și C. Oșvat. "Children's Worlds National Report Romania." Children's Worlds. The International Survey of Children's Well-Being (ISCWeB), 2015, http://www.isciweb.org/ Uploads/dbsAttachedFiles/Romania NationalReport Final.pdf.
- Bălţătescu, Sergiu. "Probleme ale transformării scalelor de satisfacţie faţă de viaţă." *Calitatea Vieţii,* vol. 17, nr. 1–2 (2006), pp. 153–70, http://iccv.ro/oldiccv/romana/revista/rcalvit/pdf/cv2006.1-2.a10.pdf.
- Bălţătescu, Sergiu. "Bunăstarea subiectivă în noile ţări membre ale UE: o evaluare comparativă a tendinţelor." *Sociologie românească*, vol. 5, nr. 3 (2007), pp. 23–41, http://www.arsociologie.ro/ro/sociologieromaneasca/arhiva/220-rezumat-baltatescu-3-2007.
- Bălţătescu, Sergiu. "Bunăstarea subiectivă a elevilor de liceu şi studenţilor. Studiu folosind "Personal Wellbeing Index"." *Anuarul Institutului de Istorie "G. Bariţ" din Cluj-Napoca, Series Humanistica,* vol. VII (2009), pp. 147–57, http://www.history-cluj.ro/SU/anuare/2009/Continut/art08Baltatescu.pdf.

- Bălţătescu, Sergiu. "Cele două feţe ale violenţei în şcoală: rolurile de victimă şi victimizator." În *Educaţie şi schimbare socială. Perspective sociologice şi comunicaţionale*, coord. Sergiu Bălţătescu, Floare Chipea, Ionel Cioară, Adrian Hatos şi Sorana Săveanu, pp. 251–54. Oradea: Editura Universităţii din Oradea, 2010.
- Bălțătescu, Sergiu. Fericirea în contextul social al tranziției postcomuniste din România. Ediția a doua, revizuită și adăugită. Cluj-Napoca: Editura EIKON, 2014. http://www.edituraeikon.ro/detalii-carte.php?idC=397.
- Bălţătescu, Sergiu și Robert A. Cummins. "Using the Personal Wellbeing Index to explore subjective wellbeing of high-school and college students in Romania." Lucrare prezentată la conferința: 7th ISQOLS Conference: "Prospects for Quality of Life in the New Millennium" Grahamstown, South Africa, 17–20 iulie 2006, http://ssrn.com/abstract=2547293.
- Bălţătescu, Sergiu, Adrian Hatos și Claudia Oşvat. "Parents migration and wellbeing of children left at home: evidence from a Romanian national survey with children 10–13 years old." În 2nd CDCDI International Conference Challenges Ahead: Integration of Migrants on the European Labour Market. Bucharest, 2015, http://conference.cdcdi.ro/.
- Bălțătescu, Sergiu, Claudia Oşvat, Alina Roman, Anca Egerău și Tiberiu Dughi. "Well-being of children age 8–11: a study in North-Western Romania." Lucrare prezentată la conferința: Interdisciplinary Research in Humanities: Psychology Section, Debrecen, 7–8 June 2013.
- Bălţătescu, Sergiu, Claudia Oşvat, Alina Roman, Anca Egerău, Tiberiu Dughi și Brânduşa Antonia Grigoraș. "Life events and subjective well-being of Romanian school children." Lucrare prezentată la conferința: International Conference "Towards the Good Society European Perspectives", Bucharest, 24–26 October 2013.
- Bradshaw, J. "Beyond Child Poverty." *Institute of Childhood and Urban World Working Papers*, vol., nr. 2 (2007), http://www.ciimu.org/webs/wellchi/working_papers/wp2_bradshaw.pdf.
- Bradshaw, Jonathan și Gwyther Rees. "Child well-being in the macro context." Lucrare prezentată la 5th ISCI Conference, Cape Town, South Africa, 2–4 September 2015.
- Casas, Ferran, Jaime Alfaro, S. Bălțătescu, Brânduşa Grigoraș și Jorge C. Sarriera. "Children's subjective well-being. Analysing the comparability of 3 psychometric scales in 4 Latin-languages speaking countries." În Sustaining Quality of Life across the Globe. The XII Quality of Life Conference. Free University Berlin, 2014.
- Casas, Ferran, S. Bălţătescu, I. Bertran, M. González și A. Hatos. "School Satisfaction Among Adolescents: Testing Different Indicators for its Measurement and its Relationship with Overall Life Satisfaction and Subjective Well-Being in Romania and Spain." *Social Indicators Research*, vol. 111 (2013), pp. 665–81, http://link.springer.com/article/10.1007%2Fs11205-012-0025-9.

- Casas, Ferran, Sergiu Bălţătescu, Irma Bertran, Mònica González și Adrian Hatos. "Similarities and differences in the PWI of Romanian and Spanish adolescents aged 13–16 years-old." În IX ISQOLS Conference: "Quality of Life Studies: Measures and Goals of the Progress of Societies". Florence, Italy, 2009.
- Casas, Ferran, Jorge Castellá Sarriera, Jaime Alfaro, Mònica González, Sara Malo, Irma Bertran, Cristina Figuer, *et al.* "Testing the personal wellbeing index on 12–16 year-old adolescents in 3 different countries with 2 new items." *Social Indicators Research*, vol. 105, nr. 3 (2012), pp. 461–82.
- Chipea, Floare "Familia contemporană-tendințe globale și configurații locale." București: Expert, 2000.
- Chipea, Floare și Sergiu Bălțătescu. "Copiii lăsați acasă de emigranți. Studiu în județul Bihor." *Sociologie Românească*, vol. VIII, nr. 4 (2010), pp. 104–26, http://www.arsociologie.ro/ro/sociologieromaneasca/47-rezumat-chipea-baltatescu-4-2010.
- Cioflică, Viorel-Mihai. "Aspecte relaționale în familia monoparentală o abordare calitativă." În *Familia monoparentală în România și fenomene conexe*, coord. Petru Iluț: Presa Universitară Clujeană, 2009.
- Cojocaru, Ș. "Copiii în situații de risc." În Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice, coord. Marian Preda, pp. 191–202. Iași: Polirom, 2009.
- Comisia Europeană. "Drepturile copiilor, așa cum le văd ei." Luxemburg: Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene, 2010, http://ec.europa.eu/justice/fundamental-rights/files/rights-of-the-child ro.pdf.
- Crişan, Ionela-Raluca. *Relația părinte-copil în contextul separării partenerilor conjugali.* Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2012.
- Cummins, R. A. și A. Lau. *Personal Wellbeing Index-School Children (PWI-SC)*. School of Psychology, Deakin University: Melbourne, 2005.
- Dan, A.N. "Locuința și serviciile de locuire." În Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice, coord. Marian Preda, pp. 119–44. Iași: Polirom, 2009.
- Dinisman, Tamar și G. M. Rees. "Children's Worlds: Findings from the first wave of data collection." York, UK: Children's Worlds Project (ISCWeB), 2014, http://www.isciweb.org/?CategoryID=176&ArticleID=108.
- Doboş, Cristina. "Dificultăți de acces la serviciile publice de sănătate în România." *Calitatea vieții*, vol. XVII, nr. 1–2 (2006), pp. 7–24.
- Domnariu, Carmen Daniela. "Aspecte ale stării de sănătate a populației în mediul rural." *Acta Medica Transilvanica*, vol. 17, nr. 2 (2012), pp. 1–2.
- Dreby, J. "Children and Power in Mexican Transnational Families." *Journal of Marriage and Family*, vol. 69, nr. 4 (2007), pp. 1050–64, http://dx.doi.org/10.1111/j.1741-3737.2007.00430.x.
- Ghinăraru, Cătălin. Munca copiilor în România. UNICEF, 2004.

- Glasgow, Godfrey F. și Janice Gouse-Sheese. "Themes of Rejection and Abandonment in Group Work with Caribbean Adolescents." *Social Work with Groups*, vol. 17, nr. 4 (1994), pp. 3–27.
- Grădinaru, Ciprian. "Cunoașterea, importanța și respectarea drepturilor copilului în România opiniile elevilor Studiu sociologic la nivel național." Salvați Copiii, 2015, http://salvaticopiii.ro/upload/p000200020004_Raport%20drepturile%20copilului%202015.pdf.
- Grigoraş, Brînduşa-Antonia, Sergiu Bălţătescu și Maria Roth. "The Well-Being of Children Aged 12–14 in Cluj County. A Pilot Study." *Revista de Asistenţă Socială*, vol. XI, nr. 2 (2012), pp. 147–61.
- Guvernul României. "Strategia națională pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014–2020." 2014.
- Hatos, Adrian și Sergiu Bălțătescu. "Family Structure and School Results: Multivariate Analysis of Answers of Teenage Students in a Romanian City." *Child Indicators Research*, vol. 6, nr. 2 (June 2013 2013), pp. 281–95, http://dx.doi.org/10.1007/s12187-012-9169-z.
- Henderson, Ronald W. Parent–Child Interaction: Theory, Research, and Prospects. Academic Press, 1981.
- Huebner, E. S. "Preliminary Development and Validation of a Multidimensional Life Satisfaction Scale for Children." *Psychological Assessment*, vol. 6, nr. 2 (June 1994), pp. 149–58.
- Iacob, Luminița. "Repere psihogenetice. Caracterizarea vârstelor școlare." În *Psihologie școlară*, coord. Andrei Cosmovici și Luminița Iacob, pp. 25–52. Iași: Polirom, 1999.
- Institutul Național de Statistică. "Utilizarea timpului în România. Cercetarea statistică privind utilizarea timpului (TUS) realizată în gospodăriile populației în perioada septembrie 2011 septembrie 2012 "Comunicat de presă, 2013, http://www.insse.ro/cms/files/statistici/comunicate/com_anuale/util_timpul/utilizarea_timpului_r13.pdf.
- IRES. "Vacanțele românilor. Raport de cercetare." http://www.ires.com.ro/uploads/articole/ires-vacantele-romanilor-2014 raport-de-cercetare.pdf.
- Jigău, Mihaela, Aurora Liiceanu și Liliana Preoteasa (coord.). *Violența în școală.* Bucharest: Institute of Educational Sciences, UNICEF, Alpha MDN, 2006.
- Lambru, M. și C. Roșu. "Acțiunea Statului în domeniul protecției copilului în dificultate din România. Profil și reformă." În *Un deceniu de tranziție. Situația copilului și a familiei în România*, coord. I. Mihăilescu. București: Extreme Group, 2000.
- Levin, Kate A. și Candace Currie. "Family structure, mother-child communication, father-child communication, and adolescent life satisfaction: A cross-sectional multilevel analysis." *Health Education*, vol. 110, nr. 3 (2010), pp. 152–68, http://www.emeraldinsight.com/doi/abs/10.1108/09654281011038831.

- Magheru, M. "Descentralizarea sistemului de protecție socială în România." București: UNICEF Romania, 2010, http://www.unicef.ro/wp-content/uploads/descentralizarea-protectiei-sociale-in-romania-ro-.pdf.
- MANCOM. "Studiu privind comunitățile defavorizate (romi) din regiunea centru, Alba-Iulia." Agenția pentru Dezvoltare Regională Centru, 2014, http://www.adrcentru.ro/Document Files/ADStudiiRegionale/00001720/i2hwp_Studiu%20regional%20comunitati%20defavorizate%20-%20romi.pdf.
- Mihăilescu, Ioan. *Familia în societățile europene*. București: Editura Universității București, 1999.
- Mihalache, Florentin Flavius. "Abandonul şcolar în opt şcoli din mediul urban." *Calitatea vieții*, vol. XXII, nr. 3 (2011), pp. 281–94.
- Ministerul Sănătății. "Raportul național de sănătate a copiilor și tinerilor din România." București: Institutul Național de Sănătate Publică, Centrul Național de Evaluare și Promovare a Stării de Sănătate, 2014, http://insp.gov.ro/sites/cnepss/wpcontent/uploads/2014/11/Raportul-National-a-Copiilor-si-Tinerilor-2014.pdf.
- Montserrat, Carme, Tamar Dinisman, Sergiu Bălţătescu, Brînduşa Antonia Grigoraş şi Ferran Casas. "The Effect of Critical Changes and Gender on Adolescents' Subjective Well-Being: Comparisons Across 8 Countries." *Child Indicators Research*, vol. 8, nr. 1 (2014/12/05 2014), pp. 111–31, http://dx.doi.org/10.1007/s12187-014-9288-9.
- Newman, P. R. şi B. M. Newman. "Early adolescence and its conflict: Group identity versus alienation." *Adolescence* vol. 11 (1976), pp. 261–74.
- Nistor, G. "Asistența socială și consilierea în școală." În *Consilierea în asistența socială*, coord. Hanibal Dumitrașcu, pp. 241–67. Iași: Polirom, 2012.
- Olaru, Bogdan. "Inegalități în accesul la serviciile medicale în România și Uniunea Europeană. O analiză comparativă." *Revista Română de Bioetică*, vol. 11, nr. 1 (2013), pp. 111–22.
- Panduru, F., M. Molnar și M. Poenaru. "Venituri, inegaliate, sărăcie." În Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice, coord. Marian Preda, pp. 19–42. Iași: Polirom, 2009.
- Park, Nansook. "Life Satisfaction Among Korean Children and Youth: A Developmental Perspective." *School Psychology International*, vol. 26, nr. 2 (2005), pp. 209–23.
- Popescu, Andrei Luca. "Harta românilor plecați în străinătate. Topul țărilor UE în care românii reprezintă cea mai mare comunitate." *Gândul*, 21 decembrie 2015, http://www.gandul.info/international/harta-romanilor-plecati-in-strainatate-topul-tarilor-ue-in-care-romanii-reprezinta-cea-mai-mare-comunitate-14926732.
- Popescu, L. "Serviciile de îngrijire a sănătății." În Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice, coord. Marian Preda, pp. 152–67. Iași: Polirom, 2009.
- Pottinger, A. și S. Williams Brown. "Understanding the impact of parental migration on children: Implications for counselling families from the Caribbean." *Vistas*

- 2006 Online, vol. 1 (2006), http://www.counseling.org/Resources/Library/VISTAS/vistas06 online-only/Pottinger.pdf.
- Preda, M. "Introducere." În Riscuri și inechități sociale în România: raportul Comisiei Prezidențiale pentru Analiza Riscurilor Sociale și Demografice, coord. Marian Preda, pp. 15–18. Iași: Polirom, 2009.
- Rebeleanu, Adina. Cadrul legislativ în asistența socială din România: prezent și perspective. Cluj-Napoca: Presa Universitară Clujeană, 2011.
- Rees, G. şi G. Main. "Children's views on their lives and well-being in 15 countries: A report on the Children's Worlds survey, 2013–14." York, UK: Children's Worlds Project (ISCWeB), 2015, http://www.isciweb.org/?CategoryID=176&ArticleID=108.
- Roth-Szamosközi, Mária. "Intersection of Tradition and Need of Change in Romanian Child Protection System." Research Report, Research funded by RSC–Soros Foundation, Prague, 1998.
- Roth-Szamosközi, Mária. *Protecția copilului: dileme, concepții și metode.* Cluj-Napoca: Presa Universitara Clujeană, 1999.
- Rus, A. V., S. Parris, D. Cross, K. Purvis și S. Drăghici. "Reforming the Romanian Child Welfare System: 1990–2010." *Revista de cercetare și intervenție socială*, vol. 34 (2011), pp. 56–72, http://www.rcis.ro/ro/section1/45-volumul-342011 septembrie/384-reforming-the-romanian-child-welfare-system-1990-2010.html.
- Russell, James A. "A circumplex model of affect." *Journal of Personality and Social Psychology*, vol. 39, nr. 6 (1980), pp. 1161–78.
- Scutaru, Anca. "Familia monoparentală de la vulnerabilitate la autocontrol." Iași: Lumen, 2006.
- Secui, M., D. Bîrle şi R. Stan. "Dezvoltarea socio-emoţională a copilului şi adolescentului în condiţii de parenting incomplet. Cercetare preliminară." În Dezvoltarea socio-emoţională a copilului şi adolescentului în condiţii de parenting incomplet, coord. Elena Bonchiş. Editura Universităţii din Oradea: Oradea, 2011.
- Stanciu, Mariana și Adina Mihăilescu. "Situația sărăciei din România în context internațional, în anul 2013." *Calitatea Vieții*, vol. XXIV, nr. 4 (2013), pp. 373–403, http://www.revistacalitateavietii.ro/2013/CV-4-2013/02.pdf.
- Stanciu, Mariana, Laureana Urse, Adina Mihăilescu, Mihnea Preotesi și Cristina Tudor. *Condiții de viață ale familiilor cu copii din România*. București: Editura Expert, 2008.
- Stănculescu, Manuela Sofia, Monica Marin și Alina Popp. "Copil în România O diagnoză multidimensională." UNICEF, 2012, http://www.unicef.ro/wpcontent/uploads/Copil in Romania.pdf.
- Tofan, Mihaela și Gabriela Batculescu. "Aspecte reglementative și practice privind protecția copilului în România." *Revista de Economie Socială*, vol. III, nr. 4 (2013), pp. 85–97.

- UNICEF. "Child poverty in perspective. An overview of child well-being in rich countries." Florence: UNICEF Innocenti Report Card 7, 2007.
- Varly, Pierre, Constantin-Şerban Iosifescu, Ciprian Fartuşnic, Tudorel Andrei şi Claudiu Herţeliu. "Cost of Non-investment in Education in Romania." Bucharest: UNICEF Romania, 2014, http://www.unicef.org/romania/Cost. Noninvest.web.pdf.
- Varly, Pierre, Constantin-Şerban Iosifescu, Ciprian Fartuşnic, Tudorel Andrei şi Claudiu Herţeliu. "Costul intervenţiei insuficiente în educaţie în România." Bucureşti: UNICEF România, 2014, http://www.unicef.ro/wp-content/uploads/Costul-investitiei-insuficiente-in-educatie 2014.pdf.
- Veenhoven, Ruut (coord.). *Happiness in nations: subjective appreciation of life in 56 nations, 1946–1992*, Studies in social and cultural transformation, vol. nr. 2. Rotterdam, Netherlands: Erasmus University of Rotterdam, Department of Social Sciences, RISBO, Center for Socio-Cultural Transformation, 1993.
- Veenhoven, Ruut. "The four qualities of life. Ordering Concepts and Measures of the Good Life." *Journal of Happiness Studies*, vol. 1 (2000), pp. 1–39.
- Vîrjan, Daniela. "Economia şi protecția socială în relație cu sărăcia. Date şi opinii." *Revista de Economie Socială*, vol. II, nr. 3 (2012), pp. 115–27, http://profitpentru_oameni.ro/wp-content/uploads/2013/05/04-ECONOMIA-SI-PROTECȚIA-SOCIALA-IN-RELATIE-CU-SARACIA.-DATE-SI-OPINII.pdf.
- Zamfir, Elena. "Social services for children at risk: The impact on the quality of life." *Social Indicators Research*, vol. 42, nr. 1 (1997), pp. 41–76.
- Zamfir, Elena. "Asistența socială față în față cu societatea riscurilor din perspectiva politicilor sociale europene." *Calitatea vieții*, vol. XXIII, nr. 2 (2012), pp. 123–60.

REGLEMENTĂRI LEGISLATIVE

- Legea nr. 287/2009 privind noul Cod Civil, republicată în Monitorul Oficial nr. 505/2011, aplicabil din 1 octombrie 2011, disponibilă la adresa: http://legeaz.net/noul-cod-civil/, accesată la data de 11.12.2015;
- Legea nr. 286/2009 privind noul Cod Penal, publicată în Monitorul Oficial nr. 510 din 24 iulie 2009, în vigoare de la 1 februarie 2014, disponibilă la adresa: http://legeaz.net/noul-cod-penal/, accesată la data de 12.12.2015;
- Legea nr. 3/1970 privind regimul ocrotirii unor categorii de minori, în vigoare de la 12.05.1970 până la 12.06.1997, fiind abrogată și înlocuită de Ordonanța de urgență nr. 26/1997, disponibilă la adresa: http://lege5.ro/Gratuit/gu4tmobu/legea-nr-3-1970-privind-regimul-ocrotirii-unor-categorii-de-minori, accesată la data de 12.12.2015;
- Legea nr. 18/1990 pentru ratificarea Convenției cu privire la drepturile copilului, în vigoare de la 28.09.1990, publicată în Monitorul Oficial nr. 109 din 28 septembrie 1990, disponibilă pe http://lege5.ro/Gratuit/gy4dinrx/legea-nr-

- 18-1990-pentru-ratificarea-conventiei-cu-privire-la-drepturile-copilului, accesată la data de 11.12.2015;
- Legea nr. 416/2001, privind venitul minim garantat, consolidată 2009, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 401 din 20 iulie 2001, disponibilă la adresa: http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea venitului minim garantat.php, accesată la data de 12.12.2015;
- Legea nr. 272/2004 privind protecția si promovarea drepturilor copilului, republicată 2014, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 159 din 5 martie 2014, disponibilă la adresa: http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea_protectiei_copilului.php, accesată la data 12.12.2015;
- Legea nr. 273/2004 privind regimul juridic al adoptiei, republicată 2012, republicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 259 din 19 aprilie 2012, disponibilă la adresa: http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea adoptiei.php, accesată la data de 12.12.2015;
- Legea nr. 252/2010 privind ratificarea Convenţiei Consiliului Europei pentru protecţia copiilor împotriva exploatării sexuale şi a abuzurilor sexuale, adoptată la Lanzarote la 25 octombrie 2007 şi semnată de România la Lanzarote la 25 octombrie 2007, disponibilă la adresa: <a href="http://lege5.ro/Gratuit/geztsnjsgu/legea-nr-252-2010-privind-ratificarea-conventiei-consiliului-europei-pentru-protecţia-copiilor-impotriva-exploatarii-sexuale-si-a-abuzurilor-sexuale-adoptata-la-lanzarote-la-25-octombrie-2007-si-semna, accesată la data de 12.12.2015;
- Legea nr. 277/2010 privind alocatia pentru sustinerea familiei, republicată în 2012, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 785 din 22 noiembrie 2012, disponibilă la adresa: http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea 277 2010 alocatia sustinerea familiei.php, accesată la data de 10.12.2015;
- Legea nr. 138/2011 pentru ratificarea Convenției europene revizuite în materia adopției de copii, adoptată la Strasbourg la 27 noiembrie 2008 și semnată de România la Strasbourg la 4 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 409 din 10 iunie 2011, disponibilă la adresa: http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea 138 2011 conventia europeana materia adoptiei copii strasbourg 2008.php, accesată la data de 11.12.2015;
- Legea nr. 292 din 20 decembrie 2011, Legea asistenței sociale, publicată în Monitorul Oficial nr. 905 din 20 decembrie 2011, disponibilă la adresa: http://www.mmuncii.ro/pub/imagemanager/images/file/Legislatie/LEGI/L292-2011.pdf, accesată la data de 13.12.2015;
- Legea nr. 257/2013 pentru modificarea și completarea Legii nr. 272/2004 privind protecția și promovarea drepturilor copilului, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 607 din 30 septembrie 2013, disponibilă la adresa: http://www.dreptonline.ro/legislatie/legea 257 2013 modificare legea 272 2004 protecția promovarea drepturilor copilului.php, accesată la data de 11.12.2015;

- Hotărârea nr. 38 din 19 ianuarie 2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, publicată în Monitorul Oficial nr. 56 din 21 ianuarie 2011, disponibilă la adresa: http://www.aips-cj.ro/38.pdf, accesată la data de 13.12.2015;
- Hotărârea nr. 1113/2014 privind aprobarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului pentru perioada 2014–2020 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale pentru protecția și promovarea drepturilor copilului 2014–2016, disponibilă la adresa: <a href="http://lege5.ro/Gratuit/guydmnrzgm/hot-rarea-nr-1113-2014-privind-aprobarea-strategiei-na-ionale-pentru-protec-ia-i-promovarea-drepturilor-copilului-pentru-perioada-2014-2020-i-a-planului-opera-ional-pentru-im, accesată la data de 12.12.2015;
- Ordonanța de Urgență nr. 26 din 1997 privind protecția copilului aflat în dificultate, republicată în Monitorul Oficial nr. 276/24 iulie 1998, disponibilă la adresa: http://legislatie.resurse-pentru-democratie.org/legea/OUG-26-1997.php, accesată la data de 12.12.2015;
- Ordonanța de Urgență nr. 96 din 14 octombrie 2003 privind protecția maternității la locurile de muncă, publicată în Monitorul Oficial nr. 750 din 27 octombrie 2003, disponibilă la adresa: http://www.mmuncii.ro/pub/imagemanager/images/file/Legislatie/ORDONANTE-DE-GUVERN/OUG96-2003.pdf, accesată la data de 12.12.2015;
- Ordonanța de Urgență nr. 105 din 24 octombrie 2003 privind alocația familială complementară și alocația de susținere pentru familia monoparentală, disponibilă la adresa: http://www.mmuncii.ro/pub/imagemanager/images/file/Legislatie/ORDONANTE-DE-GUVERN/OUG105-2003 act.pdf, accesată la data de 12.12.2015;
- Ordonanța de Urgență nr. 148 din 3 noiembrie 2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, text actualizat în baza actelor normative modificatoare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, pâna la 31 decembrie 2008, disponibilă la adresa: http://www.mmuncii.ro/pub/imagemanager/images/file/Legislatie/ORDONANTE-DE-GUVERN/OUG148-2005 act.pdf, accesată la data de 13.12.2015;
- Ordin nr. 288/2006 din 06/07/2006, publicat în Monitorul Oficial, Partea I nr. 637 din 24/07/2006 pentru aprobarea Standardelor minime obligatorii privind managementul de caz în domeniul protecției drepturilor copilului, disponibil la adresa: http://www.managerdecaz.ro/docs/1161170231 Stand Ordin288 Managdecaz.pdf, accesat la data de 12.12.2015;
- Ordonanța de Urgență nr. 2/2011 pentru modificarea Legii nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, publicată în Monitorul Oficial, Partea I nr. 79 din 31 ianuarie 2011, disponibilă la adresa: http://www.dreptonline.ro/legislatie/oug-2-2011 modificare lege 277 2010 alocatia sustinerea familiei.php, accesată la data de 12.12.2015.

MULŢUMIRI

Autorii acestui volum doresc să mulțumească Fundației Jacobs pentru generoasa finanțare primită. Mulțumim Inspectoratelor Școlare, conducerii școlilor și profesorilor care ne-au permis accesul în clasele selectate. Mulțumim referenților volumului, coordonatorilor cercetării de teren, operatorilor de teren și de introducere a datelor, ca și tuturor celor care au contribuit la buna realizare a cercetării. Nu în ultimul rând suntem recunoscători celor peste 4.000 de elevi care au petrecut aproape o oră completând chestionarele și împărtășindu-ne astfel părerile și experiențele.

LISTA MEMBRILOR ECHIPEI DE PROIECT ȘI COLABORATORILOR

Coordonarea proiectului: Sergiu Bălțătescu, Claudia Bacter

Coordonarea cercetării de teren: Andrea Pop, Krisztina Bernáth, Adrian Pop

Secretariat: Alexandra Ioana Alb

Operatori de interviu și introducere date: Andreea Alvagiu, Paula Minodora Ciobanu, Florica Mihaela Coțe, Roxana Simina Gheți, Bogdan Cosmin Iacob, Alina Iosana Ilieș, Elena Monica Ilinca, Cristina Gabriela Indrieș, Adina Nicoleta Ivan Cozman, Florentin Alin Lolea, Elena Manea, Melánia Mendli, Florina Ioana Moga, Zenovia Mihaela Ochescu, Mădălina Annamaria Petrikaș, Adelina Ioana Popa, Iulia Andreea Tudor, Gabriela Neagu, Adrian Mardari, Florina Lorena Țirtea, Danieala Elena Suciu, Alexandra Dana Danciu, Maria Stoleru, Marioara Americai, Debora Tănăsescu, Ioana Daniela Mihuț

Traducerea în limba maghiară a chestionarelor: Ioan Selyem

Membrii echipei internaționale de management a proiectului: Sabine Andresen (Goethe University Frankfurt), Asher Ben-Arieh (The Hebrew University of Jerusalem and Haruv Institute), Jonathan Bradshaw (University of York), Ferran Casas (University of Girona), Gwyther Rees (University of York), Tamar Dinisman (International Survey of Children's Well-Being (ISCWeB) – coordonator)

ANEXE

ANEXA 1: CHESTIONARUL PENTRU CLASA A II-A (VÂRSTA DE 8 ANI), VARIANTA ÎN LIMBA ROMÂNĂ

CHESTIONAR SOCIOLOGIC (Clasa a II-a)

ci	unoaștem hestionar. E orecte sau onfidențial,	cum trāiesc copiii iste ANONIM, adi greģite. Suntem adicā nu vom trans	din ţara noastr cā nimeni nu va o interesaţi doar mite informaţiile	rā şi cum afla rāspun sā aflām pe care ni	se sir surile pāre le da	nt. Vā r pe care rile voa ţi. Pentr	rugām sā r : le daţi. N stre. Aces	rāspundeţ u existā r st chesti	i la acest räspunsuri onar este	i i		
Numele	scolii											
Localit	atea:	Şo	oalā de stat 🗌	Finanțată	i part	tial de l	a buget [Privatā				
Clasa:		Data	de azi:/	/2013								
2. 5	unt: Baiat [_ Fata _										
4. 50 (dacă	unt născut î i "nu", numel Care este li	în această țară: le țārii în care te-i mba vorbită cel n	3. Trăiesc în orașul/satul: 4. Sunt născut în această țară: Da Nu (dacă "nu", numele țārii în care te-ai născut :)									
LIM	Limba română Limba maghiară Limba romani (limba romilor) Alta (care?)											
LIM	Despre casa ta și oamenii cu care locuiești											
Despr	□ e casa ta	si oamenii cu	care locuieșt	<u>i</u>						_		
Despre	□ e casa ta ât de mult	şi oamenii cu eşti de acord sau	care locuieșt	i Nu sunt deloc de	Sunt	foarte		Foarte de	Total de	Nu		
Despre	c casa ta ât de mult dintre urmi	si oamenii cu ești de acord sau ătoarele propoziți	care locuieșt	Nu sunt deloc de acord	Sunt	foarte tin de cord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	acord	ştiu		
Despre	e casa ta ât de mult dintre urmi	si oamenii cu ești de acord sau ătoarele propoziți simt în siguranță	care locuiest I nu cu fiecare i?	Nu sunt deloc de acord	Sunt	foarte tin de cord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	acord	ştiu		
Despre	e casa ta ât de mult dintre urmi Acasā mā Acasā am	si oamenii cu ești de acord sau ătoarele propoziți simt în siguranță un loc liniștit în ca	care locuiest I nu cu fiecare i? re pot sā învāț	Nu sunt deloc de acord	Sunt	foarte tin de cord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	acord	ştiu		
Despre	e casa ta ât de mult dintre urmi Acasā mā Acasā am Pārinţii me	si oamenii cu ești de acord sau ătoarele propoziți simt în siguranță un loc liniștit în ca	care locuieșt i nu cu fiecare ii? re pot să învăț care au grijă de	Nu sunt deloc de acord	Sunt	foarte tin de cord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	acord	ştiu		
Despre	Pespre casa ta și oamenii cu care locuiești 5. Cât de mult ești de acord sau nu cu fiecare dintre următoarele propoziții? Acasă mā simt în siguranță Acasă am un loc liniștit în care pot să învăț Părinții mei (sau persoanele care au grijă de mine) mă ascultă și țin cont de ceea ce spun Părinții mei (sau persoanele care au grijă de mine) mă tratează corect 6. Cât de multumit ești de fiecare dintre următoarele lucruri: Casa sau apartamentul în care locuiești											
Despre	e casa ta ât de mult dintre urmi Acasā mā Acasā am Pārinţii me mine) mā În familia mod plāc Pārinţii me	si oamenii cu ești de acord sau ătoarele propoziți simt în siguranță un loc liniștit în ca ii (sau persoanele ii ascultă și țin cont noastră ne petrec cut împreună ei (sau persoanele	care locuiest inu cu fiecare i? re pot sā învāt care au grijā de de ceea ce spun em timpul în	Nu sunt deloc de acord	Sunt	foarte tin de cord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	acord	ştiu		
5. C	e casa ta ât de mult dintre urmi Acasā mā Acasā am Pārinţii me mine) mā În familia mod plāc Pārinţii me mine) mā	si oamenii cu esti de acord sau ătoarele propoziți simt în siguranță un loc linistit în ca ii (sau persoanele ii ascultă și țin cont noastră ne petrec cut împreună ei (sau persoanele ii tratează corect umit ești de fieca	care locuiest i nu cu fiecare i? re pot sā învāṭ care au grijā de de ceea ce spun em timpul în care au grijā de	Nu sunt deloc de acord	Sunt	foarte tin de cord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	acord	ştiu		
5. C	e casa ta ât de mult dintre urmi Acasā mā Acasā am Pārinţii me mine) mā În familia mod plāc Pārinţii me mine) mā	si oamenii cu ești de acord sau ătoarele propoziți simt în siguranță un loc liniștit în ca ci (sau persoanele ci ascultă și tin cont noastră ne petrec cut împreună ei (sau persoanele ă tratează corect unit ești de fieca e lucruri:	care locuiest i nu cu fiecare i? re pot sā învā; care au grijā de de ceea ce spun em timpul în care au grijā de	Nu sunt deloc de acord	Sunt	foarte ţin de cord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	acord	ştiu		
5. C	e casa ta ât de mult dintre urm Acasā mā Acasā am Pārinţii me mine) mā În familia mod plāc Pārinţii me mine) mā ât de multu urmātoarel Casa sau a Oamenii ci	si oamenii cu ești de acord sau ătoarele propoziți simt în siguranță un loc liniștit în ca ii (sau persoanele ri ascultă și țin cont noastră ne petrec ut împreună ei (sau persoanele ă tratează corect unit ești de fieca e lucruri: partamentul în car	care locuiest i nu cu fiecare i? re pot sā învā; care au grijā de de ceea ce spun em timpul în care au grijā de	Nu sunt deloc de acord	Sunt pur a	foarte ţin de cord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	acord	ştiu		

trea	de des în cursul <i>săj</i> <i>ute</i> ai petrecut tim ăcând următoarele	pul cu familia	Del	ос	_	datā douā		Maj zile	oritate Ior	a Î	n fieo zi		Nu șt	iu
	Am vorbit unii cu	u alţii												
	Ne-am distrat în	npreunā												
	Am învățat împr	eunā												
Banii :	Banii și lucrurile pe care le ai													
8. Pe	8. Pe care dintre următoarele lucruri le ai sau nu?								Nu ş	tiu				
	Haine bune de mers la scoală													
	Acces la un calcu	ulator acasã												
	Acces la Interne	:t												
	O mașină pentru	transportul f	amiliei											
	Un televizor aca	sā pe care poţ	i sã îl fo	loseșt	i									
9. C	ât de mult eşti m	ultumit de to	ate lucr	urile p	e car	re le	ai?							
									C	3				
								\Box	ı					
10. Cât	t de des eşti îngr											_		
	niciodată	foarte rar	<u> </u>	des		+	intotd		а	nu ş		\dashv		
												_		
10A. T	'e rugăm scrie ca	re este ocupo	tia tată	ílui tăi	u/ce l	ucrea	ıză elî	?						
10B. T	e rugăm scrie cai	re este ocupa	tia mam	ei tal	e/ce l	ucre	ază ea	? _						
Despr	e prietenii tăi	și alți oam	eni											
	Cât de mult eşti următoarele prop		nu cu		Nu : delo acc	c de	Sun foar puţin acor	te de	Sui oarecu aco	ım de	Foar de aco	3	Total de acord	Nu știu
	Prietenii mei sun	t de obicei dr	āguţi cu	mine						1		1		
	Am destui priete	eni						\perp		1		1		
12.	Cât de multumit (ești de		6	3		3	6	4	C	1		4	Nu știu
	Prietenii täi?]	- 1								
	Oamenii care loc		ta?		_	_								
	Relațiile tale cu	oamenii?			J									

 Cât de des în săptămâna trecută ai petrecut timp alături de prietenii tăi, făcând următoarele lucruri înafara școlii: 	Del	oc		datā sau douā ori	Majo zilelo	oritatea or	fie	În ecare	zi N	ıştiu	
Am vorbit unii cu alţii		1									
Ne-am distrat împreună]									
Ne-am întâlnit sā învāṭām împreunā (în afara școlii)		1									
Despre zona în care locuiești Nu sunt Sunt Foarte											
 În ce măsură eşti sau nu de acord cu următoarele propoziții: 		delo	sunt oc de ord	foarte puţin d acord	e oar	Sunt ecum de acord		е	Total d acord	Nu știu	
În zona în care locuiesc sunt destule lo de joacă și de distracție		[_								
Mā simt în siguranţā când mā plimb în : care locuiesc	zona în	aîn □									
15. Cât de multumit ești de	5	3	\in	9	4	C)	C	9	Nu știu	
Felul cum se poartă oamenii cu tine atunci când mergi la doctor				1					3		
Spațiile din aer liber pe care copiii le pot folosi în zona ta				1					1		
Zona în care locuiești, în general				1							
Despre scoală											
 În ce măsură eşti sau nu de acord cu următoarele propoziții: 		Nu su deloc acor	de	Sunt foarte puţin de acord	oarea	unt cum de ord	Foar de acor	3	Total de acord	Nu știu	
Profesorii mei mā ascultā și ţin cont do ceea ce spun eu	3							1			

17.	În <i>luna trecută</i> cât de des:	Niciodatā	O datā	De 2 sau 3 ori	Mai mult de trei ori	Nu știu
	Ai fost lovit de alţi copii la şcoalā?					
	Copiii din clasa ta NU te-au primit în jocurile și activitățile lor?					

ceea ce spun eu

Îmi place să merg la școală

Mã simt în siguranță la școală

Profesorii mei sunt corecți cu mine

18.	Cât de multumit esti de:	3	4	4	4	4
	Ceilalţi copii din clasã?					
	Notele/calificativele pe care le iei?					
	Experiența ta cu școala?					
	Relația cu profesorii?					

19. De obicei, cât de des îţi petreci timpul făcând următoarele activităţi, atunci când nu eşti la şcoală?	Rareori sau niciodată	Mai puţin de o datā pe sāptāmânā	de douā ori	În fiecare zi sau aproape în fiecare zi	Nu știu
Iau ore în afara școlii, diferite de materiile pe care le fac la școală (de exemplu: muzică, sport, dans, limbi străine,)					
Citesc de plācere (nu pentru a-mi face temele)					
Ajut în casă la treburile gospodărești					
Îmi fac temele					
Mā uit la televizor					
Fac sport sau exerciții					
Stau la calculator					

Mai multe despre tine

20. (Cât de multumit eşti de	3	4	*	4	4
	Libertatea pe care o ai					
	Sānātatea ta					
	Felul în care arăți					
	Propriul täu corp					
	Ceea ce faci în timpul liber					
	Felul în care ești ascultat de către adulți					
	Cât de în siguranță te simți					
	Viaţa ta ca întreg					

Viata ta și lucrurile din viata ta

rât de mult ești de acord sau nu cu următoarele propoziții:	Nu sunt deloc de acord	Sunt foarte puţin de acord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	Total de acord	Nu știu
Viața mea merge bine						
Viața mea e așa cum trebuie						
Am o viaţā bunā						
Am ce vreau în viață						
Lucrurile în viața mea sunt excelente						

	e rugăm să răspunzi la următoarele întrebări despre repturile copiilor:	Nu	Nu sunt sigur	Da
ş	Știu ce drepturi au copiii			
A	Am auzit de Convenția cu privire la Drepturile Copiilor			
C	Cred că în țara mea adulții respectă drepturile copiilor			

23. ATENȚIE! La următoarea întrebare trebuie să alegi un număr de la 0 la 10 !!

Până în prezent, cât de multumit esti de viata ta ca întreg?

O = deloc mulţumit total mulţumit = 10										
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

În final

Acum testăm acest chestionar și ne-ar interesa să auzim opiniile voastre pentru a ne ajuta să-l îmbunătățim.

Te rugăm să ne spui dacă ești de acord sau nu cu următoarele propoziții despre chestionar:	Nu sunt de acord	De acord	Nu știu
Chestionarul este prea lung			
În chestionar am fost întrebat despre lucruri care cred sunt importante			

Îți mulțumim foarte mult pentru participare!!!!

ANEXA 2: CHESTIONARUL PENTRU CLASA A IV-A (VÂRSTA DE 10 ANI), VARIANTA ÎN LIMBA ROMÂNĂ

CHESTIONAR SOCIOLOGIC (Clasa a IV-a)

(Dragi copii. Suntem un grup de cercetători de la Universitatea din interesați să cunoaștem cum trăiesc copiii din țara noastră și cum se simt. Vă rugăm să răspundeți la acest chestionar. Este ANONIM, adică nimeni nu va afla răspunsurile pe care le dați. Nu există răspunsuri corecte sau greșite. Suntem interesați doar să aflăm părerile voastre. Acest chestionar este confidențial, adică nu vom transmite informațiile pe care ni le dați. Pentru fiecare întrebare treceți un X în dreptul căsuței care se potrivește situației sau părerii voastre.											
	· in arepiare	usu jer cu	re se poiri	veşte situaçler	sau parerii	vousire.						
Numel	s ścolii											
Localit	atea:		Şcoali	ā de stat □ F	inanţatā po	rtial de	la b	uget 🗌 🛭	Privatā 🗌			
Clasa: .			Data de	azi://2	2013							
Despr	e tine											
1.	Am vârsta de		ani									
2.	Sunt: Bāiat 🗆	Fatā]									
3. 1	răiesc în ord	ışul/satul	:									
4.	Sunt născut î	in aceast	ă țară: Do	ı Nu □ (d	acā "Nu", n	umele ţā	rii: .)		
Despr	e casa ta	și oame	nii cu ca	re locuiești								
5. U	 Unii copii dorm de obicei în aceeaşi casă în fiecare noapte. Alţi copii dorm adesea în case diferite. Alege care dintre următoarele propoziţii ţi se potriveşte cel mai bine 											
	Dorm întotdeauna în aceeași casă											
ı				ar câteodată do ni sau într-o co		ntā)						
ı	Dorm de obice					,-,						
6. 0	are dintre u	rmătoare	le propozit	tii descrie cel	mai bine c	asa în c	are	locuiți cel	mai mult?			
Loc	uiesc cu fami	lia mea										
Loc	uiesc într-o f	amilie de	plasament									
Loc	uiesc intr-o c	asā de co	pii									
6A. (are este lim	ba vorbit	ă cel mai	des în familia	ta?							
_				Limba romani		ilor)	Α	lta (care?_)		
7. A	iceastă întrel			amenii cu care	locuiești.	Te rog	, bi	fează TO	ŢI oamenii c	are locuiesc		
	Mama	Tata	Tatāl vitreg	Mama vitregā	Bunica	Bunicu	ul	Fraţi - Surori	Alţi copii	Alţi adulţi		
			United	uni egu			\dashv	D				
							_					

7A. În ultimul an, vreunul dintre părinț mult de o lună?	i a lo	cuit/lucro	ıt în	altă ta	ıră	mai		Da			Nu		\neg	
Mama														
Tatāl														
8. Cât de mult eşti de acord sau n	Nu sunt	n	t foar		_	Sunt recum		Foarte		al	Nu știu			
fiecare dintre următoarele propoziții?	de acord		acord			acord	de	acord	acord					
Acasā mā simt în siguranţā					Ī									
Acasă am un loc liniștit în care pot să în	vāţ				┪			Т						
Pārinții mei (sau persoanele care au grij mine) mă ascultă și țin cont de ceea ce:	spun											[
În familia noastră ne petrecem timpul în plăcut împreună													-	
Pārinţii mei (sau persoanele care au grij mine) mā trateazā în mod corect	ā de											[
2. Cât de multumit ești de fiecare dintre următoarele lucruri din viața ta: 0 = deloc mulțumit total multumit total multumit														
Casa sau apartamentul în care locuiești?	0	1	2	3	4	4	5	6	7	8	(9	10	
Oamenii cu care locuiești?	0	1	2	3	4	4	5	6	7	8	(9	10	
Toți ceilalți oameni din familia ta?	0	1	2	3	4	4	5	6	7	8	(9	10	
Viața ta de familie?	0	1	2	3	4	4	5	6	7	8	(9	10	
Cât de des săptămâna trecută ai petrecut timpul cu familia ta făcând următoarele lucruri:		eloc	O datā sau de douā ori			Majoritate zilelor					e	Nu știu		
Am vorbit unii cu alţii														
Ne-am distrat împreună			0											
Am învățat împreună														
11. Pe care dintre următoarele lucro	ıri le	ai sau nu	?		_[Da			Nu		Nu știu			
Haine bune de mers la școală														
Acces la un calculator acasā					⅃					\Box				
Acces la Internet	Acces la Internet Telefon mobil									1				
Propria ta camerã														
Carți pe care să le citești de pla					4									
O mașină pentru transportul fan					4					$\overline{}$				
	Ceva al tāu la care sā asculţi muzicā Un televizor acasā pe care poţi sā îl foloseşti													

0 = deloc multumit = 10												
0 1 2 3	4		5	(3	7	8		9	-	10	
13. Cât de des eşti îngrijorat în legătur	,	at: I							_			
Niciodată Câteodată		leseo			deauna		Nu ş	tiu				
						ヿ						
13B. Te rugăm scrie care este ocupația to	+ălui ·	+ău/	ce luc	2070 0	lo	_			l			
13C. Te rugăm scrie care este ocupația m												
	umer	uiez	ce iuc	euzu e	u							
Despre prietenii tăi și alți oameni												
14. Cât de mult ești de acord sau nu ci	,	Nu	sunt	Sunt f			unt		rte	Total	Nu	
următoarele propoziții:		de o	cord	puţin			cum de cord		e ord	de acord	ştiu	
Prietenii mei sunt de obicei drāguţi cu m	ine	- (]			
Am destui prieteni		-										
15. Cât de multumit esti de fiecare 0 = deloc multumit total multumit = 10 dintre următoarele lucruri din viața ta?												
Prietenii täi?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Oamenii care locuiesc în zona ta?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Relațiile tale cu oamenii în general?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
 Cât de des în săptămâna trecută ai timp alături de prietenii tăi, făcând următoarele lucruri în afara școlii: 	petre	ut	Delo	~	latā sa douā or		ajorita zilelor		_	n Ire zi	Nu știu	
Am vorbit unii cu alţii									[3		
Ne-am distrat împreună		╗		\top		т				1		
Ne-am întâlnit să învățăm împreună (în afe	ara şco	ılii)							[3		
Despre zona în care locuiești		_										
17. În ce măsură ești sau nu de acord	cu	N	u sunt		foarte		Sunt		arte de	Total	Nu	
următoarele propoziții:		de	acord		in de ord		ecum de cord		cord	de	ştiu	
In zona în care locuiesc sunt destul	е	T										
locuri de joacă sau de distracție Mă simt în siguranță când mă plimb	în	Н						Н				
zona în care locuiesc		上						\perp				
18. În ce măsură te simți mulțumit de fiecare dintre următoarele lucruri 0 = deloc mulțumit total mulțumit = 10												
din zona în care locuiești? Felul în care se poartă oamenii cu tine	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
atunci când mergi la doctor? Spațiile din aer liber pe care copiii le				3		0	0	- /	0	9	10	
pot folosi în zona ta?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Zona în care locuiești, în general?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	

Despre scoala						
	Nu sunt de acord	Sunt foarte puţin de acord	Sunt oarecum de acord	Foarte de acord	Total de acord	Nu știu
Profesorii mei mā ascultā si tin cont de ceea ce spun eu						

urmatourele propoziții:	de deor d	acord	de acord	acord	acord	şııu
Profesorii mei mã ascultă și țin cont de ceea ce spun eu						
Îmi place să merg la școală						
Profesorii mei sunt corecți cu mine						
Mā simt în siguranţā la şcoalā						

20. În	luna trecută cât de des:	Niciodatā	O datā	De 2 sau 3 ori	Mai mult de 3 ori	Nu știu
	Ai fost lovit de alţi copii la şcoalā?					
	Copiii din clasa ta NU te-au lāsat sā participi la jocurile și activitāțile lor?					

21.	În ce măsură te simți mulțumit de fiecare dintre următoarele lucruri din viața ta?	0 = d	eloc m	ulţumi	to	total mulţumit = 10						
	Ceilalţi copii din clasă?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Notele/calificativele pe care le iei?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Expriența ta cu școala?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Viaţa ta de elev?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Lucrurile pe care le-ai învăţat?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Relaţia cu profesorii?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

 De obicei, cât de des îţi petreci timpul făcând următoarele activităţi, atunci când nu eşti la şcoală? 	Rareori sau niciodată	Mai puţin de o datā pe sāptāmânā	O datā sau de douā ori pe sāptāmânā	În fiecare zi sau aproape în fiecare zi	Nu știu
Iau ore în afara școlii, diferite de materiile pe care le fac la școală (de exemplu: muzică, sport, dans, limbi străine,)			0		
Citesc din placere (nu pentru a-mi face temele)					
Ajut în casă la treburile gospodărești					
Îmi fac temele					
Mā uit la televizor sau ascult muzicā					
Fac sport sau exerciții fizice					
Stau la calculator					
Muncesc singur sau alături de alți membri ai familiei pentru a câștiga bani					

Mai multe despre tine

23. În ce măsură te simţi mulţumit de fiecare dintre următoarele lucruri din viaţa ta?	0=0	teloc n	it		total mulţumit = 10						
Felul în care îți folosești timpul?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Libertatea pe care o ai?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sānātatea ta?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Felul în care arăți?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Corpul tau?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Ceea ce faci în timpul liber?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Felul în care ești ascultat de către adulți?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Încrederea pe care o ai în tine?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Viața ta ca întreg?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

26. În ultimul an	Nu	Da
Ţi-ai schimbat locuinţa?		
Te-ai mutat în altă zonă din oraș/sat sau în alt oraș/sat?		
Te-ai mutat la altā școalā?		
Ai locuit în altă țară mai mult de o lună?		

25.	Locuiești	cu	aceiași	părinți	sau	persoane	care	au	grijă	de	tine	ca	și	anul	trecut?	٠
						Nu			Da							

26. În ce măsură te simţi mulţumit de fiecare dintre următoarele lucruri din viaţa ta?	0 = 0	deloc r	mulţun	nit				t	total m	nulţum	it = 10
Cât de în siguranță te simți?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
De lucrurile la care vrei să fii bun?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
De lucrurile pe care le faci în afara casei?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
De ceea ce se poate întâmpla cu tine, mai târziu în viață?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
De cât ești de pregătit pentru viitor?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

27. În general, cât de fericit te-ai simțit în ultimele două săptămân?

Ī	0 = delo	- familia	,		2,,,,,	nese doda	Suprama			10 =tota	l fericit
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Viata și viitorul tău

	ugăm să ne spui în ce măsură ești sau nu d cu fiecare dintre aceste propoziții?	0 = 0										=total
	Viaţa mea merge bine	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Viața mea e așa cum trebuie		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
[Am o viaţā bunā	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
[Am ce vreau în viațā		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
[Lucrurile din viața mea sunt excelente		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Te rugăm răspunde la următoarele întrebări despre drepturile copiilor:	Da	Nu sunt sigur	Nu
Știu ce drepturi au copiii			
Am auzit de Convenția cu privire la Drepturile Copiilor			
Cred cā, în țara mea, adulții respectă drepturile copiilor			

30. Imaginează-ți că ești deja adult: la această vârstă, cât de mult crezi că ți-ai dori ca ceilalți să aprecieze următoarele calități?

•	0 = d	eloc							foart	e mult	= 10
Faptul cā eşti prietenos	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Relațiile tale cu oamenii		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Banii tāi	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Puterea pe care o ai	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Familia ta	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Personalitatea ta	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Bunātatea ta	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Imaginea ta	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

31. Mai jos este o listă de cuvinte care descriu diferite sentimente si emoții. Te rugăm să citești fiecare cuvânt și apoi să bifezi o căsuță pentru a spune cât de mult te-ai simțit în acest fel în ultimele două săptămâni

11. 11. 11. 11. 11. 11. 11. 11. 11. 11.	0 = d	foart	foarte mult = 10								
Multumit	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Fericit	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Relaxat	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Activ	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Calm	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Plin de energie	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Acum testăm acest chestionar și ne-ar interesa să auzim opiniile voastre pentru a ne ajuta să-l îmbunătățim

Te rugăm să ne spui dacă ești de acord sau nu cu următoarele propoziții despre chestionar:	Nu sunt de acord	De acord	Nu știu
Chestionarul este prea lung			
In chestionar am fost întrebat despre lucruri care cred sunt importante			

Îți mulțumim foarte mult pentru participare!!!!

ANEXA 3: CHESTIONARUL PENTRU CLASA A VI-A (VÂRSTA DE 12 ANI), VARIANTA ÎN LIMBA ROMÂNĂ

CHESTIONAR SOCIOLOGIC (Clasa a VI-a)

ci	unoaștem cu hestionar. Est orecte sau g onfidențial, ad	m trăies te ANON reșite. S dică nu vo	c copiii di IM, adică iuntem int m transmit	de cercetatori in ţara noastră nimeni nu va at teresaţi doar te informaţiile vește situaţiei	i și cum se fla răspunsi să aflăm p pe care ni l	e simt. urile po pāreril e daţi.	. Vā e car e vo Pent	rugām sā e le daţi. N astre. Ace	rāspundeţi l lu existā rās st chestion	a acest spunsuri ar este		
Numele	şcolii											
Localita	itea:		Şcoali	ā de stat 🗌 🛭 F	inanţatā pa	rtial d	le la t	ouget 🗌	Privatā 🗌			
Clasa: _			Data de	azi://2	2013							
2. 5 3. T	m vârsta de Sunt: Bāiat □ răiesc în ora	Fatā□ şul/satul] :	ı Nu □ (do)		
5. Un	nii copii dorm Alege care o orm întotdea orm de obice parte (de orm de obice	n de obico dintre ur una în acea i în aceaa e exemplo i în două mătoarel ia mea amilie de	ei în acee mătoarele eeași casă și casă, do u la priete case cu ad e propozit	ar câteodată do ni sau într-o ca lulți diferiți tii descrie cel	se potriveş orm în altă ısă de vacar	ite cel	mai	bine				
		Limba r		des în familia Limba romani		ilor)	A	lta (care?)		
7. A		are este	despre o	amenii cu care		Te ro	og, bi	fează TO	ŢI oamenii o	care locuiesc		
	Mama Tata Tatāl Mama Bunica Bunicul Fraţi - Alţi copii Alţi adulţi											
]					
	În ultimul an ă țară mai m	-		írinți a locuit :	sau lucrat	în		Da	Nu			
	Mama											
	Tatāl					T						

			lt ești de acord sau nu d rmătoarele propoziții?	u fiec	are		sun acon	d P	nt fo uţin acor		oare	nt cum cord	Foar de acor		Tot de acor		Nu știu
		Acasā n	nā simt în siguranţā]					
			ım un loc liniştit în care po]					
		mine)	mei (sau persoanele care o mă ascultă și țin cont de ce	ea ce s	spun							3					
			lia noastră ne petrecem ti lăcut împreună	mpul îr	1)				П	
		Pārinţii	mei (sau persoanele care ne) mā trateazā în mod co		ā							3				Ī	
9.			it ești de fiecare dintre lucruri din viața ta:	0 = d	eloc	mulţ	umit							tota	l mul	ţum	it = 10
			mentul în care locuiești?	0	1		2	3	4		5	6	7	8		9	10
	Oamer	nii cu care	e locuiești?	0	1	I	2	3	4		5	6	7	8		9	10
	Toți ce	eilalţi oan	neni din familia ta?	0	1		2	3	4	5	5	6	7	8		9	10
	Viața t	ta de fam	ilie?	0	1		2	3	4	5	5	6	7	8		9	10
	10. d di	oc			latā so douā o			orita ilelor		În	fieco zi	are	Ν	lu știu			
		Am vor															
		Ne-am	distrat împreună			T											
		Am învă	iţat împreunā														
	11. Cât	t de des	primești bani de buzuna Nu primesc bani de buzu		rche	ază	doar	uns	ingur	pătr	ățel!))	Т				
			Primesc bani de buzunar		u în r	mod r	requ	lat					_				
			Primesc bani de buzunar (aproximativ câți bani	în fiec	are:	sāptā	āmâr	ıā	nônā:)		lei)					
			Primesc bani de buzunar (aproximativ câți bani	în fiec	are	lunā			war ruz		lei)	_ 161)					
			(aproximativ caji basi	pi iiiieş		11000	ui e i	unus				lu şti	u				
	12.	Pe care o	dintre următoarele lucrur	i le ai	sau	nu?			Г	1	Da	\neg	N			Nu :	etiu
		1	une de mers la scoală	544				Ť						П			
		Acces lo	a un calculator acasã					T			T			П		3	
		Acces lo	a Internet					I]	
		Telefor	mobil														3
			ta camerã														
		Cārţi pe													3		
		O maşir							П	Ţ	п			П			
		Ceva al tău la care să asculți muzică							4								3
		Un televizor acasă pe care poți să îl folos															3

13. (isti de toate iu iit	crurii	e pe	car	e ie	ai?					to	tal n	nultu	mit	= 10
	0 = deloc multumit				4			5	6		7	8		ç			10
14.	Cât de de	s esti îr	parijorat în leok	iturë	cu /	âti	bani	are	famil	ia ta?							
	Nicio		Câteodată	T		lesec		_	Intoto		_	Nu ş	tiu				
				Т					[ا [
15. (Câți dintre	e adulții	cu care locuie	ști pr	rimes	sc be	ani p	entr	u mur	ica loi	?						
	nici u		unul	T		doi		_	ai mul		_	Nuş	tiu				
									[
15B.	Te rugăr	m scrie	care este ocup	atia r	mame	ei ta	le/ce	e luc	rează	í ea?							
întâmp pentru	ola anul tr ı familia t	recut pe ra și per					ompo	ari c		rau luc		pe at	unci		m si		
15C.	Față de d	anul tre	cut,						trecut		trecu			l tre		∐	ştiu
	ba <mark>ni</mark> are f							[[
			nții tăi pe lucuri ne și cadouri)?	pentr	ru tir	ne		[
Cât o	de des îi au	uzi pe ac	lulții din familia	ta vo	rbin	d	t	1								11	_
des	spre probl	eme cu t	oanii?											-		Ш	-
espr	e priete	nii tăi	și alți oamer	<u>ni</u>													
	Cât de mu următoare	_	de acord sau ni oziții:	u cu			sunt	sunt puţin de acord			oared	unt :um de ord	d	rte le ord	(otal de ord	Nu
Prie	etenii mei	sunt de	obicei drāguţi c	u min	е	ı								3			
Am	destui pri	ieteni				ı		Ι									
			sti de fiecare cruri din viata t		0 = d	ieloc	mulţ	umi	t				1	total	mul	ţumi	t = 10
	Prietenii	tāi?			0	1		2	3	4	5	6	7	8	3	9	10
	Oamenii	care loc	uiesc în zona ta	?	0	1		2	3	4	5	6	7	8	3	9	10
Relațiile tale cu oamenii în general? 0						1		2	3	4	5	6	7	8	3	9	10
 Cât de des în săptămâna trecută ai petrecu timp alături de prietenii tăi, făcând următoarele lucruri în afara școlii: 						cut	De	loc		atā sa Iouā oi	140	ajorito zileloi		fie	În care	zi	Nu știu
Am vorbit unii cu alţii																	
Ne-am distrat împreună							ı 🗆										
Ne-am întâlnit să învățăm împreună (<i>în afara școlii</i>)					olii)]										

Relația cu profesorii?

Despre zona în care locuiești											
19. În ce măsură ești sau nu de acord d următoarele propoziții:	cu		sunt cord	puţi	foarte n de ord	oare	ount cum de cord	d	arte de ord	Total de acord	Nu știu
Primăria le cere părerea copiilor și tinerilo despre lucrurile care sunt importante pe	ntru ei	[
În zona în care locuiesc sunt destule locuri joacă sau de distracție				[
Mā simt în siguranţā când mā plimb în zona care locuiesc	în							[
20. În ce măsură te simți multumit de fiecare dintre următoarele lucruri din zona în care locuiești?	oc m	nulţum	it				to	otal n	nulţumit	= 10	
Poliția locală din zona în care locuiești	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Felul în care se poartă oamenii cu tine atunci când mergi la doctor?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Spațiile din aer liber pe care copiii le pot folosi în zona ta?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Zona în care locuiești, în general?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Despre școală 21. În ce măsură ești sau nu de acord a următoarele propoziții:		de a	sunt cord	puţi acc	foarte n de ord	oare de a	unt ecum ecord	Foar de acor	e rd	Total de acord	Nu știu
Profesorii mei mā ascultā și țin cont de ceea ce s	pun eu					0			-		
Īmi place sā merg la şcoalā									_		_
Profesorii mei sunt corecți cu mine									\rightarrow		
Mā simt în siguranţā la şcoalā		L		L		ı					
22. În <i>luna trecută</i> cât de des:		Ni	ciodat	tā O	datā	De 2	2 sau 3	ori		i mult 3 ori	Nu știu
Ai fost lovit de alţi copii la școalā?											
Copiii din clasa ta NU te-au lāsat sā la jocurile și activitāțile lor?	particip	i									
 În ce măsură te simți mulțumit de fiecare dintre următoarele lucruri din viața ta? 	0 = de	loc m	ulţum	it				to	otal n	nulţumit	= 10
Ceilalţi copii din clasā?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Notele pe care le iei?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Exprienţa ta cu școala?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Viaţa ta de elev?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Lucrurile pe care le-ai învăţat?	0	1	2	3	4	5 6		7	8	9	10

 De obicei, cât de des îți petreci timpul făcând următoarele activități, atunci când nu ești la școală? 	Rareori sau niciodată	Mai puţin de o datā pe sāptāmânā	O datā sau de douā ori pe sāptāmânā	În fiecare zi sau aproape în fiecare zi	Nu știu
Iau ore în afara școlii, diferite de materiile pe care le fac la școală (de exemplu: muzică, sport, dans, limbi străine,)					
Particip la activități organizate de timp liber (de exemplu: organizații de tineret, cercetași,)					
Citesc din placere (nu pentru a-mi face temele)					
Ajut în casă la treburile gospodărești					
Îmi fac temele					
Mā uit la televizor sau ascult muzicā					
Fac sport sau exerciții fizice					
Stau la calculator					
Îmi petrec timpul de unul singur					
Am grijā de fraţii sau surorile mele sau de alţi membri ai familiei					
Muncesc singur sau alături de alţi membri ai familiei pentru a câștiga bani					

Mai multe despre tine

25. În ce măsură te simţi mulţumit de fiecare dintre următoarele lucruri din viaţa ta?	0=0	ieloc n	nulţum	nit				to	tal mu	ılţumit	1 = 10
Felul în care îți folosești timpul?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Libertatea pe care o ai?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Numărul de oportunități pe care le ai în viață?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sānātatea ta?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Felul în care arăți?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Corpul tāu?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Ceea ce faci în timpul liber?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Felul în care ești ascultat de către adulți?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Încrederea pe care o ai în tine?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Viața ta ca întreg?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

26. În ultimul an	Nu	Da
Ţi-ai schimbat locuinţa?		
Te-ai mutat în altă zonă din oraș/sat sau în alt oraș/sat?		
Te-ai mutat la altā şcoalā?		
Ai locuit în altă țară mai mult de o lună?		

27.	Locuiești d	u aceiași	părinți	sau	persoan	e care	au	grijă	de	tine	ca	și	anul	trecut?	١
				Nu		Da									

	. În ce măsură te simți mulțumit de fiecare dintre următoarele lucruri din viața ta?	O = deloc multjumit = 1										
_	Cât de în siguranță te simți?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	De lucrurile la care vrei să fii bun?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	De lucrurile pe care le faci în afara casei?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	De ceea ce se poate întâmpla cu tine, mai târziu în viață?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	De cât ești de pregătit pentru viitor?	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

29. În general, cât de fericit te-ai simțit în ultimele două săptămâni?

0 = deloc	10 =tota	l fericit								
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Viata și viitorul tău

simti î rugăm	nează cinci propoziții despre cum te în legătură cu viața ta ca întreg. Te să ne spui în ce măsură ești sau nu de cu fiecare dintre aceste propoziții?	0 = 0 de a										=total acord
	Viaţa mea merge bine	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Viața mea e așa cum trebuie	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Am o viaţā bunā	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Am ce vreau în viață	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	Lucrurile din viața mea sunt excelente	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Te rugăm răspunde la următoarele întrebări despre drepturile copiilor:	Da	Nu sunt sigur	Nu
Știu ce drepturi au copiii			
Am auzit de Convenția cu privire la Drepturile Copiilor			
Cred cā, în țara mea, adulții respectă drepturile copiilor			

32. Imaginează-ți că ești deja adult: la această vârstă, cât de mult crezi că ți-ai dori ca ceilalți să aprecieze următoarele calități?

<u> </u>	0 = d	eloc		foarte mult = 10							
Faptul cā eşti prietenos	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Relațiile tale cu oamenii	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Banii tāi	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Puterea pe care o ai	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Familia ta	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Personalitatea ta	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Bunātatea ta	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Imaginea ta	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

33. Mai jos este o listă de cuvinte care descriu diferite sentimente si emoții. Te rugăm să citești fiecare cuvânt și apoi să încercuiești cifra care arată cât de mult te-ai simțit în acest fel în ultimele două săptămâni

• • • • • • • • • • • • • • • • • • • •	0 = d	eloc							foarte mult = 10			
Multumit	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Fericit	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Relaxat	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Activ	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Calm	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Plin de energie	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	

 În ce măsură eşti sau nu de acord cu fiecare dintre aceste afirmaţii: 		deloc cord									=total acord
Îmi place felul cum sunt	0	1.	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sunt bun(ā) în a-mi organiza activitățile zilnice	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Oamenii sunt în general destul de prietenoși cu mine	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Am de ales între destule posibilități de petrecere a timpului liber	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Simt cā învāţ foarte mult în acest moment	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Simt cā știu în ce direcție merge viața mea	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Mā simt singur(ā)	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Sunt optimist(ā) în legătură cu viitorul meu	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

Acum testăm acest chestionar și ne-ar interesa să auzim opiniile voastre pentru a ne ajuta să-l îmbunătățim

33. Te rugăm să ne spui dacă ești de acord sau nu cu următoarele propoziții despre chestionar:	Nu sunt de acord	De acord	Nu știu
Chestionarul este prea lung			
In chestionar am fost întrebat despre lucruri care cred sunt importante			

Îți mulțumim foarte mult pentru participare!!!!

Studiul *Lumile copiilor* (Ancheta Internațională asupra Bunăstării Copiilor – ISCWeB), este o cercetare la nivel global ce urmărește culegerea de date reprezentative asupra vieții zilnice a copiilor, a activităților acestora și asupra percepțiilor și evaluărilor pe care le au privind propriile lor vieți. Scopul este îmbunătățirea bunăstării copiilor prin creșterea nivelului de conștientizare în rândul copiilor, părinților și comunităților din care fac parte, a liderilor de opinie, a factorilor de decizie politică, profesionistilor și publicului larg.

Lucrarea prezintă un raport pe baza datelor pentru România ale valului al doilea de anchetă, desfășurat între 2013 și 2014 în 15 țări și finanțat de Fundația Jacobs. Cercetarea de teren a fost coordonată de o echipă de cadre didactice de la Universitatea din Oradea, Departamentul de Sociologie și Asistență Socială. Cercetarea s-a desfășurat pe un eșantion reprezentativ la nivel național de 4.115 copii din clasele a II-a, a IV-a și a VI-a.

Incluzând o cuprinzătoare prezentare a contextului politicilor privind familia și copiii în țara noastră, volumul analizează date, opinii și evaluări ale copiilor cu privire la domeniile cele mai importante ale vieții acestora: familia și condițiile de locuit, banii și situația economică, prietenii și alte relații sociale, zona de locuit, școala, utilizarea timpului, sinele, bunăstarea subiectivă și drepturile copilului.

